

Monned

Kaunid Waimolikkud Laulud,

mis

meie Eesti-Marahwa

Laulo-Kamato

jure pandud

nende heaks,

kes süddamest Jesust noudwad,
ning uskus Temma sisse, ja Temma
armastuses püüdwad juurduda, kaswada,
ja wägge wotta.

Printitud 1773. Aastal.

257.

O du Liebe meiner Liebe ic.

Ommal Wisil.

Armast Jesus, armastaja! Kallis õnnistegia!
Surest armust kannatada Wotsid raske waewaga:
Mo heaks tappa lammas ollid, Piddid surma minnema:
Keik ma ilma pattud tullid Maksma omma werrega.

2. Arm! kes sinna olled nutnud Olli-mäel,
werd higgistand: Waewasse sa olled tõtnud, Ja
mind kindlast armastand: Olled wotnud kannatada
Issa wihha melega: Ükski ei woind wai-
gistada, Mis so surm woind lõppeta.

3. Arm! kes hädada julgest kandes Hirmsaste
said pilkatud: Arm! kes rasket wallo tundes
Surmast ei saand nelatud: Arm! kes ennast
lahkaks näitnud, Kui õhk, rammo, otsa saand;
Kui hing ihhust ärallahknud, Olled süiski ar-
mastand.

4. Arm! kes sinna mind ka wõtsid Hinge hei-
tes armasta, Armastusfest mulle tõtsid Appi hal-
lastussega: Issa holeks sa mind andsid: Sur-
res pallusid mo eest; Kisti waewa mo eest kandsid,
Gest mind peäsiid wihha kääst.

5. Arm! kes kinnitasid mulle Jo ni mitme ha-
waga

waga, Et ma piddin jâma sulle Sinno prudiks
lõpmatta, Arm! siis wotko sinno südda, Mis
on urmne, werrine, Waigistada keik mo hâdda,
Mis siin juhtub minnule.

6. Arm! kes sinna olled furnud, Ja mull' risti
kõlges seäl Kaddumatta warra saatnud: Mõtlen
ma so werre peäl, Oh, kui wägga siis sind tän-
nan, Et sa hawatud mo eest. Te, et sinno kõi-
ges hingang, Kui hing lahkeb ihho seest.

7. Arm! kes surma waewa näinud, Ja mo kõi-
ma hinge eest Kõlma hauda olled läinud, Sind
ma tannan süddamest, Et sa wallus hinge heit-
sid, Et woin ikka ellada; Onnistusse mulle saat-
sid: Jggawest mind armasta.

258.

Liebe, die du mich zum Bilde zc.

Wisil: Jummal Ma ning taewa Loja zc.

Arm! kes sa mind olled lonud Omma nõo jär-
rele; Arm! kes patto wasto tonud Onnis-
tust mo hingele: Arm! sind ärrawallitsen, Et so
pääralt ikka jään.

2. Arm! kes sa mind wallitanud Enne kui sain
lõdud weel; Arm! kes innimesel's sanud, Keikis
meie wisi peäl. Arm! sind ärrawallitsen, Et so
pääralt ikka jään.

3. Arm! kes sa siin kannatasid Mo eest surma
hukkatus; Arm! sa nenda walmistasid Mulle
rõmo, õnnistust; Arm! sind ärrawallitsen, Et
so pääralt ikka jään.

4. Arm! kes on Waim, ello, wäggi, Walgus
tõdde, sanna, te; Arm! kes ennast orjaks teggi,
Et

Et mind aitaſs truiste : Arm ! ſind ärrawallitſen, Et ſo pärralt ikka jāän.

5. Arm ! keſ omma ikke alla Pannud mo meelt ihhoga ; Arm ! keſ ſa keif melewalla Mo kääſt wotnud, ſüddant ka : Arm ! ſind ärrawallitſen, Et ſo pärralt ikka jāän.

6. Arm ! keſ palludes kääd tōſtab Mo eest, ja mind armastab ; Arm keſ auſaſt mo eest koſtab, Werrega mind lunnastab : Arm ſind ärrawalitſen, Et ſo pärralt ikka jāän.

7. Arm ! keſ wottab minno kehha Ärratada haua ſeeſt ! Arm ! keſ annab mulle nähha Nuja rōmo iggawest : Arm ! ſind ärrawallitſen, Et ſo pärralt ikka jāän.

259.

Jesu Kraft der blöden Herken, 1c.

Wiſil : Jummal Ma ning taewa Lōja 2c.

Ärra waimo toetaja, Hingaminne wallo ſees, Ähhastuſſes rōmuſtaja, Jēſus ! arſt, kui ſurm on kääſ, Kallis rohhi, miſ ſiin ikka Parrandanud hinge wigga.

2. Pärriſpat on wägga riſkund Süddant kurrja himmoga, Jhho, hinge läbbi tiſkund, Et ma ollen ellota : Keif mo werri, keif mo üddi On ükſ hirm, ja patto tüddi.

3. Kurrat, lihha, ilm mo peäle Ommad noled aiawad, Ja mind, kui ma touſen, jālle, Patto alla lükkawad, Et ma ſattun häbbi ſiſſe, Enne go ſaan hingamiſſe.

4. Kui mo waim ſind wottab nouda, Kelab laiſkuſ tedda weel : Kui ſo waim mind tahhab hoida,

hoida, Riikkub sedda lihha meel : Ei ma suda en-
nam kanda Omma raske patto hädda.

5. Oh kes wottab minno süddant Surma ih-
hust peästada ! Sa, mo arst, ja wäggew Jes-
sand ! Woid keik wigga parrata : Sa woid wal-
lo wähhendada, Sa woid surma kautada.

6. Wotta mind so armo läbbi Zehha sinno
sarnatseks ; Siis so werre wäest mo többi Par-
raneb so kitusseks. Kui so waim mo hawad woi-
ab, Siis mo südda abbi leiab.

7. Kui sa siis, mo peästja ! wottad Jesi mo
sees ellada ; Käl siis keik mo soned töttat Zäitma
ue elloga. Sinno wägge tahhan hoida Meles,
ja sull' kitust anda.

260.

Fahre fort, fahre fort ! Zion fahre ic.

Ommal Wisil :

Eddasi ! eddasi ! Zion minne walgusses Eddasi,
ja seista noua Esimesse armo sees, Ello
hallikasse joua, Riisast uksest minne allatsi Eddasi,
eddasi.

2. Kannata, kannata ! Zion wotta otsani
Hädda, laitmist julgest kanda ! Olle ustaw sur-
mani, Jesus tahhab kroni anda, Zion, kui us
wottab hammusta, Kannata, kannata.

3. Taggane, taggane ! Zion taggane, kui ilm
Körkust, rahha wottab näita, Pöörge ärra sest
so film, Ärra köhna pole heida : Zion ! ilma rö-
must koggone Taggane, taggane.

4. Selleta, selleta ! Zion waimo selleta, Kes
sind keikipiddi kiusab, Jätta tedda kuulmatta,
Käi

Räi ni, kui so täht sind sadab, Sion head ja kurja wotta ka Selleta, selleta.

5. Wäggise, wäggise Tungi nüüd Jummalasse, Sion minne wainus wahwaks, Arra ja teys surmaste, Jesuses sa haljaks oksaks. Sion näust tikku wäesse Wäggise, wäggise.

6. Ilmuta, ilmuta! Sion wäes end ilmuta, Et se wenna arm on sütud, Näita, mis se teeb soga, Kellest prudiks olled häitud; Sion, et uks lahti tehtud ka, Ilmuta, ilmuta.

7. Kindlaks jä, kindlaks jä! Sion pea mis sul on, Arra wotta leigeks minna, Waat, et liggi jouab kroon; Mis on tagga, jäta sinna. Sion, kui on wiimne hädda ka, Kindlaks jä, kindlaks jä.

261.

Hüter, wird die Nacht der Sünden 2c.

Wisil: Keik tulge minno jure nüüd 2c.

Ekks löppe pea wahhimees, Se patto õ, kus ollen sees? Ons sedda õõd weel paljo; Eks kau wahhest pimmedus Mo süddamest, ja holestus, Mis kowwam on kui kaljo.

2 Oh saaksin nenda walgustud Kui Ma saab päwast rõmustud; Mo hinge päike touse! Ma ollen külm ja seggane, Mo walgus ja mo karjane! Oh tõita tulles, jõe!

3. Gest meie udes seädusses Jo ellame, ja tund on kões, Et walgus peab sama: Ma siiski rummalussega Weel pean taplema, et ma Ei õppind weel sind tundma.

4. Jo meie õ on lõppenud, Et sa mo Jesus, touse!

tousenud ; Mind õ weel kinni hoiab : Sepär
rast wotta mulle kã, So ommale nüüd paista-
da, Kes walgust sada nouab.

5. Sest kuida minna pãwa tõõd Woin tehha,
kui ei nõ kui õõd, Ja mul so joud ei tõtta? Kuis
armastust woin nõidata, Ehk allandusfes ella-
da, Ja patto õ tõõd jãtta?

6. Oh sũta omma tuld mo sees Et hingel pol-
le's enneses Nüüd ennam waewa nõhha ; Ma
ollen pimme ussife, Mind walgusta, mo Jesuke!
Et jouaksin head tehha.

7. Kõl aimõke on moistusfes Hing polle siis,
ki walgusfes ; Sa kallis Jesus isse, Sa pead
pãike ollema, Ja mulle walget teggema, Ning
paistma süddamesse.

8. Hing! silmade eest pead sa Keik katted är-
rapannema, Need keelwad walget samast: Silm
peab puhhas ollema, Kui Jesust pead leitama
So süddant walgustamast.

9. Mo filmi putu, terweks te Ja kolbawaks,
et selgeste Ma selletan keik tehha : Sest siis on
õige hãdda kã, Kui pãwal filmad ühteke Sest
walgest ei woi nõhha.

262.

Solt ich meinem Gott nicht singen ic.

Wisil: Wotta Isfandat nüüd kita ic.

Es mo kõhhus tãnno tehha Jummalale ilma
peal? Sest ma saan kõl keikist nõhha, Kui
ni helde temma meel. Polle muud kui armas
südda, Mis on temma waimo sees, Et keik hoiab
kanna

Kannates, Kes siin auustawad tedda. Aeg keik asjad lõppetab, Jummal ikka armastab.

2. Mi kui kottas poiad mattab Omma kahhe tiwaga, Nenda ka mind Jummal kattab Keiki piddi armoga; Kui sain emma ihhus lodud, Jhho, hinge andis mull', Ja ka parrast toidust kül On mo kätte rohkest todud. Aeg keik asjad lõppetab, Jummal ikka armastab.

3. Ei ta Voeg ni kallis olle: Mo eest annab tedda ta, Et ta piddi põrgo tulle Kustutama werrega. Oh need armo süggawussed! Kuida woib mo nõdder meel, Ehk ta ussin kül on teäl, Moista keik need armastussed? Aeg keik asjad lõppetab, Jummal ikka armastab.

4. Omma waimo, õigeks saatjaks Temma annab sanna sees, Et ta mulle juhatajaks Olleks, Kui on hädada käes; Et ta minno süddant täidab Pühha kalli ussoga, Mis teeb surma kadduma, Põrgo temma kinni lõidab. Aeg keik asjad lõppetab, Jummal ikka armastab.

5. Minno hingel' on ta noudnud, Keik head tehha järgeste; Jhuhule ka appi joudnud, Kui sel olnud kitsas kää; Kui mul joudo polle olnud, Ja ma seisin abbita, Siis on omma rammoga Jesus mulle appi tulnud. Aeg keik asjad lõppetab, Jesus ikka armastab.

6. Taewas, maad ja nende wäed On mo kasuks seätud, Mis film naab, mis katswad käd, On mo kätte jäetud, Weiksed, willi ja keik rohuhud, Orgus, ja mis mä'e peäl, Mis on metsas, merres seäl: Se keik täidab meie lõhhud. Aeg keik asjad lõppetab, Jesus ikka armastab.

7. Kui ma maggan, temma murre Walwab, Finnitab mo meelt, Et ma pattusse ei surre: Ikka tunnen armo seält; Kui mo Jesus polleks tulnud, Egga mind ni juhhatand, Ei ma oll'es abbi saand, Kui mull' hädä kätte tulnud. Aeg keik asjad löppetab, Jesus ikka armastab.

8. Monda suurt ja rasket hädä On kül kurrat walmistand; Ei ma ial tunnud sedda, Ei se minno liggi s. and. Ma sain ingli abbi nähha, Kes on saatnud kaugele Urra, mis se waentlane Mulle püdis pahha teha. Aeg keik asjad löppetab, Jesus ikka armastab.

9. Ni kui issa murret kannab Egga ühhe lapse eest: Ehk ta wahhest hirmo annab Neil', kui eksiwad ta käest: Menda wottab minno Jesus Kannatada minnoga, Ei ta raiu moögaga: Witsa hirm on minno nuhtlus. Aeg keik asjad löppetab, Jesus ikka armastab.

10. Kui ta hirmutab ja hawab, Ehk on kibbe minnule; Eiski mulle kasso sadab, Kui ma mötlen diete, Et ta mulle hirmo annab Kui see, kes mind armastab, Ilma feltsiist lahjutab, Risti läbbi taewa tommab. Aeg keik asjad löppetab, Jesus ikka armastab.

11. Minna tean tõest sedda, Vean kindlast mötlema, Risti-innimeste hädä Veab üksford löppema Kui on talwe otsa sanud, Tulleb sui: rõõm nendega Tulleb risti järrele Sellen', kes on kannatanud. Aeg keik asjad löppetab, Jesus ikka armastab.

12. Et nüüd Jesu armastusesse Polle otsa nähage, Gest ma pallun allandusesse Issa, kui
so

so lapsokke : Te, et woin sind auustada Keiges
ommas ellus töest, Död ja päwad keigest wäest,
Kunni saan sind armastada Ja sind kita südda
mest Teises ilmas iggawest.

263.

Guter Hirte, wilt du nicht re.

Wisil : IESUS önnisteggia.

Es sa heida, Karjane ! Armo omma lamba
peäle ? Wotta mind so sillesse, Zuhhata
mind öige tele. Es sa tahha hädda sees Aidata
mind, abbimees !

2. Wata, kuida efsin ma Raksippidi, oh mis
murre ! Tulle, wotta, wi mind ka Omma lam-
bokeste jure. Lamba lauta sada mind, Kus keik
lambad tundwad sind.

3. Sind ma püan kangeste Nende hulkas tae-
was nähha, Kes sind kuitwad järgeste, Ükski
woi neil' kahjo tehha ; Rõmo sawad kartmatta,
Ei woi ial efsida.

4. Gest siin on mul kitsas kã, Minna ellan
murre järgest, Waenlased ka allate Minno
ümber piirwad kangest, Et ma waene lambokke
Kahho ei sa ialge.

5. Mind oh ! ärra lasse sa Huntidele ossaks
säda ! Karjane, oh aita sa, Et ma neist woin
lahti sada : Wi mind omma lambokest Taewa
lauta hädda seest.

264.

Erschein du Morgenstern.

Wisil: Oh wagga Jummal, kes 2c.

End näita koido-täht, Pääw paista mulle sel-
gest, Mo Jesus! walgusfel's Ja minno sisse
järgest; So armo tullega Mind läbbi sojenda,
Ja selle walgega Mo süddant uenda.

2. So tõe waimoga Te mulle sedda puhtaks,
Et lähhäks keik mo tõe So armastusses pühhäks;
So walgus täit'ko mind, Et Issal' au sest saaks,
Ja temma armo leek Mind paistes kosfutaks.

3. Mull' anna sinno sees Siin kääia ja keik teh-
ha, Et pimme, karowal nou Jääks keikis minnust
mahha: Mind omma filmaga Kätpiddi tallota,
Et sinno järrel kääin, Rui ele lähhäd sa.

4. Te et keik põlgades Sind üksi meles hoian,
Sind ommaks walgusfel's Ja elluks ikka nouan;
Mo kõrwad lahti te, Et pannen tähhele, Mis
räägid; tomma mind, Siis jooksen järrele.

265.

Ihr armen Sünder kommt zu Haus 2c.

Wisil: Keik tulge minno jure nüüd, 2c.

Et tulge kōkko, pattused! Et ruttage sü-
allu-
sed! Rui koormatud, ja waesed; Waat,
Jesus süddant lahti teind Neil', kes on wägga
kurwak's läind, Ja tundwad wiggadused.

2. Ea wottab wasto pattused; Siis tulle:
Jesus pakub kät, Sind tahhab ärrapeasta. Oh!
tulle nuttes uskudes, Ea jalge ümber hakkades;
Ea wottab hallastada.

3. Üks

3. Üks karjane ei lammastke, Mis eksind on, ja näljane, Ei jätta ial mahha : Ühheksaküm- mend ühheksa Ta jättab kõrbe holeta, Ja otsib ühhe tagga.

4. Waat ! Jesus otsib süddamest Sind är- rakaddund lambokest, Kunni Ta saand sind leida. Oh ! hing ! end leida anna ka, Ta harwadesse poe sa : Ta woib weel armo heita.

5. So arm on suur, mo Jesuke ! Ma waene tullen allaste, Oh ! hallasta mo peäle ! 'Ma ol- len tal, mis eksinud, Ja pattudega wõrkutud ; Mind peasta, sata tele.

6. Oh ! hädda mul, et sinnust ka Jo wägga ollen lahkund ma. Müüd taggasi mind hua So lamba lauta ; wotta sa Mind salla-kimpust peas- tada. Mo südda muud ei pua.

7. Te, et so lambokesteks jaan, Ja sind mo ainust karjast naan Siin ellus, surmas ikka ; Te, et ma-ilmast põggenen, Kui Jummalalaps, murretsen, Et tühjast ei sa wigga.

8. Mind peasta, Jesand ! allati : Mind hoia järgest surmani, Et uskus ellan ikka. Mind hoia sinno õigusse, Ja õige pühhitsusse sees ; Siis polle karta wigga.

9. Oh ! wotta omma tuikest, Mis kaitsemist puab sinno kääst, So harous warjul hoida. Mind kela patto teggemast, So waim mind wotko wäggewast Ka kinnita, ning woida.

266.

Ihr Seelen ! sinkt, ja sinket hin ꝛ.

Wisil : Armas Jesus ! arwwita ꝛ.

Singed ! allandusse sees Heitke ennast Peastja ette ;

ette; Wotke õige usso wões Selae armastusse kätte; Urge liaks kurwastage: Rõmus endid allandage.

2. Ssand paljo head on teind, Meile iikka abbi saatnud, Meie rõõm on sureks läind Gest, mis südda ihhaldanud: Sedda Jesu linna nãme, Waimus, ja nüüd kätte same.

3. Sedda wãgge tunneme, Mis meil teised, tunnistanud! Ühhes nouus olleme, Keda Jesus walgustanud: Süddames kũl same nãhha, Mis seãlsammaš tulleb tehha.

4. Waat! se keik on teãdmatta Ilmale, mis sõgge, rummal; Sellele on moissmatta Keik, mis süddames teeb Jummal: Kui waid hoiame mis enne, Ja weel pakkub Jesukenne.

5. Pühhade suits pũsti jããb, Se, mis nende palwest touseb, Meie nãme, et se lããb Rõrgesse, ja iikka suitseb. Ingli passun kãngest hũab, Armo kulutada pũab.

6 Waimus finni hakkame Zeine teist kãtpiddi isse: Ühtlasse keik waume Armastusse pohja sisse, Ühhest armo kaljust jome, Ühhe armo te peãl kãime.

7. Kũllab hãdda tunneme, Et se te on õhhaane, Mitmes waewas olleme; Siiski meie kannatame: Parremat teed ei woi olla, Kus peãl woime taewa tulla.

8. Surma-ello ellage Wassifad ma-ilma tallis! Tehke kũl, mis tahhate! Meil on teine ello tallis: Omma ello kautame: Seie surses ello same.

9. Agga, Arm! mis olleme, Et meid passuna-
ga

ga hüäd Ohto sõna aiale, Ja meid heaga täita
püäd? Meie waesed ehmatame, Et so armo
näha same.

10. Meie wasto wöttame, Mis sa armust
tahhad anda; Palludes nüüd töttame, Et sa
murret wöttad kanda, Et sind ilka armastame,
Ja so sarnatseks siin same.

11. Jesa aeda harrima Peab sures kannas-
tusses; Taimed lähwad närtisima Esimeses
hakkatuses; Muldas seemned räppastawad,
Enne kui need haljandawad.

12. Keik so õnsa waewa sees Tahhame tööd
truist tehha; Jesand! olle abbimees, Kunni
same rahho näha. Kät se peäle soga löme;
Aita, siis so tahtmist teme.

267.

Jesu! meiuer Seelen Leben ic

Wifil: Südda, mis sa murretsed ic.

Singe ello, Jesuke, Kes keik tunned selgeste,
Mis on waimo pohja sees, Nääd sa ommas
nääd sa ommas walgusses.

2. Sinna katsud, mis ma teen, Nägin, no-
uan, iggatsen, Mis ma ial hakkän teäl, Ar-
wab ärra, arwab ärra sinno meel.

3. Sedda wägga himmustan, Et mis tah-
had, tehha saan, Aita et nou lorda läáb, Kau-
ta, kauta, mis wasto teeb.

4. Anna, et mis tahhad sa, Jkka on mo me-
lest hea, Waewas ni, kui rõmo sees, Ni siin,
kui seäl, ni siin, kui seäl sinno ees.

5. Kes so tahtmist möda teeb, Se külingli ello
näab,

naab, Ja woib põrgo wallus ka Dümma hinge,
ümma hinge jahhuta.

6. Agga kes ei jätta full' Melewalda, tunneb
kül, Et ka taewa rigi sees Põrgo, waew on,
põrgo, waew on süddames.

7. Sinno tahtmist ihkama, Dümma tahtmist
wihkama, Teeb, et kurb meel rahhoga Wallo
sees woib, wallo sees woib ellada.

8. Ennesega woitlema, Dümma tahtmist sõit-
lema, Annab siin jo sagedast Maitsta taewa,
maitsta taewa maggusast.

9. Oh! siis tahhan sundida Dümma süddame,
et ma ühtegi ei bakka tead, Kuid mis tahhab,
kuid mis tahhab sinno meel.

10. Kutsud sa mind taewasse, Eks ma sedda
iggatse? Lükkad sa mind põrgusse, Mis sa teed,
se, mis sa teed, se on hea tõ.

11. Agga sinno hinge koorm, Werre higgi,
libbe surm Maitwad, et se ial sul Meles polnud,
meles polnud tehha mull'.

12. Tahhad süski sa mo peäl lle waewa pan-
na weel, Et ei küski rõmo nä, Sündko sinno,
sündko sinno tahtarinne.

13. Kui mul häddas aitmatta Tulleb palwest-
lahkuda: Siis ma mõtlen: egga ma Tahha,
mis ei, tahha, mis ei tahha sa.

14. Juhtub mulle teotus, Wangus, waesus,
hirmutus, Ja weel enam kannata, Sündko
ni kui, sündko ni, kui tahhad sa.

15. Ehk kül tuhhat surma nään, Hinge häd-
das nõdraks lään, Siiski saan ma rõmo jesi,
Et se tulleb, et se tulleb sinno käest.

16. Kui sa tahhad kibbeda Kristiga mind kiusata, Te, kui tunned minnoga, Minna tahhan, minna tahhan kannata.

17. Agga et ma weel ei nä Selgest, mis so tahtminne, Oh! siis õhlan, selleta Sedda mulle, sedda mulle, õppia!

18. Aita, et sa walgusses Moistan teiges ommas töös, Mis on sinno tahtminne, Ehk mis petwa, ehk mis petwa lihha tö.

19. Kui mind aiab minno meel, Ehk ka kiusab lihha keel; Kela sa nouks armamast, Ehk kül näitaks, ehk kül näitaks illusast.

20. Jesand! tahtma olled sa Annud, aita tehha ka, Et ma teen siin ilma peäl, Mis sa tahhad, mis sa tahhad ülleweel.

21. Aita tehha Jesuke! Kurja lihha tallitse; Ei sa korda ellades, Mis ei tehta, mis ei tehta sinno wäes.

268.

Meine Seele, wilt du ruhn, 2c.

Wisil: Armas Jesus armwita 2c.

Sing, kui tahhad hingada, Ja head põlwe ikka nähha; Kui sa puad, et ei sa Himmud sulle waewa tehha, Wotta Jesust armastada, Agga keik muud unnustada.

2. Ei weel ükski kurwaks läind, Et ta Jesust armastanud; Ei weel ükski hädda näind, Et ta Jesussele sanud; Jesust üksnes armastama, Se on tõest õnsaks sama.

3. Sedda noudes nouad sa, Mis sull' sadab parrast tullo. Temma arm sull' annab ka Tae-

waſt rõmo, taewaſt ello. Temma arm teeb et ſiin waewaſt Sinno järg on, kui ſeäl taewaſt.

4. Kui nüüd piin ja ahhaſtus Sind ei pea ſinni wõtma, Kui ſull' õige rõmuſtus Ja täis rahho peab tõtma; Wotta Jeſuſt armata, Agga leiſ muud unnuſtada.

5. Woi hing! et ſa moſtmatta Sedda rahho polle püüdnu, Egga enne kartmatta Ommaks kalliks warraks hüüdnud! Nutta, wotta waewa näha, Et ſa joudnu nenda teha.

6. Ilma hüüd, au, rõmuſtuſt Wotta patto muddaks panna, Ei need kela hirmuſtuſt, Ei need tõſſiſt rahho anna; Jeſuſt üksnes armata, Se on: tõſſiſt rahho sama.

7. Oh ſiis wotta ommast käeſt, Kallis Jeſuſ! mulle anda, Et ſind leiſt ſüddameſt Woiſſin üksnes armata. Et ſind nouan, leiſ muud jättan, Sedda nouan, ſenna tötan.

8. Armataſe waimoga Minno ſüddant häſti woia, Ja mind, et ſo helduſt ka Waiſſen, jubhata ja hoia, Et ſind ühte puhko nouan, Ennaſt jättan, ſulle jouan.

9. Mis kü ſe hing tunda ſaaks, Kes ſind puhtaſt meleſt nouab; Kui ei tahhaks, himmuſtaks Wuid, kui ſind, kus pole hoiab? Sell' ſa armſam, kui leiſ, olled, Ja ſeſ, mis ta tahhab, tulle.

10. Hingaminne, rõmuſtuſ, Peäſeminne leiſt hirmuſt, Rahho, ello, õnniſtuſ Tulle, Jeſuſ, ſinno armuſt, Alita, et ſind täieſt nouan, Ja ſo pole korwaſt hoian.

11. Kui on Jummal ſüddames, Siis ta armataſtama ſatab; Et ta alles on ſo ſees, Armataſtuse

tusse teggo näitab: Jummalala waim käsib tedda Ring ka Jesust armatseda.

12. Armo leek, sa pühha lust! Süta põllema mo mele, Et ma nouan armastust, Hüa ikka minno peäle: Wotta Jesust armastada, Kui sa tahhad õnsaks sada.

269.

Meinen Jesum laß ich nicht ic.

Wisil: Eks sa heida karjane ic.

Jesusest ei jätta ma, Et ta mo eest podud ristiti; Gest mo kohhus hakkada Temmasse kui takjas linni: Ta mo ello, walgus ka, Jesusest ei jätta ma.

2. Ei ma jätta ellades Jesust, Kunni Ma peäl ellan: Ta peäl lodan süddames, Roggone ta omma ollen: Keik meel käib ta peäle ka, Jesusest ei jätta ma.

3. Lõpko kuulma, maitseminne, Lõpko tundma, näggeminne, Lõpko ärra haistminne: Tullgo wiimne tunnikenne: Kui ka lähhan surema, Jesusest ei jätta ma.

4. Ei ma jätta tedda ka Siis, kui saan ta palle ette, Kus keik õiged rõmoga Sawad usso palka kätte: Rõõm on, kui nään tedda ka, Jesusest ei jätta ma.

5. Minno hing ei himmusta, Ei ma ilma, egga taewast, Jesu walgust tahhan ma, Kes mind peästis koihto waewast, Leppitas mind Isaga, Jesusest ei jätta ma.

6. Ei siis Jesust jätta ma, Hoian ikka temma pole: Jesus sadab lõpmatta Mind ka omma ello

iwela. Onnis on, kes ütled ka: Jesusest ei jät-
ta ma.

270.

Ich wills wagen re.

O m m a l W i s i l:

Jesu ristist :; tahhan räkida. Se on wis-
sist :; Illus, armas ka. Agga waat! mis
julgen ma? Temma au on lõpmatta, Siiski
tahhan :; Kui laps, kõnnelda.

2. Sinna tõest :; Olled armole, Armastamast :;
Sa ei wässige. Mi kurb polle ülsige, Kes ei sin-
nust rõmo nä, Kui so pole :; Hoiaab kowwaste.

3. Risti lödud :; Kallis Peastia! Kihwita
nüüd :; Mo Halleluja. Gest, kui minnestak-
sin teal, Mul waid helliseks üks heal Jesu ris-
tist :; Meel saaks ärkada.

4. Jesus! kange :; Ristis pinatud, Meie
sü eest :; Wägga waewatud JEsand, wan-
nas seaduskes! Sullane waid ue sees! Sa tood
õnne :; Mis meist kaddunud.

5. Anna meile :; Kes hea melega Tahhaks-
me :; Sulle ellada, Onnistust ei tahha ka Il-
ma Jesu werreta, Ennast isse :; Meile ilmuta.

271.

Jesus Christus Gottes Lamm! re.

Wisil: Uemas JEsus axwita! re.

Jesus, ilma süta tal Meie eest on surma sa-
nud, Ja meid risti waewa al Täieste on
lunnastanud: Kes nüüd patto lahhetsewad, Je-
su surmasti rõmo sawad.

2. Jummal isfi immetõõks Kidab mis ta arm
on teinud, Et ta Poeg on nende hääks, Kes on
tur-

Karjad, surma läinud. Ous se werri meid teind digeks, Küt siis kohtus same selgeks.

3. Gest kui keik on leppitud, Et poeg wottis surma nähha, Ets ta surmast peästetud, Meid ei jouaks õnsaks tehha? Kedda temma wendeks hüab. Digeks liikmiks tehha puab.

4. Mis weel? Kui meid poia seest Leitakse, kes hinge wigga Arstib omma werre wäest, Et ta seäl sees ellaks ikka; Jo siis pattused ja waesed Woitwad kita, et on lapsed.

5. Kitus olgo üllewel! Gulle Issa, wata kõrgest, Et pat hinges kiusao weel, Meile tübi tehha järgest: So waim meile appi tulgo, Meie ello so sees olgo.

272.

Jesus frommer Menschen Heerden ic.

Wisil: Jesus! surma ärrawoitja ic.

Jesus! kes on õnnistusseks Waggade tru karjone, Te mind emmaks lambokesteks, Mis sa sadad üksine. Oh! sa andsid armastussest Omma ello lammaste eest; Surrest jo sa peästsid mind: Te, et armastan ka sind.

2. Lambad hoidwad karjast tagga; Karjatsel on ka se meel: Olgo siis üks meel meil agga, Gulle taewas, mulle teäl: Kui so armastus teeb heäle; Heält mo armastus teeb jälle: Armastan sind, hüad sa; Armastan sind, wastan ma.

3. Lambad tundwad omma karjast; Karlane neid tunneb ka. Aita, et ma josen wahwast, Nenda kuida jooksid sa Minno jure, kui mind wahwis Dõrgo hunt, ja neelda tahtis: Hüüdsid sa; sind tunnen ma, Minna: Sind ma tunnen ka.

b 4

4. Lam-

4. Lambod kuulwad omma karjast, Heäle järrel jooksewad, Karjane ka kuleb karjast, Kui keik nemmad mäkiwad Te, kui hüad, et ma kulen: Te, kui ahwardad, et josen, Et ma kulen ikka sind; Jesus! kule ikka mind.

5. Wotta Jesus kuulda heldest Omma nõdra talle heält: Oppeta mind hüüdima järgest, Kui ei lahku hunt mo pääst. Mo heäl hea so melest oigo, So rõõm mulle jälle tulgo. Kui ma pallun, kule mind; Utte siis: ma kulen sind.

6. Kule, Jesus! wotta kuulda, Kui ma hüan, pallun sind. Urta wotta minnust põbrda; Armust aita pea mind. Käl so nimmei kuled sinna, Se peäl Amen ütlen minna. Nüüd ma ussun, tunnen ka Nõmo sust, mo hoidia.

273.

Jesus schwebt mir in Gedanken zc.

Wisil: Jesus surma ärraxoitja zc.

Jesus minno mõttes ligub, Meles seisab temma piin; Mo hing temma pole tikkub, Kunni ollen ellus siin. Ta on minno kallim illo, Sadab wägga sure rõmo; Jesus, kes mo ehte ka, Armastan ma lõpmatta.

2. Jesus koido, täht kül ikka Hüilgab minno süddames: Kui on mulle paljo wigga, On ta wäggew abbimees. Mo hing temma peäle watab, Kui ta mind siit ärrasadab. Ello walgus olled Sa, Jesus! sind ei jätta ma.

3. Jesussele ollen wand'nud Ristmisses, kui ueste Sündsin, end ka ollen annud Temma ommaks allate. Jesu pole tahhan hoida, Siis woin keikist abbi leida: Ellus siin, ja surmas tõest Jesus peastab hädda seest.

4. Je

4. Jesus jääb mo sure heidest, Kus ma ial li-
gun, nõän Minna temma armo selgest, Kui ma,
mis mo kõhus, teen. Kui ma õhco wodi läh-
hän, Kui ma warra üllestoufen, Siis on war-
ra hilja ka Jesus mo nou- andia.

5. Jesus üksi juhhatago Mind, ta nou on lait-
matta, Minno teud õnnistago. Keik ma hak-
kan temmaga, Keik mo õnnike Amen olgo, Tem-
ma nimme auuks tulgo; Siis keik hästi korda
saab, Kui mind Jesus awwitab.

6. Jesus minno ello saatia Meelt ja waimo
toetab, Minus rõmo walmistaja, Kui mind nõd-
rus poetab, Kui mo ihho kiro lähhäb Ja mo el-
lo rammo lõpueb, Ehk on silmad tuhniid ka, Siisk'
ei jätta Jesusst ma.

7. Jesus keiges waewas olgo Mo tru ustaw
abbimees; Urgo lahkuminne tulgo Temmast,
kui piin, wailo lääes: Siis ei ial kissu hädda
Minno hingekesest tedda: Lähhäks südda lõhki
ka, Siisk' ei jätta Jesusst ma.

8. Jesussele minna ellan, Kui ta omma sur-
ren ka; Kasuks tulleb, et ma ollen Jesussega
pärria. Ühtegi ei pea sama Jal mind tast lahhu-
tada: Lõpko warra, ello ka, Siisk' ei jätta
Jesusst ma.

274.

Jesus gib mir deine Zülle 1c.

Wisil: Jummal Ma ning taewa Loja 1c.

Jesus näita mull' so joudo, Eks sa isse selgest
nä Minno waese hinge pудо? Eks se so meelt
ärdaks te? Eks sa tahha peasia mind Pattust,
et ma tenin sind?

b 5

2. Wal

2. Walgus sinna, minna sögge, Pühha sa, ma rojane; Sul on üpris paljo wägge, Mul jo löppe-kord on kää; Peästja pattust oled sa, Näi-ta ennast mulle ka.

3. Eks mo arst ei wottaks aita Mind, kes ollen többine? Miks ta wottis hingehetta Hawatud ja werrine? Kuis ma surma sisse jään, Kui ma ello jure lään?

4. Armastus peab armastama, Heldus helde ollema: Peaks ta siis unnustama Mind, ja jätma armora? Jo ta wottab hallasta Minno waese peäle ka.

5. Mi kui tulli töest põlleb, Põllema ka süttitab, Nenda töest armust tulleb, Et ta armo sünnitab; Kes nüüd sedda kätte saab, Sedda walgus walgustab.

6. Agga mis sa aega witad Minno jure tulle-mast? Kui sa mind so ommaaks ütad, Urra wibi aitamast! Joua, muido kardan ma, Et ma surren aitmatta.

275.

Jesus meine Zuversicht. 1c.

Wisil: Armas Jesus armwita 1c.

Jesus, Onnisteggia, On mo lotus, kunnii Eellan, Sedda tean; temmaga Minna wägga rahbul ollen; Ehk käl surma hirmustussed Mulle saatwad abhastussed.

2. Jesus, mo õn, ellab weel, Gest ma saan ka ello nähha, Eilan pärrast ikka seäl, Surm ei woi mull' hirmo tehha, Mo Pea Jesus mind ei tahha Omma liket jätta mahha.

3. Ühhes ollen temmaga, Iggaweste kolkko-an-

ancud, Omma usso kãega Temma kũlge kinni-
pandud, Et surm ei woi hirmutada Mind, et
temmast lahutada.

4. Lihha ollen, pean ka uskord jãlle põrmuks
sama; Sedda tean, suski ta Mind woib mul-
last ärratada, Et woin temma auustusfes Jkka
olla temma jures.

5. Jummalat siis tõeste Saan ma ommas
lihhas nõhha, Sedda ussun kindlaste, Seit mo
Jummal woib keik tehha. Ka ses ihhus igga-
weste Nään ma Jesust maggufaste.

6. Siis woin minna selgeste Omma helde
Jesust tunda, Pallawaks ka õiete Temma ar-
mastusfes minna; Agga keik se lahõub minnust,
Mis on ial wigga pattust.

7. Mis siin nuttab ärdaste, On seäl rõmus
Jesu süles, Põrmusse mind kũltotakse, Sures
auus touselles, Siin ma ine waene ollen,
Waimolik seäl ette tullen.

8. Oh mo liikmed! olge teäl Rõõmsad, et
teid Jesus kannab! Irra olle kurb, mo meel,
Jesus surmas ello annab, Kui se wiinne passun
hõub, Hauast kutsuda teid põiab.

9. Naerge hawa pimmedust, Naerge surma,
põrgo hirmo! Jesus sadab rõmustust, Annab
iggaweste armo. Temma lõppetab keik waewa,
Wiib teid ommas seltsis taewa.

10. Jbhaldage süddamest Patto himmust lah-
ti sada, Botke aegsast leigest wãest Omma Je-
sust armastada. Siinna noudko teie südda, Kus
ep olle karta hãdda.

276.

Jesu, der du meine Seele zc.

Wisil: Jesus surma ärrawoitja zc.

Jesus! peästnud olled sinna Mind so kalli sur-
maga Kurratist, et peäsen minna Lahti sur-
mat, pattust ka. Sedda sinno pühhad sannad
Mulle selgest teäda androad. Jesus olle abbiks
weel Mulle nüüd siin ilma peäl.

2. Keigest süddamest sa noudsid Kaddund lam-
bad otsida, Kui need ühte puhko joudsid Põrgo
pole ikside. Sinna Jesus hüüdsid armust: Teie
waesed põrgo pattust! Gest so jure tullen nüüd
Uskus; kauta mo süüd.

3. Minna üllekohto orri Ikka eksiin kõrwale;
Polle muud kui patto porri Mo sees, ellan kur-
jaste: Keik mis ial mötlen minna, Põlgab sind,
oh Jummal! sinna Rääd, et hopis on mo meel
Däl ja tigge ikka peäl.

4. Minna pean tunnistama, Et head polle
minno sees; Mis ma heaks woin nimmetada,
Kül ma tunnen süddames; Agga, et ma lihha
sunnin Ja so armo sisse tungin: Ei se lähhä kor-
da weel: Mis ei tahha, teeb mo meel.

5. Jesand; ma ei tea weelgi, Mis mind
kurjast ekitab: Minno meel on kistud lohki, Et
pat wägga lipvitab: Murrest südda nõdraks
lâinud Anna andeks mis ma teinud: Ärra lük-
ka ärra mind, Et ma wihhastanud sind.

6. Jesus! sa mo wõllad olled Maksnud omma
werrega. Lunnastaja! te, et tulleb Se mo õn-
nistusjeks ka, Et Sa piitsa hawad tundsid, Ris-

ti peäl mo pattud kandsid, Oh! siis kauta keif süüd, Et jään sinno ommaks nüüd.

7. Mitto kord mind hirmutada Wottab pör go hirmoga kurrat, ja mind ärratada, Et saan kangeft woitelda; Et ei suda sedda kanda, Oh! siis wotta woimust anda, Kinnita mind üllewelt, Et ei heida ärra meelt.

8. Sinno werre hawad, naelad, Ollas kroon, haud, wallo, piin, Kätte ümber pandud paelad, Nitwad teigest häddast siin: Keiad, wermed, werre-higgi, Ja et hirmsaste sind peksti, Keif mis ial waewas sind, Nõmustab, oh Jeesus! mind.

9. Kui ma kohto ette tullen, Ülski peäse selle käest, Aita siis, et lahti peäsen, Geisa issi minno eest; Ärra mulle mitte anna Kuuida sedda hirmo sanna: Minna teid ei tunnege, Minne ärra tullesse!

10. Minno wallo tead sinna. Minno waewa moistad sa; Sinno surma peäle minna Mõisten ikka lõp matta. Kurwa süddant mis sees kammnan, Sulle, Jeesand Jeesus, annan, Et se on so armust ka Kastetud so werrega.

11. Nüüd ma tean: sa mo hädda, Mis mind waewab waigistad: Sinna teed kül tõeks sedda, Mis sa issi tootad: Se ei pea ilmas sama Hullatusse sisse jama, Sellele saab ello kroon, Kes waid siin täis usko on.

12. Minna ussun, Jeesand aita, Minna nõdder pallun sind, Omma rammoga mind täida, Kui pat, surm siin liusab mind. Sinno armo peäle lodan, Ja sind ennast nähha otan, Kallis Jeesus, iggawest Pärast usso woitlemist.

277.

Jesu delne heil'ge Bunden 1c:

Wisil: Sion kaebab sures waewas 2c.

Jesus! te, et sinno hawad, Wallo ja so kib-
be surm Mo meelt ikka jahhutawad, Kui on
ihhul, hingel koorm; Touseb kurri nou mo sees,
Olgo sinno piin mo ees, Et ma sinno abhastus-
sed Tunnen, ja so willetsussed.

2. Kui mo däl meel tahhab sedda, Mis mo
lihha himmustab, Geisko meles, et so hädda
Pörgo tulle kustutab. Riisab sadan raskeste,
Aita, et ma temmale, Näitan sinno wermed,
hawad, Et ta nouud tühjaks sawad.

3. Kui ma, ilm mind tahhab petta, Laia tee
peäl' aowata, Jesus! wotta abbi's tötta, Et
ma mötlen löpmatta Sinno lia koorma peäl,
Mis sa kannatanud seäl, Et ma woin so jure
jāda, Kurjad himmud ärrasara.

4. Anna, Kui mind waewatakse, Kammo
omma hawadest, Kui neist südda kihwatakse,
Sada mulle ello neist. Olgo, kui mul hädda
läes, So rödm maggus minno sees, Et sa mulle
abbi saatsid, Kui sa mo eest surma läksid.

5. Sinno surm mo tugge olgo, Jummal On-
nisteggia: Se mo kinnitusseks tulgo, Et ei tun-
ne surma ma! Sinno surma abhastus Olgo
minno rõmustus: So surm, Jesus! andko jälle
üllestousmist, ello, mulle.

6. Jesus te, et sinno hawad, Wallo ja so
kibbe surm Mo meelt ikka kinnitawad, Kui on
ihhul, hingel koorm. Ello otsas aita sa, Et so
pole hoian ma, Nõmo sinno hawust leian, Ja
hüs julgest ärrawoidan.

278.

278.

Unveränderliches Wesen ic.

Wisil: JEsus surma ärrawoitja ic.

JEsus, üks sa oled ikka, Keigeällin löpmat-
ta, Waigistama JEsu wiuha Omma kalli
werrega Tullid, wotsid armo heita Meie peäl,
ja käske täita, Sinna piddid surema, Et ma
piddin peäsema.

2. Sureks pean sinno armo, Oh sa Tal, kes
wiggata. Mis sull' teggi sedda himmo, Et sa
laksid surema? Oh saaks must so südda nähtud,
Mis ni kumaks armust tehtud, Et ma saatsin
sellega Omma wallo wähhenda.

3. Et woin hinge waewas sada, Minna waene
usfike, Ennast sinmust rõmustada: Sedda wäart
ma pollege. Siiski nõbral' arstiks tülled, Kur-
wadele sõbra's olled; Wotta mind ka Olla peäl,
Kes kui Peetrus nuttab teäl.

4. Minno peäle ärra wata, Keige au wäart
Talleke! Wotta agga ärrasata Hinge koorma
kaugele. Sinna moistad selle luggu, Redda
waewab parto suggu, Et sa higgi, werre sees
koorma tundsid süddames.

5. Oh kui wägga se sind waewas, Wägga
lammas, kallis Tal! Kui sa soudsid hädda lae-
was Range wiuha tule al! Meie pattud teotasid
Sind, so liikmed wennitasid; Agga nenda olled
sa lepitand meid JEsuga.

6. Las' mind sedda sõbrust maitsta, Mis jääb
kindlaks iggawest, Las' mind werre hinda mait-
sta, Mis sa walland minno eest, Kandes JEsu
ees mo häbbi Imme, armastusse läbbi Waimo
ello saatsid Sa Meile jääle sellega.

7. Mull'

7. Mul so südda lahti olgo, Ja so külje ukseke:
Minno südda sinna tulgo, Kui naân, et ma wäe-
tike. Jooško minno waim, mis nõdder, Sin-
no harusse, kui pödder Joseb nelja karrates,
Seäl on wet ja werd ka sees.

8. Sinno werri kinnitago Hinge, üddi, kon-
did ka; Minno waim uut rammo sago, Tal!
sull' uskus ellada: Berrega mo süddant woia,
Diges wabbadusses hoia, Ei siis tapja min-
nusse Putu, ma jaân rahhule.

9. Tal, sa andsid ennast mulle: Sinno hoteks
süddamest Annan jälle ennast sulle, Jaân so om-
maks iggawest. Sa nüüd läinud auu sisse
Ingli feltsi: tomma isse Ustaw Tal! so järrel'
mind, Et seäl jouan kita sind.

279.

D du allertieffte Liebe ic.

Wisil: Sion kaebab sures häddas ic.

REigetüllem armo walgus, Mis en armsas
Jesusses! Sedda nouan, et so selgus Ikka
paistaks minno sees! Anna mulle walgustust,
Rahho, diauit, rõmustust, Panne neid mo süd-
dameesse, Wotta mind so sülle sisse.

2. Upres maggus arm ja heldus! Kül ma ollen
rojane; Mul on häbbi, mul on kurbdus, Et
hing on ni wiggane: Agga sa, mo abbimees,
Rikku omma surma wäes, Mis mo süddant
rojastanud, Et se nenda hukka sanud.

3. Sada omma surma läbbi, Et, mis wägga
himmustan, Keik mo raske hinge többi Raub, ja
ma terweks saan. Jesand Jummal! arowita,
Wotta otsa, pallun ma, Wanna ello peäle teh-
ha, Et uus ello olleks nähha. 4. Et

4. Et sa olled tulnud mulle, Oh siis jä ka minusie, Minna annan ennast sulle Orjaks sinno rigisse. Soga mind nüüd ehkita, Ja so sees mind kinnita, Et ma sinno pole hoian. Te, et sedda õnne leian.

5. Sind ma wallitsen mo ommaks, Üpris kallis hinge kroon! Olgo mull' so ihho roaks. Ja so werri, mis ma joon. Joda mind so kaewo seest, Wotta ommast rohkest kääst Armoga mo himmo toita, Enneses mind hästi hoida.

6. Adam on sind mahhajätnud, Ja ka minna temma sees; Sest on hingele surm tõtnud, Ja so näggo polle kääs; Wotta omma sannaga Sedda surmast ärrata, Anna waimo, ello mulle, Minna annan ennast sulle.

7. Sinna olled waggadele Heldest wotnud rädida, Et sa tahhad ennesele Nende süddant kassida. So su meile kulutab, Et se pühha waimo saab, Kes sind iggatieb ja nouab, Jkka palwet tehha jouab.

8. Waat, se kalli sanna peäle Wottan ma sind palluda; Soga tahhan omma mele Keiges palwes jahbuta: Aita, et sind, armokenn! Jkka ennam iggatsen, Kinnita mind waimo wäes, Hoia omma armo kääs.

9. Ärrata so sees mind ülles, Üksnes sulle ellada, Et saan rõmo sinno ülles, Ja woin ilmast lahkuda. Jä mo sisse wäega, Anna ello, rammo ka, Kui sa minno sees ei olle, Ei siis ello mulle tulle.

10. Maggus arm! Et Jkka wihha On so läbbi leppitud, Ja, kui waewati so libha, Selgeks armuks mudetud; Oh siis pallun minna ka,
c Minno

Minno wihha kustuta, Armastussega mind täi-
da, Et woin armo ülesnäita.

II. Aita, mis sa tahhad, nouda; Olgo, mis
ma teen, so nou; Anna so seest rahho leida, Sul-
le keikis anda au! Sinno sanna kuulminne
Saatto mind, et keik mo tö Woiks so pühha
tahtmist möda Jkka hästi tehtud sada.

12. Miks ma peaksin weel ennast Ilma pär-
rast waewama? Sada mind so külje hawast
Hinge janno aiama, Sinno hawust, kust on
seest Berri jooksnud ilma eest, Wihha tulle
kustutama, Pörgo hirmo kautama.

13. Anna, et so külje hawast, Mis wet an-
dis werrega, Loidust nouan, peäsen waewast,
Katta mind so tiwaga: Heida mind so küljesse,
Mulle jä, sa minnusse, Jahhuta mind ommast
ellust, Et so pole hoian wahhust.

14. Winapu, kus külges ollen, Anna ram-
mo oksale, Et ma so sees kassan, öitsen, Ja
saan walmis wiljale; Sata ommast rohkest wäest
Wägge mulle tousma töest, Aita wilja kandes,
nouda; JEsalt önnistamist sada.

15. Sind ma tahhan ommaks wötta, Et so
paistus maggus on, Omma walgussega tötta,
Se on minno hinge kroon, Sa tead, et se pu-
dub weel, Et ta lihha wangis teäl, Sada ted-
da öige tele, Et ei eksi temma jälle.

16. Rikku keik, mis kurrat nouab, Aita il-
ma kärä sees, Anna, kui surm liggi jouab, Et
ma sinno surma wäes Rahholist lään maggama,
Wiimisel päwal tousen ka So sees, ja so surma
pärrast Täewa lään ma ilma käräst.

17. Aita

17. Uita mind keik sedda tehha, Mis sa mo
 kääst nouad teäl, Et ma muud ei tea, tahha, Kui
 mis tunneb sinno meel. Anna, et ma ühtege Il-
 ma sinnota ei te; Juhhata mind, Jesand sel-
 gest, Gulle ennast annan täiest.

280.

Die Liebe leidet nicht Gesellen 1c.

Wisil: Kes Jummalat ni lasseb tehha 1c.

Res tahhab tõest armastada, Teist kõrwast se
 ei sallige: Kaks päikest ei sa walgustada
 Maad ühtlase seält taewa seest: Kaks wastast
 herrat tenida Ei woi, sest se ei sünni ka.

2. Hing! miks siis lonkad kahhes mõttes?
 Ous Jummal warraks armada, Miks tühjad
 asjad sind siis pettes Weel joudwad kinni pid-
 dada? Peab ta sind prudiks kutsuma; Siis
 pead sa ilmast lahkuma.

3. Kui tahhad Kristust ommaks hoida, Siis
 tedda üksnes himmusta, Ja ärra lasse ennast
 woita, Waid tühja rõmo unnusta: So lihha
 peab surrema Weel enne, kui siit lahkud sa.

4. Miks wottad sa siis omma mele Weel sed-
 da, mis siin mahhajaáb, Ja ürrikesse rõmo peäle
 Sul iggaweste wallo teeb? Kas tühhi aur sind
 peab ka Siin waimul läilaks teggema?

5. So filmad sind kül rõmustawad, Kui tüh-
 jad asjad kätte saad; Siis agga hästi nutta sa-
 wad, Kui põrgo pina kannatad: Kes agga nut-
 tes külwawad, Need õiskades seäl leikawad.

6. Oh! Jummal, kus need innimesed, Kes
 enne wägga ahneste Ma ilma hüüd ja rõmus-
 tused Siin noudsid? nüüd hing järgeste Seäl
 põrgo

põrgo, tulles waewa naab, Ja us se mäddand
kehha sõbb.

7. Ma ilm wiib ommad furnud hauda, Ja
neid ei ial ärrata: Kül ommadel' woib Jesus
jouda Mu, ello anda lõpmatta: Ea auustab siis
ihho seäl, Kui teine surm on teiste peäl.

8. Ilm, miß so asjad tood mo ette? Mis
on mul soga teggemist? Reid pakku omma las-
te kätte; Mo pärralt jägo Jesu rist. Kui jääb
mo ossaks Jesuke, Siis keif mis tahhan, on
mo kää.

281.

Christi Blut und Gerechtigkeit.

Wisil: So hing oh Jesus! rehko mind.

Kristusse werri, õigus ka, Se minno au kuub
on, et ma Ses kõlban Jummalale nüüd,
Ja kui ma taewa lähhan siit.

2. Ehl tullen kohto ette ma, Ei ükski julge
kaebada: Ma ollen andeks andmist saand, Tal
on mo wõllad kautand.

3. Mo wõlg nüüd risti külge jääb: Kül uhke
kurrat tedda naab. Siis wõlla ramat kauti,
Kui Jesust risti naelati.

4. Ehl olleks wõlla ramat ka Kui kirjotud
mo werrega: Ma ollen puhhas lahti sest, Ja
keigest wõlla sundmisest.

5. Miß kurrat Kristust risti löi? Sest tem-
ma õigeks palgaks sai, Et hinged ta kääst kad-
duwad, Ja Jeeu kätte lähawad.

6. Ma tean: kurrat issi ka Naab, et ta kääst
õigussega Keif innimesed lahti saand, Et Je-
sus wangid lunnastand.

7. Jesus

7. Jeesus on minno Jeesand nüüd, Se pühha
 Zal, kel polle süüd, Kes risti surnud minno
 eest: Ma ussun sedda süddamest.

8. Et temma werri, ussun ma, On üllem
 warra otsata: Keik armo täius tulleb sest, Se
 makjab taewas iggawest.

9. Ma ussun, kui neid pattusid Weel paljo
 ennam olleksid: Käl kurrat werre hinda nääd;
 Ja ilma saab, mis temmal' jääb.

10. Ma ussun, et mis hukka saab, Ja huk-
 katusse sisse jääb, Keik lunnastud on iggawest,
 Ja makstud igga hinge eest.

11. Ma ussun, et suur Jummal ka Saand
 omma Poia surmaga Weel ennam ommas koh-
 tus seäl, Kui olleks Adam risti peäl.

12. Käl olleks sü süis tassutud; Kurrat waid
 olleks naeranud: Jummal näggo puduks teäl;
 Et Jeesus peästnud, parrem weel.

13. Keik tunnistajaks olge nüüd, Kuis tab-
 han taewa minna siit: Keik inglid! pange täh-
 hele, Kes taewa au sees ollete.

14. Ehk talle armust ellan ma Ja tenistus-
 ses wiggata, Keik kurja woidan peäle, Ja
 patto surmani ei te;

15. Siiski, kui taewa tullen ma, Ei headust
 ma ei nimmeta: Waid, et ma, kui üks pattu-
 ne, Saan werre pärrast taewasse.

16. Seäl Abram laulab Tallele, Ja pühhad
 hinged ühtlase: Kui ramat lahti tehakse, Et
 pattused on, nähakse.

17. Mis pulma kuub sul, küssid sa? Ma Je-
 sus isse, wastan ma; Siis kattis ta mind häd-
 dalist, Kui paljas peäsin kurratist.

18. Se kalli kue hoidsin ma, Sest issi luggu sellega, Et Kristus omma werrega Ka sedda hoiab wiggata.

19. Kui siis mult küssitakse weel: Mis teggid sa ma ilma peäl? Siis ütlen: Kitus Jesus sel, Kui joudsin, siis head teggin seäl.

20. Et teädsin, et ta werri ka Keik pattud wotnud upputa, Siis olli se mo rõõm ja au, Et ma ei wotnud patto nou.

21. Kui tulli kurri himmo peäl; Ei se woind sundida mind seäl: Sest lusti, uhkust, ahnust ka Ma woiisin Talle werrega.

22. Ei minna waidlend nendega; Waid lühemat noud wotsin ma; Ma kaebsin sedda Tallele, Siis peäsin lahti allate.

23. Sest kurjad waimud lahkuwad, Et Jesu werre kardawad; Mis au ei anna Tallele, Sega ma saatsin kaugele.

24. Siis pühha rahwas sawad ka Suurt rõmo tunda minnoga, Et rõõm saaks tehtud minnule, Siis waimo wä, est laulkasse:

25. Keik au nüüd olgo Tallel' sest, Et ta on tappetud mo eest, Ja on keik pattud kautand, Et kõlbawaks ma temmal' saand.

26. Et ma nüüd ellan ilmas weel, Siis on se keik mo mõtte meel: Et risti rahwast tahhan ma Se armo tele juhjata.

27. Et kallis, armas Jummal! sa Meid sinno Voia werrega Ni wägga wotnud armasta, Et ei woi ärraarwada.

28. Keik, kes on armo sanud tõest, Teid palun minna süddamest, Et teie muud ei kuluta, Kui sedda üksi lõpmatta.

29. Veel ennam pallun õppiad, Et Jesu wer-
rest räkivad: Gest igga hing siin tühjaks jääb,
Senni kui Jesu werres keeb.

30. Oh Jesus! olle kidetud, Et olled lapseks
sündinud, Mind lunnastand, ja ilma, ma So
kalli werre hinnaga.

31. So werd meil' anna kullutada, Ja tedda
pattust peastada, Kes tahhab kui üks pattune
Veel kippuda so werresse.

32. Au kuningas, mo Jesuke! Sa Issa
poeg, ta sarnane; Keig' ilma peäle hallasta,
Mis so pool' hoiad, õnnista.

33. Et wallitsend mind armoga, So hawast
tahhan tunda ma, Seäl kitelda so õigusses, Ja
sinno werre kue sees.

282.

Wenn ich in Todes Nothen bin ic.

Wisil: Kui surma tund on ukse ees ic.

Kui ollen surma hädda sees Ja kusti nou ei
leia, Siis otsin Jesu hawades Ja surmas
abbi sada. Seält leian nou ja abbi kül Mo ras-
ke patto loorma al, Ka surma, pörge wasto.

2. Ei hädda moi siin ilma peäl Xi paljo wal-
lo sata, Mis Jesu surm ja hawad teal Ei jou-
aks parrandada. Ta surm mo ello, kasso ka,
Mo lotus, abbi keelmatta, Mo au, mo kroon
ja warra.

3. Ta kassi, jalgo sirrutab, Mo pattud wot-
tab kanda, Ta omma pea nõrgutab Suud mulle
heldest anda. Ta lassab külge pistada, Et selle
seest woin wadata, Kui wägga helde temma.

4. Se õige armo üks on se, Mis ikka seisab
lahti.

lahti. Kui Noal olli hädda kã Ja temmast lae-
wa tehti, Et upputussest peãsis ta Siis omma
naese, lastega, Ni peãstwad Jesu hawad.

5. Neis tahhan minna õiete End ikka roariul
hoida, Kui õnest puust üks linnokse Woib tuisus
asset leida Ni kãua, kui se waikseks jääb, Ni
mo hing ello puusse läãb. Se ello pu on Jesus.

6. Kui Moses kowwa kãljo lbi, Et wãljajook-
sis wessi, Ni Jesu kũlge pisteti, Kui olli wodud
risti, Seãlt jooksis werri, wessi kã, Se halli-
kãs on lõpmatta, Mis jahhutab mind surmas.

7. Mull' anna õnsast lahkuda, Oh Jõsa! kõe-
gest taewast, Oh! Jesus õnnisteggia, Mind
peãsta surma waewast, Oh pũhha Waim! üks
lahti te, Wi iggawesse ellusse Mind armo kãe-
wo jure.

8. Nũud tunnen rahho, rõmo sest, Et sa mind
lunnastanud, Keif kurwastus mo sũddamest
On nũud jo ãrra sanud. Mo hing, et minne,
Zummal kã Wiib pũhha ingli seltsiga Sind
taewa rigi sisse.

283.

Wer im Herzen will erfahren ic.

Wisil: Armas Jesus sind ma pallun ic.

Kui sa pũad tunda sada, Et se taewa Runnin-
gas, Jesus, wottaks halledast Ennast sulle
ilmutada; Otsi tedda kirjã seest, Runni leiad
sũddamest.

2. Otsi kui need targad tedda, Runni touseb
tãht so sees, Ja on seismas sũddames: Siis kũl
õnneks kida sedda, Sest et sulle rohkeste Wal-
gust, õigust antakse.

3. Kui

3. Kui sa ollud Jeesust sanud, Siis so sees ka tõeste Tunnukse ta au ja tõ, Mis so hing on kautanud: Temma wägge tunnukse Warji waimus selaeeste.

4. Siis keik juttud ja keik lõnned On sest heldest Jeesusest Ja ta armo poistmisest, Tedda nouduwad himmud, mõtted, Kunni sedda kallikest Kätte sawad koggonest.

5. Need on laugel Jeesusestest, Kes au takka aiawad, Riikust, rahha püawad, Riitlemad siin tühjast kombest, Ilma rõmus ellawad, Eihha tahtmist tegegawad.

6. Kül need waesed üllesnäitwad, Et neil pimmedus on kä, Sest et nemmad hulluste Tawawa warra ärrahetwad. Wotwad pühkmed selle eest, Mis neid peastaks surma seest.

7. Egga need weel Jeesust otsti, Kes, et korra peastaksid, Ennast selgeks sataksid, Oppiwad kül õppetussi Lähwad kirko, pihtile, Ja ka pühha lauale.

8. Teed sa sedda wiisi pärrast, Mõrteldes, et sest saab kül, Siis sest polle kasso full: Sest sa pead süddant aufast Jummalale lünkima, Jeesust uskus otsima.

9. Siis ta annab ennast leida, Kui sa ollud õppimas, Tutlust kuulmas, luggemas, Ehk ka wõtmas pühha leiba: Siis pat andeks antakse, Ja hing puhtaks pestakse.

10. Siis sa woid ka rõõmsast tulla, Jesu ette astuma, Ta kääst armo palluma, Ommas palwes julge olla, Sest et sa keik omma tööd, Nenda kui ta tahhab, teed.

11. Mitä Jesus, et ma nouan Sedda üksnes ilma peäl, Et sa mo sees ellad teäl, Ja et minna hästi jouan Sada sinno sarnatseks Siin ja seäl so kituseks.

12. Siis ma nenda, kui need targad, Redda ilmas naertakse, Meletumaks petakse, Sind mo Jesus, ööd ja päwad tahhan kita, palluda, So ees ausast ellada.

284.

Wisil: Woi! mis minna ollen teinud.

Kui sa risti tulles põlled, Wotta agga kannata, Jesu wario al siis olled, Kui sa wottad palluda: Omma süddant allanda, Wotta järgest õhkada, Käl sa siis saad pea nähha, Et so Jesus keik woib teha.

2. Kes on ilmas näinud sedda, Et on mahhajaetud, Kes on põignud patto mädda, Ja siin armo otsinud? Keik on wastowoetud, Pattust lahti peästetud: Wotta nüüd ka sedda teha, Siis saad omma Jesust nähha.

3. Kes siin uskus kindlast nouab Armo, heldust, allandust, Sella' Jesus anda jouab Rohket armo warrandust. Wotta sinna palluda, Ose kobbhe uskuda, Wolle siis sull' karta hädda, Jesus teha woib keik sedda.

4. Kui end patto pärrast waewad, Waene, ussu tõeste: Se on asjata, et kaebad, Gest et Jesus heldeste Mitab: wotta kannata, Temma abbi odata! Ei sul polle karta hädda, Käl so Jesus pörab sedda.

5. Touseb kaebdus patto merrest Sinno peäle, wotta sa Ikka julgust Jesu werrest: Temma peäle

peäle wereta Mis on waew ja patto sü, Usu
tedda allati, Ei ta ial sedda laita, Sind ta wõt-
tab tõest aita.

6. Keik so pattud Jesus kandis, Kui ta rip-
pus risti peäl, Wallo sisse ennast andis, Temma
sees sa ollid seäl: Tedda waewas pörgo-pun, Kui
ta so heaks hüdis siin: Jummal! miis mind
mahhajättad, Mo eest ennast warjul' pettad?

7. Kui ta pallus rohho, aedas Sinno patto
koorma al; Wärrisemas, sures waewas Olli
siis se pühha Tal: Käl se tedda piggistas, Nen-
da et werd higgistas; Mi suur olli temma häd-
da, Kes woib ärramoista sedda?

8. Kui ta rätis seitse sanna Rietis, siis sind
õnnistas: Kui so pattud wottis kanda, Siis sind
wägga armastas: Olli wait kui tappa-tal So
eest pörgo wallo al, Wottis so eest waewanäh-
ha, Sind se läbbi lahti tehha.

9. Temma maksis sinno pattud, Kunni need
keik otsa said, Ei ta ühte patto jätnud Maks-
matta, et olle wait! Wotta kindlast uskuda,
Omna Jesust palluda, Patto wölg on tassa
tehtud, Se waew Jesussest on nähtud.

10. Temma wottis patto wölgä Ennese süüks
melega, Wottis keik neid omma selga Südda-
mest, ei kelega, Kustutas ka pörgo tuld, So
eest, Kes sa olled muld: Gest so südda rõmusta-
go, Omna Jesust auustago.

11. Pörgo wõtmed temma wöttis Ärra kur-
ja waimo käest; Ei sind woi se wanna jättis
Sundida nüüd ommast wäest. Ei Ta jätnud
ühtege Woimust ennam temmale: Et sind
Jesus

Jesus armust hoiab, Kui ta kiusata sind püab.

12. Müüd on sinno kohhus ikka Omma Jesusist tenida, Kes teeb ihho, hinge wigga Terweks vmma armoga; Anna sinna temmale Ausa tanno allate: Jesus armastab sind wägga, Menda kaub patto rögga.

13. Au ja kitus Josal' olgo, Kes meil annud Voia teal: Kitus Jesussele tulgo, Kes sai ohwriks risti peäl: Pühha Waimo tanname, Temmal' kitust anname. Jesus pörab rõmüks waewa, Ja wiib ommas süles taewa.

285.

Es glänzet der Christen inwendiges Leben ic.

Ommal Wisil:

Rül waggade ello siin seestpiddi hiilgab, Ehk nemmad kül ilmale naeruks on läind; Mis neile suur kunningas taewast siin jaggab, En temma ükspäines ümsiks neile teind: Mis ükski ei moista, Mis ükski saand maitsta: Se ehte sees nende hing wottab müüd paista, Et Jumala au nende peäle saand tousta.

2. Kül wäljast wolt näitwad kui alwemad sandid, Kes tüddi ma, ilmal, mång inglidel on, Ja seestpiddi on nemmad armsamad prudid, Se ehte ja Jesussest armastud kroon. Üks imme ma, ilmas, Kes kunningal' taewas Meelt, hinge ja waimo siin walmista wudwad, Ja temma sees rõõmsaste ellada noudwad.

3. Keik nemmad on lihha sees Adama lapsed, Ja patto juur on neil ka süddames weel, Ni tundwad ka hädda, kui pattused teised, Ja sõwad
ja

ja jorwad, kui tarwis on teäl. Kui wotwad tööd tehha, Ehk hingab se kehha, Ei olle neist ennam kui teistike nähha, Kuid et hul ma, ilma wiis keikis jääb mahha.

4. Waat, seestpiddi on nemmad Jummalaga saggust, Kes neid sanna läbbi on wäggewast loond, Kui kired ja legid sest Jummalaga õhust, Kes neile ka sülewelt toidust on toond. Meed inglid on mennad, Kes siis ka, kui nemmad Siin Jummalat kiitwad, seäl rõõmsaste laulwad, Eks se neid ei rõõmustaks, kes sedda kuulwad?

5. Siin nemmad kül liguwad, ello on taewas; On nõdrad, ja kaitsewad, mis on Ma peäl. Neil hinges on rahho, kui karrin on ilmas. On sandid, ja sawad, mis hümmustab meel. Nist waewab neid kangelst, Rõõm jääb neile rohkest: Iim arwab neid surnuts, kes ärraläind melest, Kes ellawad usso sees süddame polest.

6. Kui Kristus, kes nende sees ellanud, ennast Ma-ilmale näitab ni, kui temma on: Siis neid ka, oh inime! kui Jummalaid kännast Ja kalliste ehhitab Jesanda kroon. Siis tulleb au ette, Ja saab nende kätte: Siis selgeste taewas kui päikessed paistwad, Siis keikide kuudes suurt rõõmo heält tõstwad.

7. Ma! laula nüüd, õiskage sared ja wessi! Et Jummalaga seme on alles Ma peäl. Nüüd on so ka Jehowa pitses ja käsfi, Kust tunnud, et õnnistust tootab weel. Kül nendega sinna Saad haljama miina, Kui ilmub, mis tallele pandud neil taewas, Mis nendega ühtlase ihkad siin waewas.

8. Mo Jesus! Kes sallajas hinge sees ellad,
 Seestpiddise ilma au, illo ja kroon: Oh anna
 kui risti te peäle mind kallad, Et mulle so salla-
 ja nou armas on. Ilm hüüdko mind kurjaks,
 Ja piddago woóraks, Siin olgo mo ello kúl
 warjule pandud, Kui agga so jures rõõm mulle
 saab antud.

286.

Mosesse ehk kasso Waidleminne pattuse
 innimesfega.

Wisil: Jummal, Ma ning taewa Loja.

Ruis ni julge? waene rummal! Oh sa pimme
 pattune! Eks sa tea, et so Jummal Sinno
 peäle wiibane? Sinno pat on suur ja hirmus,
 Ja sa olled ikka rõõmus?

Siin wahhell laula esimest salmi sest laulust:
Dh! kuhho lähhan ma Mo patto koormaga? Kust pean
 armo leidma? Kes saab muu' abbi's joudma? Et keil
 ilm appi tulleks, Mul siiski hädda olleks.

2. Waene rummal! Kuhho heidad? Ütle, Kuh-
 ho sinna láád? Kuhho ennast mo eest peidad?
 Kas sa salgad omma tööd? Wata nuhtlust,
 põrgo kárra! Maksa patto wõllad árra!

2. Oh armas Jesuke! Ma tullen sinnule; Mo peäle ar-
 mo heida, So helde süddant náita, Mind wotta armust
 wasta, So werrega mind kasta.

3. Usjata sa otsid abbi: Jummal on jo wiib-
 hane. Suur on sinno patto hábbi: Jummal ei
 sind kulege. Mõtle, sure patto peäle Tulleb
 kange nuthlus jälle.

3. Ma waene pattune! So peäle julgeste Ma tabhan
 pattud heita, Et woiksin armo leida: Siis sinno pühhad
 hawad Keil õnneks mulle sawad.

4. Woi! mis kurjaks olled láinud? Sul on
 pудо

pudo keigest hääst; Patto orjaks olled sanud,
Jääd ka sedda iggawest; Põrgo pina pead sa-
ma, Ja ka põrgo ikka jäma.

4. So pühha werrega Mind pattust puhhasta, Mo tur-
ba süddant aita, So armo mulle näita, Keik pattud linnit-
katta, Ja merre põhja matta.

5. Wägga paljo on so patto, Ei sa neid woi
arwada: Gest sa sanud furi wõlgo, Neid ei woi
sa tassuda; Weel sa ühte puhko elsid, Hirmsad
on so ello wisid.

5. Sa olled minno õn Mo armas Jesulem', Et sa mind
pattust peästinud, Ja olled neid ka süstaud So omma hana
lisje, Seäl matsid sa neid isse

6. Sinna jättad mahha sedda, Mis so loja
tahtminne: Sinna wihtad õige tedda, Olled
ikka wastane; Keik so teggo, sanna, mõtte Ei
se kõlba Temma ette.

6. Eht suur mo patto tõ, Siis saan neist wallale, Kui
ma so werre wottan, Se peäle kindlast lotan; Kes siins
järe jonab, Kõl hädast abbi leiab.

7. Olle wait! so patto hawad Haiswad otse
hirmsaste. Wata, nende haisud touswad
Suitsu wisil taewasse. Polle ühtegi süst kõlbo:
Armota sa lähhad põrgo.

7. Mul paljo waia lül; Mis siiski tarwis mul, Mo
õnneks keik oa todud, So werre läbbi sadud; Sega ma
woidan ärra Keik patto, põrgo kårra.

8. Summal on jo mõõka wotnud, Walmis
on sind nuhtlema, Ammo on ta walmistanud,
Mõled pandud peäle ka: Hukkas olled; tead sin-
na? Põrgo pole saad sa miinna.

8. Eht kurrat wäega Mind tahhad hirmuta; Mul polle
siiski hädda, Sa Jesus wõitsid tedda, Ja siins pühha
werri kõõb mahha temma lewi.

9. Kes sull' sedda julgust annab? Kes sind nenda juhhatab? Kes so eest nüüd murret kannab? Eh' kül käst sind ahwardab. Eks sa hakka wahhest heitma Meelt, ja ennast hukka moistma.

9 So weri tõeste Teeb sure imme tõ, Et selle wae läboi keil rahwas leiab abbi, Se peästab jurma käest, Ja patto, pörgo wäest.

10. Kui sa Jesust Kristust tunned, Wottad ommaks temma werd, Temma peäle lotust panned, Siis on otsas minno lord. Kui sa sega maksad wõlga, Egga Jummal sedda põlga.

10. Ma lodaa Issand, sest So peäle süddamest, Ei ma woi hukka minna, Et surnud olled sinna, Ja minno pattud kaännud, So rigi mulle annud

11. Nagä mis sa tahhad tehha? Kas sa ed' despidi ka Ei woi patto ennam nähha? Ei ma ilmafi holidä? Tõssi on: kui tahhad isse, Kül sa tülled taewa sisse.

11. Mo süddant juhata So pühha waimoga, Et kurja mahhajattan, Ring sinno jure tõttan, Et woin so jure jada, Ring taewa rigi sada.

278.

O ihr Kinder, was wills werden.

Wisil: Armas Jesus, armastaja!

Lapsed! kuis on hinge luggu? Eks se polle selge weel? Ons teil' teada; et noor luggu Pea surred ilma peäl? Teada ka, et Issand Jummal Ennam weel kui päike näab, Ja et kõlwato ja rummal Jggaweste hukka läab.

2. Jouaksin ma selletada Teile, mull', ja kei file, Mis on selle jure sada, Kes ei aia kõrwale. Kuulge; kel on joud ja julgus, Et ta Jesu liggi saab,

saab, Tedda ehhitab seesi walgus, Wäljast wäggi kinnitab.

3. Tulgem, wotkem otsa tehha Selle peäle warji nüüd, Mis ei lasse armo nähha; Taganege kurratid! Minga sea karja sisse, Kui teid on se lubba kâ: Lapsed! Tal teid hoiab isse, Temma jure ruttage.

4. Puhtad waimud, wennad! waatke: Kord meil' seätud illusast; Tulge seltsi, hoidke, saatke Jggameers ka omma last: Kui siis JSa ette sate, Kummardades üttele, Mis siin meie wiisist näte, Sitast hakkas armo td.

5. Tulle meie jure warmalt Pühha laps, Immanuel! Meie liikmed on so parralt, Dinged ostsid ennesel'; Mei' eest kâtkis wotsid mata, Trakside sees kâisid ka. Keil' so armo nouud sada Meie kasksuks tullesma.

6. Aita, et so ees siin kâime, Omma tahtmist rikkume Kangekaelust surretame, Tõrkumissest lahume, Eihha nouud ja ellitamist, Kawwalust ka kowwaste Wihkame ja kârratsemist. Amen, nenda sündko se!

288.

Jch rühme mich einzig der bluttigen zc.

Ommal Wisil:

Ma tiitlen ükspäinis neist werrisist harwust, Mis Jesus on tunnud kül kâssist, kül jalgust: Ma mässein end neisse, ja uskus neis ollen, Et rõmo saan tunda, kui taewa ma tullen. Et rõmo saan tunda, kui taewa ma tullen.

2. Ma ilm! mäsfa, mölla, ja prassi kül sinna; Mo Jesust, kes lahke on, auustan minna: Ehk
d waiko

walko lööb, pitkne ka mürristab waljust; Ei süis-
ki ma Jesussest lahku, mo kaljust. Ei süiski ma
Jesussest lahku, mo kaljust.

3. Kes waesed on waimus, neis Jesus kül
asjub, Keik libbedat wallo ta römoga tassub.
Et, süddame Jesus! se keik mul on teada; Gest
hakkab so ümber, ei woi sinnust jada. Gest
hakkab so ümber, ei woi sinnust jada.

4. Oh waatke! seäl tulleb mo Jesuse rõõm-
sast, Ja ümber mo taela ka hakkab ni armsast.
Oh lusti! oh rõmo! mis jahhutab wägga; Kes
Jesusst ei nouaks nüüd iggawest tagga? Kes Je-
susst ei nouaks nüüd iggawest tagga?

5. Mo Jesusse peäle läib keik minno mötte,
End annan ta orjaks, ja keik temma kätte: Sa
üllem mo melest nüüd ollema peab Mi kawa, kui
Jummal siin ello mull' seab, Mi kawa, kui Juma-
mal siin ello mull' seab.

289.

Ich bin ein kleines Kindlein ic.

Wisil: Nüüd on se pääxo jo lõppenud.

Ma ollen weike lapsoke, Ja püan õnnistust; Ma
ollen rammust nõdroke, Ei tea hakkatust.

2. Sa ollid, õnnisteggia! Mo heaks üks
lapsoke; Sa peästsid umma werrega Mind wae-
wast, häddastke.

3. Noud, armas Jesus! anna sa, Et tanna-
da woin sind: Ma ollen ilma kartmatta, Et ar-
mastasid mind.

4. Ma mötlen, sest et kuulnud ma, Et mo
noort süddant kül So andeks olled tahtnud sa;
Se polle nalli sull.

5. Süis

5. Siis wotta minno süddame, Mo kallis
Jesuke! Ma tean, et on so omma se, So om-
ma, armoke!

6. Mind wotsid lapseks wasto sa Ristmisses
heldeste, Ja kui weel ollin moistmatta, Mind
loid jo ueste.

7. Mo hing nüüd terweks, selgeks ka Sai
pestud puhtaste: Käl sedda tö, est ussun ma,
Mis on weel hinge tö?

8. Kui tootud, hing peab ka, Mo Jesus!
ollema So omma, tiggedusfeta End puhtaks
piddama.

9. Ei olle joudo ühtele Mo waese lapse kâes:
Nüüd aita Issand Jesuke! Sa ainus tuggew
mees!

10. Mo süddamekest hoia sa Se eest, mis
rojastab. So werri pessis, puhtaks ka Weel
peab, puhastab.

11. Kui korristad siit ilma seest Mind norest,
mis on sest? Ma peâsen mitme hädda kâest,
Saan rahho iggawest.

12. Kui ennam aastõ pean ma Siin seisma,
wannaks låân, Mo kulla Jesus! aita sa Et
paljo head ma teen.

13. Kui puhhaste saan elland ma, Sest seks
sain ristitud, Siis õnsa otsa sata sa, Ja anna
mulle suud.

290.

Du sagst, ich bin ein Christ ic.

Wisil: Oh wagga Jummal, kes keik ic.

Ma risti, innime, sa ütled; kas on tõssi? Et
ust ja ello hea siis hästi kâib so kâssi Mis

sinna ütled nüüd, sesamma nouan ma, Et olleks minno usk pääw päwalt laitmatta.

2. Ma risti-innime, sa ütled; kas sa püäd, Et Jesust Jessandaks ka pühhas Waimus hüäd, Ei palja kelega, kas usso tö so lä? Kui sedda polle sull, siis naero jut on se.

3. Ma risti-innime, sa ütled; kas siis ihkad Sa sedda mis on hea? kas keik, mis kurri, wihtad, Ei Kristust armasta, kes patto armastab, Ei risti-innime, ehk seks end nimmetab.

4. Ma risti-innime, sa ütled: Temma päle Ma ollen ristitud: siis saan ma armo jälle. Waat! et sa temmaga seäl ennast kihianud, Kas armo seädust ka sa olled piddanud?

5. Eks sedda armo sa jo ammo unnustanud? Kas olled töeks teind, mis sinna tootanud? Kas diges uskus sa ta sanna piddanud? Eks wanna innime so sees ei ellanud?

6. Ma risti-innime, sa ütled; sest ma kulen, Mis pühha õppetus; ka kirja hästi loen: Ma küsfin; kas sa teed, mis kirri õppetab? Ei kuuljat, teggiat waid Jummal auustab.

7. Ma risti-innime, sa ütled; püan sada Mo korra pihtile, seäl patto tunnistada. Ma pallun wägga sind: mo söbber! wasta mull', Kas pärrast sedda siis on parrem ello sull?

8. Üks ikka olled sa: so teud, mötted, sannad Käl pärrast pahhemad, so nouud on need wannad; Mis head näikse wael, ei paigast kolba se: Keik on täis kawwalust, kui watan öiete.

9. Ma risti-innime, sa ütled; ollen sanud Ka Jesu laualt se, mis temma tootanud. Ma pallun/
näita

näita mull', Kas sest sull' Kasso saab? Kas udes
ellus sind se werri kinnitab?

10. Ma risti-innime, sa ütled, ma käin kirikus,
Ma loen ramato, Ma laulan, pallun, rõmus!
Need asjad on küll siis wast head keelmatta, Kui
usk so süddame teeb puhtaks lõpmatta.

11. Küll risti-innime ma ollen, sinna ütled.
Ei sinno ellust nä ma sedda, mis sa kiitled. Kes
Jesu järrel käib, se on ta pärralt ka, Selsammal
on üks meel Jesusse melega.

12. Kui selget armastust usk ikka wälja kedab
So uest süddamest, ja armoga sind sõdab! Kui
olled allandik, ja õige tassane: Siis olled tõeste
üks risti-innime.

13. Mi kaua agga, kui so pahha wiis mull'
näitab, Et uhkus, wallatus so süddant alles täi-
dab: Kui wiha, kaddedust täis on so kurri
meel, Siis risti ellust sa küll kaugel olled
weel.

14. Ma risti-innime, sa ütled: ei nä minna,
Et sedda parramat, kui pagganad teed sinna, Ei
te sa sagedast, mis targad pagganad; Küll koh-
to päwal need so peäle kaebawad.

15. Oh! ärra kiitle sa end risti-innimeseks,
Kunni sull' sawad usk ja teud tunnistuseks. Ei
olle sannust küll: üks risti-innime On, kui ta
nimmi käib, seest õige, tõssine.

16. Et risti-innime ma ollen, armust anna,
Et murretsen, et ma ei paljast nimme kaäna.
Kel nimme jures tõ ei olle ühtlase, Ei tulle ial se
so jure taewasse.

291.

Wenn erblick ich doch einmahl ic.

Wisil: Mis olled sinna armas Jesus ic.

Millal ma saan sind, armas Jesus, nähha?
 Zotta, käl sedda woid sa pea tehha: Him-
 moga hüab so pruut: tulle Jesus, Oh tulle Je-
 sus!

2. Mo karjane! waat! nödder ollen minna,
 Et ma ei lahku sinnust, sada sinna: Mo rammo
 löppeb, kui sind ei sa nähha! Mis ma woin
 tehha?

3. Sioni tütred, Beio jure tötkke, Kes terweks
 mind teeb, temmal' dölda wötkke, Et minna tem-
 ma armastussest pöllen, Ja pallaw ollen.

4. Et armastan, oh tähhed! waljust hüüd-
 ke, Et armastan, oh jöed! hüda püüdke: Mis
 ial heält teeb, üttele; Tal on armas, Mo melest
 armas.

5. Suud minnule Ta wottis üksford anda,
 Keit minna warši ei wöind mißski panna; Tem-
 mata polle rõmo, keit muud asjad On mulle
 alwad.

6. Tuhhatford minna tahhan omma wenda,
 Tuhhatford ihhaldan sind, omma wenda: Ei
 lange melest se, kes on mo omma, Ma temma
 omma.

7. Mis wibid sa, mo hinge himmo, Jesus!
 Ma otan, et sind kätte saan, oh Jesus! Waim ja
 so pruut, need üttelewad: oh tulle! Te rõmo mulle.

8. Müüd tulle jälle, keige armsam söbber, Ja
 jöse kermeminne kui üks pödder: Suud mulle
 andma, minno jure tulle, Se maggus mulle.

9. Mo

9. Mo söbra heäl, et kuulge, hüab lahkest,
Mo söbra heäl se jahhutab mind rohkest; Ja
jallad seiswad ölli, mäel heaks meile; Guud an-
nan neile.

10. Täis rõmo võskan, et se lorda lainud, Et
onma kallimat head ollen näinud, Ja pärralt
ollen ma, mo pärralt Temma, Ükspäinis Temma.

11. Sioni rahwas, kes mo söbra näinud, Kes
teid on taewas ülleskirjotanud, Oh neitsi, wäggi,
nüüd keif olge rõõmsad, Keif olge rõõmsad.

12. Et rõmustage; mind mo söbber hoiab,
Se peigmees rohkest armoga mind toidab: Ja
pärralt ollen ma, mo pärralt Temma, Ükspäi-
nis Temma.

292.

Erleucht mich, Herr, mein Licht.

Ommal Wisil:

Mind, Jesus! walgusta: Ma ollen isfi rum-
mal, Ei tunne ennast ka. Ma tean sedda
kül; Üks teine järg on mul; Ma polle siiski weel,
Mis sünniks olla teäl.

2. Ma ollin ennemuist Kül wägga hästi rah-
hul, Ei teadnud kurbdusfest: Nüüd selge tülli
käes, Ja murre süddames. Kust tundsin rõmus-
tust, See teeb mull' ahvastust.

3. Ma tean tõ-este, Et mulle warra kahjo Ei
sedda wallo te; Mul on head söbrad weel; Ei
karda waenlast teäl, Ei ihho waewa nä, Keif
tarwidus on ka.

4. Oh! se on hinge piin, Sest süddamest ta tou-
seb: Se ahvastab mind siin, Ja murrab kondonid ka,
Et ma ei selleta, Kas sa mo Jesule, Ja ma so talleke.

5. Ei olle iggamees, Kes Jesust ommaks ki-
dab, Ka tõest temma sees; Se agga senna saab,
Kes meel kautab, Mis tahhab lihha meel, Ei
ella ennesel.

6. Se pettab ennast tõest, Kes sedda wiisi mõt-
leb Siis ussun süddamest, Kui keik se patto eest
End hoian keigest wäest, Mis saatwad häbbisse,
Ei pagganadke te.

7. Se Jesust kätte saab, Kes ennesest on lah-
kund, Ja, mis ilm armastab, Au, rikkust, rõ-
mustust, Keik lihha himmustust Siin wiikab
süddamest, Ja nouab Jesust tõest.

8. Se on se usso heäl, Ja temma põllew
himmo; Mo Jesus! nle teal Mo kaljo, kilp, ja
au; Mind saatko sinno nou. So pärralt ollen
ma Ring jaan ka lõpmatta.

9. Kes sedda diete Ei tahha, se ei ussu; Ja
wiikab Jesusse, Teeb kodda liwa peäl, Mis pea
langeb teal; Sest usso kinnitus On Jesu lep-
pitus.

10. Sest on se wigga kül, Mo armastus ei
kõlba, Mis tännini on mul So wasto, Jesuke,
Et ilma rõõm ja tõ Mull' armsam olnud weel,
Kui sinno nou ja meel.

11. Hing! panne tähhele: Ma pean julgust
wotma, Et saaksin rahhule. Kui lahkud südda-
mest Ma ilmast, lihha tõöst, Ja ellad Kristus-
ses, Siis õige järg so lääes.

12. Sa waene! tahhad sa End keelda kun-
ningale? Kel joud on otsata, Kel on keik rikkus,
au, Keik wäggi, tarkus, nou, Kes, mis talonud
teal, Ka peab üllewel.

13. Kui

13. Kui ükskord hukka lääb, Mis ma peäl on, ja taewas, Siis temma ikka jääb, Ei lõppe ialge, Ei temma surrege; Ja kedda tunneb ta, Sel õn on otsata.

14. Kes agga aegsaste Siin temmaga ei leppi, Se jääb kül häddasse, Väab hukka iggawest, Ehk touseks filmadest Wet kül ni rohkeste, Et woaks wolaste.

15. Kui Jummal armoga Müüd leppimist sull' pakkub, Siis wotta wastoka, Ja ütle: sinnule Ma annan, Jesuke! Mo ihho, hinge ka, Keik puhhas wotta sa.

16. Mis tahhad, te moga; Mind walmista waid sulle Au-riistaks, illuks ka, Et ikka tidan sind; Kui issi kattad mind, Ja puhhas saab mo waim, Siis ollen armo taim.

293.

Mein Heyland lehre mich recht lieben.

Wisil: Kes Jummalat ni lasseb tehha.

Mind õppeta sind armastama, Mo kallis Õn nisteggia! Mind wotta sinna wahwastada, Ma ollen willets sinnota; Et ellust ni hea meel on sul, Siis olle armust arstiks mull'.

2. Ei minna woi sind armastada Mo ommast wäest, sest pallun ma! So armastust mo sisse sada, Mind sedda hästi õppeta, Et ikka sinno armo naän Ja armastusse sisse jaän.

3. Mind sada isse armastama Sind teigest wäest ja kindlaste, Seks wotta süddant walmista, Et ussin ollen kowwaste, Sind armastama iggawest, Kui armastad mind teigest wäest.

4. Et woin sind ikka armastada, Se on so

Keige üllem tõ; Siis minno sisse sedda sada; Mo
ommas, armas Jesus, ja Keik omma armastus-
tussega, Et ma ei ella sinnota.

5. Ei sinnota woi minna tehha Ei ühtegi, mis
kõlbab teäl: Ma woin kül pea rõmo nähha Muist
asjust, mis on ilma peäl: Oh ärra falli sedda
Sa! Et minna muud ei armasta.

6. Kui sinna annad ennast mulle So armastus-
tusse wäega, Siis õõd ja päwad tulleb sulle Mo
sees sind ennast armasta; Mo seest ma leian
kõrwalust, So kääst saab õiget armastust.

7. Et selge armastus Sa olled, Mo hinge suud
nüüd lahti te, Et sa mind sega sõõtma tulled,
Muud himmo kela, Jesuke, Mo armastus! et
puhtaste Sind armastan ja kowwaste.

8. Kui armust annad armastada Sind nen-
da, kui on kõhhus se, Siis woin so armastust
täis sada: Ja sinno armastusse tõ Jääb min-
nusse, kui on so sees: Ma maitsen sedda südda-
mes.

9. Et muudo surnud ollen, tead: Sepärrast
omma armoga Mo armastus, kül isse pead
Mull' rahho saatma lõpmatta: Et iggawest sind
armastan, Ja sinno hallastust täis saan.

10. Oh wäggede Jehowa, sada! Sa olled
armastusse mees, Et woin sind hästi armasta-
da, Se on ükspäinis sinno kääs: Oh armasta
mo Jõsand mind: Ma armastan siis jälle sind.

294.

Ich Gott, mich drückt ein schwerer Stein 1c.

Wisil: Kristus on meie parro eest. 1c.

Mind waewab wägga raske koorm; Kes
woib

woib se mo peält wõtta? Sull' teäda on mo wallo, surm, Oh Jummal! appi tõtta. Jesus ellab, surnud ma, Oh Jesu, se mo murre ka; Ei woi ma leida tedda; Oh hädda!

2. Kes sedda kirowi weretab Mo peält, mis wägga raske? Mit hana uks siis lahti saab? Millal rõõm tulleb mulle? Eks ma pea surma läest Müüd lahti sama usso wäest? Kes on se, kes mind peastab? Kes peastab?

3. Kurb südda, ärra arraks sa: So Jesus tousnud ülles, Keik pörgo wägge rikkub ta: Dat poob jo risti külles. Käl ta omma surmaga Sind peastab patto rojast ka, Ja waimo ello annab, Käl annab.

4. Ja tousnud on, et temmaga Sa pead tousma surmast Ja wäest, teeb sind õnsaks ka Et abhastusses rõõmsast Risti al käid temmaga, Woid surma orrust peäseada, Ja rõmo sisse sada, Käl sada.

5. Ei Jesu jätta taggasi Sind, et ta ele läinud, Ja kissub katki paeladki, Misga sa wängis läinud: Sind wottab hauast tommada Keik ilma sinno murreta, Ja sind so wallust peastab Sind peastab.

6. Sind pühhad inglid kaitsewad, Et Jesu jures olled: Need sinno eest siin sõddiwad, Kuni sa taewa tullede: Otsi omma Jesukest, Kes risti lödud sinno eest, Seäl, kus ta surmast tousnud, Kus tousnud.

7. Ja polle patto hana sees, Kes touseb uskus ülles, Kel temma sanna süddames, Se ikka, on ta külges. Siis olle ussin, innime! Ja pole pörma

põõrma kermeste, Siis raske koorm kül kaub,
Kül kaub.

8. Müüd patto hauast põggene Ja taewa pole
tõtta, Ma-ilmast uskus taggane, Keik kurja mah-
hajatta. Jesus näitab ennast kül, Kui parrast
osfa pea sull, Et woid ta pole hoida, Woid
hoida.

9. Mind, Jesus, waimus walmista, Et ellada
woin sulle, Kunni mind wottad ärrata, Ja kro-
ni anda mulle, Mis teises ilmas sinno lääes On
walmis auu-rigi sees: Oh Jesus palwed kule,
Oh kule!

295.

Barum wilt du doch für morgen zc.

Wisil: Mils mo sädäda ennast waewab.

Mils, kui paggan, innimenne! Hädda sees
Hoomse eest Olled murrelinne? Mis sind
raske murre aitab? Jummal se Waikesteste Sind,
kui nalg on, toidab.

2. Jummal on sull' ello annud; Jhho sa Hin-
gega Olled temmalt sanud. Ei ta neid woi
jätta jälle Nitmatta, Kes siin ka Eotwad tem-
ma peäle.

3. Arra faeba nenda hädda: Mis ma sõõn?
Mis ma joon? Jummal sadab sedda. Jhhule
ta toidust annab, Ja mis weel Tarwis teal Se
eest murret kannab.

4. Eks so ihho parrem olle, Kui se leib? Tem-
mal täib Rohkest anda sulle Keik, mis sõdab
sind, ja jodab; Sest ta meel Selle peäl Käib,
Kes tedda otab.

5. Meel, mis selga pannen? mõtleb; Jesuke:
Arra

Urta te, Ni, kui paggan; ütleb. Wata põ-
lud, wata metsad, Ellikest, Rohhokest: Need
keik hästi seiswad.

6. Kas on linnokeffel murred, Kust ta saab,
Mis ta sööb? Kas ta nälgä surreb? Temma
lodab loja peäle, Hüppab seäl Oksa peäl Rõõm-
sast, tõstab heäle.

7. Oh! se õige usk on waia: Olets se Meie
kä; Woiks, mis tarwis saja. Jummalast kes
kinni hakkab, Ei jä ta Abbita, Rahhul wal-
wab, maggab.

8. Kes siin õigust takka nouab, Allemaks,
Kallimaks Armo riki peab, Sella Jummal
süa annab, Jua ka, Waewata: Temma eest
hoolt kannab.

9. Ma ilm noudes tühja agga; Minno meel
Peab teäl Noudma Jesust tagga: Ehk kül wõt-
tab heldest melest Wahhest ka Wibida; Siiski
aitab tõest.

10. Kui mo usko katsma tõttab, Andid ka,
Mis saand ma Mo käest ärrawõttab: Kui, mis
mul on, lähhäb nurja; Heaks ka se Minnule
Tulleb, ei te kurja.

11. Ta woib mull' keik jälle anda, Wottab
ta, Elluks ka Panneb omma sanna; Oh! kui
monni waene ellab Murreta, Ennast ka Hädda
warral toidab.

12. Jesa hokeks ennast andwad: Tahhab
ta Nemmad ka Waikest risti kandwad. Tem-
ma tahtmist nemmad kiitwad; Kuida ta Men-
dega Seab, aega wiitwad.

13. Jummal siiski apri tõttab, Annab tõest
Pallokest, Kuulda laebdust wõttab, Rõõmustab
neid

neid siis, kui hädda Sureks saab, Lõppetab Al-
titselt käl sedda.

14. Hinge eest need murretsewad, Jeesuse
Harusse Nemmad kermest jookswad; Eest et
temma kallid hawad, Kui waero ees, Hädda
käes, Neile abbiks sawad.

15. Nüüd, mo Jeesus! rõmuks olle, Kau-
niken, Minno õn! Toidusfeks mull' tulle. Mur-
retse mul hinge warra; Ibhule ühtege Siis ei
olle ärra.

16. Keik mo pudust, Jummal! annan Ho-
leks sull', Keik, mis mul Waewaks on, mis
kannan. Murretse, wait tahhan olla, Pallu-
des, Kummardes Ka so ette tulla.

17. Tänno anda tahhan jouda Sulle seäl,
Ning ka teäl So pool' ikka hoida, Keik so auuks
minna pannen, Jä mull' sa Oksaks ka Armas
Jeesus! Amen.

296.

Was kann ich doch für Dank.

Wisil: Oh wagga Jummal, kes ic.

Mis tänno moistan ma Oh Jssand! sulle an-
da, Et kannatusfega Mind wotsid kaua
kanda? Kui teggin kõwwerust Ja patto allate,
Ja wihhastasin sind Mo Jummal! iggapä.

2. Käl surest armust sa Mind santi armasta-
sid: Ma hullutasin peäl: Sa ikka hallastasid.
Käl wasto oksa ma Jäin pattusi pöörmetta: Ei
sa mind nuhelnud; Waid wotsid kannata.

3. Et ollen pöörnud nüüd, Sa üksi olled tei-
nud, Et kurja waimo riik, To, mo sees hukka läi-
nud,

nud, So arm, mis ullatab, Mo Jesus! tae wani, On minno kirowist meelt Teind pehmeks pohjani.

4. Käl moistsin pattoga Sind, Jummal! wihastada, Ma agga ennesest Ei joudnud armo sada: Ja hukka minnes ma Käl joudsin langeda; Ei joudnud issege Mo pattust touseda.

5. Sa tõstsid ülles mind, Ka teed sa näitsid mulle, Mis pean kätima ma: Sest tanno annan sulle, Sind, Jummal! kidan ma, Et wihkan patto tõ, Ja wanno teggusid Nüüd melega ei te.

6. Et agga ueste Ei lange patto sisse, Siis anna minnule Se pühha waimo isse, Et selle läbbi ma End hoian patto eest, Ja ue melega Sind tenin süddamest.

7. Mo ello aial mind Nüüd wotta sata sinna, Et ilma sinnota Ei sada ennast minna. Kui enast sadan ma, Siis elsin ikka peäl, Kui isse sadad mind, Siis teen, mis kohhus, teäl.

8. Oh Jesu! wotta sa Mo palwet möda tehha; Poeg, Jesus! anna mull So omma wägge nähha, Oh kallis pühha waim! Mind sada ikka teäl, Et ma sind tenin siin, Ja iggawest ka seäl.

279.

Liebster Jesu, was vor Müh.

Wisil: Kes Jummalat ni lassib tehha re.

Mis waewa olled sa mo pärrast, Mo Jesus, wotnud kannata, Et sa mind siit ma ilma pärrast Ja pattust saaksid peästada: Sa noudsid warra, hilja mind Beel enne, kui ma tundsin sind.

2. Sa

2. Sa olled keik so auustussed Mo waese pär-
rast kautand, Sa jätšid taewa rõmustussed, Ja
ollid Ma peäl üsna sant; Sa lastšid ennast lai-
mada, Et sa mind saakšid aidata.

3. Sa jätšid omma riki mahha, Au järke,
kroni melega; Siin sa ei noudnud au, ei rahha;
Waid sullaseks said rõmoga, Et minno hing so
palgaks saaks, Ja kunninglikuks emmandaks.

4. Weel suremat hooit mo eest kandsid, Kui
lätšid risti surmasse, Ja omma hinge pandiks
andsid So JŠsa kätte taewasse; Et sinnoga
mo hing lui pruut Saaks iggaweste kihlatud.

5. Et nüüd mull' olled walmistanud Keik sed-
da, kallis Jesuke! Ja mind weel ennam ar-
mastanud, Kui isse ennast armoke! Siis joud-
ko se pääw tulla ka, Mil sedda keik saan mait-
seda.

6. Mind wotta omma rigi sisse, Ja terreta
mind heldeste, Mull' anna suud, mo peigmees
isse! Mo hinge hoia järkeste, Et ta so sõbraks,
prudiks saaks, Ja kunninglikuks emmandaks.

298.

Meine Seel' ermuntre dich :c

Wisil: Armas Jesus axwita :c.

Mo hing! Jesu armastust Wotta süddamesse
panna: Ta näab surma ahvastust; Saks
so süddant hopis anna; Wägga ustarw on so
Jesusk, Dlle temma pärrast rõmus.

2. Dige JŠsa poeg se on Sinno sū eest risti
podud, Pea peäl on terraw kroon, Werriseks
ta ihho lödud. Ta on so eest urmselks pekstud,
Sedda armo kusti leitud.

3. Sure

3. Sure pina piddid sa Jggaweste pörgus tundma, Mitme patto pärrast ka, Taewa rõmust ilma jäma: Agga Jesus patto kannab, Kohket armo sulle annab.

4. Temma rist on waigistand Jummalas so Jesa wihha, Kässo needmist löppetand, Wotistis pahha keik heaks tehha: Kohna, patto, surma wotistis, Armust sulle taewast andis.

5. Mis nou tulleb piddada? Mo hing! mis sa tahhad tehha? Jesu waew on nahjata: Temma armastus on nähha; Mötke, mis on sinno kohhus, Et so Jesusel on woimus.

6. Ei woi ial temmale Mingisuggust tasutada: Head teeb mulle liaste: Laiskust wotta teotada, Et ma pissut armastanud Tedda, ja kül kurwastanud.

7. Mis on sündind pahhaste, Sedda mahhajätma töttan: Nou ma pean kindlaste, Et ma teist teed käära wöttan, Kus ma Jesusst üksi ihkan, Ja mis kurb ta melest, wihkan.

8. Pättud! tagganeged nüüd, Ei ma ennam teid ei falli; Teile, teile on need süüd, Mis mind tewad sellest lahti, Kelle sees on üksnes ello, Arm ja keik mo hinge illo.

9. Jesus Onnisteggia! Wotta mind so ommaks seada: Sinno pärris ollen ma; Gest ma tahhan truiks jada: Sulle ellan, risti kannan, Sures end so holeks annan.

10. Jesus! sinna olled se, Kelle jure ikka töttan, Sa mo omma, minnaged Sinno ommaks ennast jättan. Mis sull' armas, armas mulle: Pahha mull', mis pahha sulle.

11. Mis sa tahhad, tahhan ka: Süddames on sinno sanna; Pelsad sa, wait seisan ma; Mär giks, pandiks Waimo anna, Et ma taewa rigi pärrin, Julgest ma ma se peäle surren.

12. Se nou jägo löpmatta; Jesus on mo ainus üks: Temma omma ollen ma, Ea läest mind ei kisku ükski. Temma mind ei jätta mah ha, Ei ma Tedda jätta tahha.

13. Woime siit jo hingele Sedda rõmo, rahho leida, Kui end uskus kihlame Jesuga; Kui ta woib näita Meil' ni paljo head siin waewas: Voi! mis sünnib pärrast taewas.

14. Voi! mis maggus ello wiis! Voi! mis rõõm, au, õiskaminne! Voi! mis rahho tulleb siis, Kui saab otsa woitleminne! Ilka, ilka Jesusi kidan, Jesussega aega witan.

15. Jgga tunni rõmustan, Kui se peäle mõt len minna, Tännago sind auustan: Keik, oh Jesus! annad sinna; Se mull' uskus kindlaks tul go: Mo sees sinno wäggi olgo.

299.

Wifil: Oh Jummal wata heldeste re.

Mo hing! mis aega wita sa, Ja wata pat to peäle? Eks olle Jesus armoga Sind lahti ostnud jälle Mi kallist sinno pattudest, Sind kannud ommas süddames, Kui rippus risti sam bas.

2. Et wotta kindlast uskuda, Et Jesus lunnas tanud Sind: walwa nüüd ja pallu ka, Kunni sa abbi sanud: Mind santi, Jesus, juhata, Ja mind, kes nõdder, kinnita, Et sinno harous ollen.

3. Mo kallist Jesus! aita sa, Ja juhata mind järgest

järgest, Et waene rummal ollen ma, Mull' ab-
biks tötta kermest: Ja aita uskus woitelda;
Mind kinnita so werrega, Ja hoia ommas ha-
wus

4. So lätte, Jesus, annan ma Niid omma
hinge, ihho: Mind armust järgest tallota, Et
ollen waene pihho. Mind hoia omma sülle sees,
Siis rõmo kül on süddames, Ei karda minna
hädä.

5. So holeks jägo minna ka Sest tunnist ja
sest päwast, Mo Jesus! pea murret sa, Et ma
so werre waewast Saan kasso, et sa kannatand,
Ja kalliste mind lunnastand, So harusse jaän
minna.

300.

Was giebst du denn, o meine Seele!

Wisil: Kes Jummalat ni lasseb tehha re.

Mo hing! mis annad Jummalale? Kes keik
sull' annab iggapä, Eks tulle ühtege so
mele? Mis armas olleks temmale? Oh anna
süddant temmale, Se on ta mele järrele.

2. Mis on ta pärralt, se ta ihkab, Kell' tulleb
süddant anda siin? Ei kõhnale, Kes ello wiikab,
Kus ta on, seäl on võrgo piin. Ükspäinis sulle
tahhan ma, Mo Jummal, süddant ohwrida.

3. Siis wotta ni, kui tahhad, ohwriks Mo
meelt, mis sinna ueks teind, Mo süddant pal-
gaks, armsaks sagiks, Et se eest olled waewa
näind: Ma annan sedda keelmatta, Se on so
omma, makstud ka.

4. Eks sellel' tulleks süddant anda, Kes om-
maga mind rõmustand? Sull' woin ma armo

nimme panna, Kes surmani mind armastand.
Mo meel, so meel, üks olgo se, Ja mulle sa,
ma sinnule.

301.

Auf Seel und danke deinem HErrn.

Ummal Wiisil:

Mo hing, oh anna süddamest Nüüd tänno
J Sandale, Kes sind sel õsel kahjo eest On
heldest hoidnud jälle: Jo päike näitab sull', Mis
warra Jummalai, Mis usklike si. ma ees On
näbha hiilgwa laste sees.

2. Oh Jummal, ei käl joua ma Se armo
juttustada, Et ihhule jo wõtsid Sa Hea hinga-
misse sata. Ei ma woi kita käl Head, mis ja
teinud mull' Ja teistele kes lootwad ka, Kel õige
usk on minnoga.

3. Oh minno hinge karjane, Ma kidan sinno
truust, Mis sinno waeste lastele Pääro päwast
näitab heidust, Sind tännab südda ka, Et mind
mo perrega Sel õsel wõtsid kaitseda So pühha
ingli wäega.

4. Mo armas Jummal, aita nüüd, Et nenda
ellan minna, Et ma ei koorma patto süüd Mo
hinge peäle tänna: Waid tulgo minno tö Nüüd
kasjaks hingele, So sure nimme kitusseks, Ja
minno liggimesse heäks.

5. Mind armust hoia keige eest, Mis hinge,
ihho waewab, Ja anna, pallun süddamest, Mis
sinno õnne sadab: Oh kela meie peält Tuld, nal-
ga, sõa heält: Kui sadad risti willetsust, Siis
anna abbi, kannatust.

6. Keik meel wõttan wasto Sult, Mis ial
peäle

peäle panned; Ma tean, et hädäda kaub mult,
 Kui õiget aega tunned. So Jäsa helde meel
 On waatmas minno peäl: Kui uskus tullen sin-
 nule, Siis õnnistus jääb minnule.

7. Keik sinno hõleks jättan ma, Mo hinge,
 ihho, warra; So lätte (te kui tunned Sa,)
 Keik annan warra, hilja. Maad wotta hoida
 sa, Keik rahwa suggu ka, So saakramentid
 sannaga Meid lasse õnsast lahkuda.

8. Ei jätta minna, Jesus, sind, So jalge
 ümber hakkän: So su, se õnnistago mind, Siis
 rõõmu tundma algan. Oh Jesus sõda sa Mind
 taewa leiwaga, Ja joda minno hingekest Wee,
 werrega so harwades.

9. Se peäle tahhan rõõmsaste, Mis mirno
 kohhus, tehha: So waim mind saatko tassaste,
 Runni ma jouan nähha Sind pühha seltsiga So
 auuks lõpmatta, Siis pääw on hästi hakka-
 tud, Saab Jesusses ka lõppetud.

-297. 312

Was sag ich dir, die mit viel tausend ic.

Wisil: Pääw lõppeb nüüd, Ja armas ic.

Mo Jesuke! kes mitto tubhat waewa Mo pär-
 rast näind, Mind jubhastades taewa; Mis
 pean ma Kõl sulle ütlema So süddamest, Kuis
 sedda tunnud ma.

2. Se on mull' siis Kõl armsaks rõõmuks
 tulnud, Kui ollen ma So pärrast üksnes ol-
 nud; Ei siiski ma Woi sedda sallata, Et wae-
 waks läind, Kui mu peäl mõtlend ma.

3. Kas iggapääw, Mis ilmub, peab mulle;
 Kas peab se ka minno pärrast sulle, Mo Jesuke!

Siin waewas ollema? Mis arroad sa? Ei us
su sedda ma.

4. Kui olleksin Ma sinno jure joudnud, So
armo, ja So wägge nuttes noudnud: Kui ol-
leksin Ma süddant tühsaks teind; Siis armas-
tus Mo sisse olleks läind.

5. Eru Pea, sull' Ma nuttes rākin üles:
Ma armastan End ommaks kahjuks alles, Ei
holi ma Sest kallist saatmissest, Mis läbbi
waim Mind peastaks patto seest.

6. Sepärrast jääb Tõ poleks teggematta,
Mis algmissest Sai hästi üleswõtta; Mo õp-
pia! Kas on mul lota weel, Et oisa saaks Se
tõ siin ilma peäl?

7. Kas jowan ma Kūl uskus ärrasata, Mis
üksford mind Woib hopis kautada, Et midda-
gi Weel hoian ennesel; Kui tulleks sull' End
hopis anda teäl?

8. Ma nouan, ja Ei woi ka julgest nouda;
Sest essite Mull' tulleb fenna jouda, Et ussun,
et Se järg weel polle läes, Mis hingel' on, Kes
hopis sinno sees.

9. Ma pean ka Weel enne uskima sedda, Et
omma meel Ja tarkus mull' teeb hädda, Se
wõttab mind So rindust woõreta, Kui kohhus
on Seal hästi immeda.

10. Mo kallis arm! Ehk kūl mo silm ei nut-
ta; Kūl siiski sul Mo hinge waew on tutta.
Sest sinna nääd Mo süddant pohjani, Eks pol-
le ta Müüd kohkund surmani?

11. Eks põrmus ma Kui woitlen hinge pärrast,
So harusse Ei lippu patto käärrast? Tal!
tulles

tulle, sa Woid süddant tallita, Sa arms
waim! Woid sedda kassida.

12. Oh! aitse mind, Et uskus hüppan kind-
last, Ni, kui on teind, Kes ärrawoitwad waen-
last: Siis peäseksin Ma hobilt keigest sest, Mis
keelnud mind Mo kalli Jesu wäest.

13. Oh! andke mull' Mo hädda selletada!
Ja, kuida ma Woin waggaks, selget's sada
kui sallaja Mind pettab omma meel, Kuis ig-
gapäärw Mull' tulleb surra teäl.

14. Mull' näitke ka, Mis õnnis järg on neile,
Kes omma meelt, Ja süddant andwad teile;
Mis maggus rõõm, Mis kallis au se on, Kui
selle peäl Neil' tulleb woido ksoon.

15. Mo peigmees! Kes Mul tõ, est armas ol-
led, Kas tootust Mo läest weel wotta tuled?
Mis on so nou; Kas tahhad, et soga Põõn kät?
mis teed Sa Issand! minnoga.

16. Kas tahhad, et Hing ni, kui joud ta
läes Peab põllema So armus, ning so wäes,
Et wurrinal Leek legi läbbi lööks, Ja ühtegi Ei
ennam külma's jääl's?

17. Siin lässi on Kül; minna kardan agga,
Et tühhi keik Mo tootusse tagga. Kui mitto
ford Ollen ma sedda teind? Kui mitto ford Ka
sinno abbi näind?

18. Ja siiski weel Ei olle otsa sanud Mo om-
ma meel, Mis mind on eksitanud: Sest lütle sa,
Ma pallun raskeste, Mo hingele: Et hakka
ueste!

Du Lebens Brodt, Herr Jesu Christ.

Wisil: Oh Jesus üllem abbimees &c.

Mo Jesuke, sa ello leib! So jure eksja jouab,
Kell' himmo taewa peäle kâib, Ja so læest
armo nouab; Gest pallun ma sind süddamest,
Oh puhhasta mind pattudest, Et kolban sinno
laual'.

2. So armsa taewa roaga Mind, Jesand,
tanna sõda; Mind ello jõeie juhjata, Ja selle
seest mind joda: Käl ollen haige, roiane, So
armo jomist, karjane! Mull' süsti ärra kela.

3. Sa messi-maggus taewa leib! Oh anna
mulle armust, Kui pat mo hinge peäle kâib, Et
peâsen selle hirmust. So usso kuub nüüd katko
mind, Et mull' ei olle karta sind, Kui istun sin-
no laudas.

4. Keik wihha, waeno kustuta Mo südda-
mest ja hingest, Mo süüd ja wigga ilmuta, Et
ma neid nuttan järgest. Sa küpsud Pasatal-
leke, Oh anna ennast peioke! Mull' hinge kas-
siks süa.

5. Ma tunnistan, et minno tõ Ei maksa sed-
da armo, Ma ollen patto sullane, Ka tunnen
selle hirmo. Se hädda sees mind rõmustab,
Et sinno sanna tunnistab; Sa wottad waesed
wasto.

6. Pat on mind hõpis rikkunud; Oh anna
terwist leida. Surm on mo sisse tikkunud; Mo
peäle armo heida. Ma ollen sõgge, walgusta;
Ma ollen kaddund, hallasta, Ja aita selgest
armust.

7. Mo

7. Mo peigmees tulle minnute, Ning jä mo süddamesse, Et ma suud annan sinnule, Ja jään so armo sisse. So maggusama rõmoga Mo nõdra waimo kossuta. Ja lõppeta mo hädda.

8. Mo Jefuke, sa ello leib! Soga mind sõta wõtta, Sa werri! kel keik pesta täib, Mind heldest jootma tõtta. Sa jääd mo sisse, anna ka, Et jään so sisse, ning et ma So läbbi saak sin taewa.

304.

Herr Jesu Christ meines Lebens Licht 1c.

Wisil: Nüüd surnud kehha mattame 2c.

Mo Jesus, ello walgustus, Mo lotus ja mo rõmustus! Te-käia ollen ilma peäl, Ja patto koorm mind waewab teäl.

2. So jure te-kond on mo ees; Sa ellad rõõmsa taewa sees, Seäl on mo õige pärris ma, Mis sa mull' saatnud werrega.

3. Te-konnaks hing on rammoto, Ja ihho õige warrato; Sepärrast, Jesand, pallun sind, Et tuled isse saatma mind.

4. So pühha kannatusse wäest, Mind peästa surma wallo seest: So higgiga mind jahhuta, So werrega mind lõpputa.

5. So hobid ja so ihho piin Mo harwul' olgo kui üks wiin; So naero kroon mo auustus, So teotus mo rõmustus.

6. So sappi jool mind jodago, So janno jannust peästago. So waljust hädda hüüdmisest Mull' warri tulgo põrgo eest.

7. So pühha wie harwasse Mind peita, et ei

minnusse Ei pörgo kul woi putuda, Ei ka mo hinge kiskuda.

8. Kui lähhan teletummaks jo, So waim siis mo sees õhago, Mind kela taewast elsimast, Ehk silmad lõpwad näggemast.

9. Kui siit on ärralahkuda; Mind Jesa kätte jubhata, Mo meled hoiat jämsimast, Ja ennast folkko weddamast.

10. Te-leppiks olgo muul' so rist, Haud, kohaks, kus saan hingamist: Kui ma saan surnud katko mind Need mähtmed, need, mis katsid sind.

11. So armidest mind õppeta, Et armo tahhad näidata, So kälje hawa läbbi mind Ka sada, et saan nähha sind.

12. So surma peäle lotan ma, Kui ma nüüd lähhan surrema; Mul taewa ukse lahli te, Kui ello korra ots on kää.

13. Mind wiimsel päwal ärrata So parral' kaele asfuta, Et minna ei sa kohtusse, Ei iggawesse wallusse.

14. Siis minno ihho uenda, Et woiks kui päike paistada. Ja saaks so ihho sarnatseks, Ning inglidese seltsiks jääks.

15. Mis rõms ma siis leian seält, Kui inglidega tõstan heält, Ja sind seäl pühha hulgaga Saan nähha ilka filmaga.

305.

Mein Jesu schönstes Leben 2c.

Wifil: Ei lahku minna sinust 2c.

Mo Jeesus! kallim ello, Sa Pasa-talleke! So armastusse illo On, et sa peioke! End hea melega Siin ohwriks mo eest andsid, Ja risti nuhtlust kandsid; Mo hinge kossuta.

2. Sa

2. Sa kannatafid nubtlust, Oh süta taaleke!
Ja maksid minno uhkust Mo eest, mo armoke!
Sa lunnastafid mind; Sind õalast surma pan-
di, Ma ilma sü eest anti, Mis füiski põlgab sind.

3. Siin risti külges nähti Se õnnisteggia,
Ja patto õhwriks tehti Se tal, mis wiggata!
Se ello surmasse Saab, kes meil' rahho saat-
nud, Ja armoga keik katnud. Sest tanno temmale.

4. Tal andis ennast kũpsta Seäl kõrge risti
peäl, Meid wõttis põrgust peasta, Seiks noud
ta andis teäl. Ja kalli werrega Tuld wottab
kustutada, Ja wiha lammata; Ja palwest
tulleb se.

5. Ei jänud hawa sisse Se surnud talleke; Ja
wottis ello isse, Sai woimust kangeste, Kui
kange tapleja, Woib patto, surma woita, Ja
jalge alla heita Keik kurjad waimud ka.

6. Kuis pean õmmaks sama Nüüd sedda tal-
lekest? Mis ennast andis tappa, Werd walla-
des mo eest: Mo südda essite Peab patto kur-
just tundma, Ja armo himmustama, Ja nut-
ma ärdaste.

7. Sind Jeesus! wasto wõttan, Ja sõõn
sind uskudes, Kui sinno liggi tõttan So wae-
wa mällestes, Su, südda tännab sind, Ja sin-
no truust ikka, Mis parrandab keik wigga, On
uus ja aitab mind.

8. Keik patto happotaignad Peab wälja püh-
kima, Mis himmud meles lewad Peab mahha-
jätama: Nüüd selges meles ma Pean, kummi
minna ellan, Ja Ma peäl alles ollen, Uus tai-
gen ollema.

9. Wödd wöle panna jouan, Ja tingad jalges teal; Se on, et sedda nouan, Mis on seäl üllewel: So risti na, al ma Käin, ilma mahhajattan, Ja sinno jure töttan, Mul taewas ossa ka.

10. Kui üpres wägga maggus On mul se tal-
lele: Mind kattab temma õigus, Kui ollen al-
laste: Ta werri puhastab, Ta lihha maggus
su sees Käl leiges kurwastusfes, Seest süddant
kinnitab.

11. Wiin, messi jahhutawad, Meid süälf
himmoga; Kes agga Jesust sawad, Meed kiit-
wad töega, Et polle üllemin siin, Süddame kin-
nitusefes, Ja üllespiddamissfes, Kui se leib,
lihha, wiin.

12. Kes rasket risti kannab, Kel murre,
kurwastus, Sell' Jesus rõmo annab, Et lõp-
peb ahvastus, Kes nõdder, jouoto, Ta rõmus-
tama töttab, Käl toetada wöttab, Kes kurb,
ja rammoto.

13. Meid, armas Jesus! söda So pühha
lihaga, Meid taewa te peäl joda So kalli wer-
rega, Meid senna sada sa, Kus polle janno ota,
Kus wottad lambad jota So selge we-ega.

14. Seäl päike, Jesus! Jummal On paist-
mas meie sees. Kes annab rõmo temmal, Kel
nut ja hädda lääes. Kes õhkand, õiskab seäl,
Kes äggand siin, seäl naerwad, Ja kahjust
kasso sawad, Rõõm tulleb wigga peäl.

15. Siis wime au ja kitust, Ja wägge tal-
lele, Ka auustust, ja rikust Taweti poiale,
Kel tarkus lõpmatta, Kes meie õige Jummal,
Kel woimus on ka temmal; Laulgem: Halleluja.

306.

Jch will dich lieben meine Stärke, 2c.

Wisil: Kes Jummalat ni lasseb tehha 2c.

Mo joud! sind tahhan armatseda Ei sannaga,
waid teoga, Sind tahhan ilka iggatseda,
Mo ehte, keif mo himmoga; Sind kallis wal-
gus armastan, Kunni ma ello löppetan.

2. Keif aega tahhan soga wita, Kui wägga
armsa söbraga, Sind tahhan armastada, Kita
Kui ial weel woin hingada, Sind tahhan nou-
da, talleke, Kui prudi nouab peioke.

3. Oh et ma sind, sa öige illo! Ni hilja ollen
tunda saand, Ja sind, mo hinge rõõm ja ello! Ei
enne ommaks tunnistand; Se kurwastab ja
waetwab mind, Et enne ma ei noudnud sind.

4. Ma hulksin kui eksnud pimme, Ma otsisin,
ei leidnud sind: Sind jätsin mahha, oh mis im-
me! Ja noudsin lomad ning ka mind: Müüd ag-
ga ollen saand so kääst, Et armastan sind süd-
damest.

5. Sa öige pääw, sind tannan minna, Et sa
mind elled walgustand; Sind tannan, taewa
rõõm, et sinna Mind wabbaks teind ja rõmus-
tand. Sa kallis arst, sind tannan ma, Et mulle
terwist annad ka.

6. Müüd wotta hoida minno mele, Ja kela
ära eksimast, Mind juhata sa omma tele, Ja
hoia seisimast, langemast, Mo hing ja ihho wal-
gusta, Mo päike! ja mind wahwasta.

7. Mo silmil' anna nutto rõõmsast, Mo me-
lel' puhast himmustust, Mo hingel', et sind nou-
an auvast, Ja näitan ülles armastust. Mull'

anna

anna, et waim, moistus, meel So pole ikka hoidwad teäl.

8. Sind, Jummal, tahhan himmustada, Sind tahhan nouda, minno kroon! Ja palgata sind armastada, Ka siis kui raske waero mul on. Sind kallis walgus, armastan, Runni ma ello löppetän.

307.

O Gott mein Schöpfer, edler Fürst &c.

Wisil: Kui Jesus sure armoga &c.

Mo Jummal loja, abbimees! So jure waene tullen, Kui sa ei wallitse mo sees, Siis muido hinges ollen; Ma ollen furnud ellawalt, Mind pat on ärrahuffand, Sest kus ta kã on melewald, Seäl polle weelgi hakand Se õige waimo-ello.

2. Sepärrast heida armo nüüd So waese laps se peäle, Ja kela, et mo patto süüd Ei kogu uest jälle. Mind hoia sedda räkimast, Mis wihhas tab so mele, Ehk ühhe innimesse last Woib sata kurja tele, Ja hukatusse pole.

3. Mo kõrwad, Jesa, hoia ka, Kui sattun pahha seltsi, Et need ei ial kuulda sa So rigi teotusfi. Reid põra nende juttudest, Kes sinno waimo naerwad; Kes end ei hoia nende eest, Kõl pea sedda pöörwad Ka etsitusse sisse.

4. Mo filmad, Jesand, wallitse, Ja kãna puhta tele, Et häbbematta nou ja tõ Ei tulle minno mele: Mis auhas ellus kinnitab, Mis taewa wãggi nouab, Mis kindlat usko sünnitab, Mind kasinusse hoia: Se olgo minno himmo.

5. Oh anna, et ma süddamest So rõmo üksnes ihkan, Keif prassumissed iggawest Ja ilma justid wihkan: Se rõom mis lihha rõmustab,

Se

Se lätkab võrgo sisse, Ja mis ilm rõõmsaks
tunnistab, Se sadab hukkatusse Ni waimo, kui
ka hinge.

6. Oh õnnis, kellel allatsi Se taewa leib on
roaks, Kes muud ei tahha, iggatse, Ei nouage
muud ossaks, Kuid se mis sadab ellusse, Kus
Jummalaga ellab, Ja senna pühha hulgasse, Mis
armsad laulud laulab, Ja lõpmatta näab rõmo.

308.

Du hast mir das Herz genommen 2c.

Wisil: Armas Jesus, armastaja, Kallis 2c.
Jesus Peigmees.

Mo käest süddant olled wõtnud, Kallis õdde,
prudike! Kihlama ma ollen tõtnud Ennast
soga, tuike: Et sa uskus, armastusses Tahhad
tunda peigmees mind, Gest mo südda haüastus-
ses Põlleb, et saan kätte sind.

Usklik Zing Pruut.

2. Süddant mo käest wõtnud olled, Armas
wend, mo Peigmees ka: Armastus teeb, et
sa tulted Nisti külge surrema: Kül so werd mo
sü eest minna Watan rohkest jooksewad, Arm-
sam sõbber olled sinna, Ei ma tea parremat.

Peigmees.

3. Illusam kui Ester enne Olli, kallim olled
mull', Armsam weel, mo õkenne, Ennast an-
nan õumaks sull'; Ehted mis sind ehhitawad,
Põlle kullast, hõbbedast; Eülo minno werrest sa-
wad, Gest kül paistwad elledast.

Pruut.

4 Illusaks kuis hüad sinna Mind? mo hel-
de

de peioke! Omma häbbi tunnen minna, E's ma olle rojane? Pat mind hirmfaste on rikkund, Oh ma ollen rojane! Surm on minno sisse tik kund, Hopis ollen wiigane.

Peigmees.

5. Illus olled, se on tödde! Roja märki polle sul; Urta pea alwaks, ödde! Keik mis tarwis, se on mul; Keik on sinno, se's ma tullen Sull, mis minno, andma nüüd: Minna, minna issi ollen So kuld, - ehte kallim siid.

Pruut.

6. Minno südda, rõmus olle! Rido wäärt ei olle sa; Kallimat mul söbra polle, Punnane on, walge ka: Punnane, sest temma hawad, Berri, surm, mis temma näind, Sedda selgest tunnistawad, Et ta arm head mulle teind.

Peigmees.

7. Sinno pattud walgets sawad, Mis on esse punnased, Mo surm, werri puhhastawad Reid, eht werre karwased: Oh siis wotta minno hawust, M's so ehtes tarwis sul; Kammo saad mo werre kaerust: Sinno heaks on õigus mul.

Pruut.

8. Oh kui wagga olled sinna! Walgem lund käl olled sa: Keik mis sinnust tunnen minna, Se on armas, kallis ka. Kallis peigmees, sul on walgus, Keigellem puhhastus, Tõdde, Tarkus, õigus, selgus, Armastus ja hallastus.

Peigmees.

9. Pruut, so päike minna ollen: Minnoill o sinno on: Nõmoga so rõmuks tullen, Mo au on so

so anu kroon: Ürra wiwi, kermest tõtta, Keif
muust rõmust tühenda Jhho, hinge, ja neid wõt-
ta Minnoga siin ühhenda.

Pruut.

10. Sind ma tahhan armastada; Siin ma
ollen sinno ká: Peigmees, wõtta wautada Mind
kui pitsert sinnusse: Sa mo párralt, minna ollen
Sinno párralt ikke teál: Kúl sind náhha sama
tullen, Seistes sinno párral káel.

309.

Schatz über alle Schätze.

Wisil: Oh Jesus! sinno wallo.

Mo keige kallim warra, Süddame Jesuke!
Sind wallitsen ma árra Mo ommaks, ar-
moke! Ma ollen ehhitatud Sull' asset enneses,
Et ollen ohto sanud Sult patto wallo sees.

2. Sa õige rõmustaja! Leib taewast olled sa,
Mo párrast hinge toitja, Kui mul on kannata.
Siis woid sa waigistada, Kui hingel hádda
káes, Ja rohkest jahhutada Mind keige waewa
sees.

3. Oh! saaksin minna náhha So lahket pal-
lekest: Siis woid so wallo tehha Mind rõm-
saks süddamest. Mo õnneks wotta tulla; Sest
ilma sinnota Ei maksa ellus olla, Hea, soga el-
lada.

4. Oh, rikkas ello andja! Kes ikke maggus
teál, Sa ustaw risti kandja! Kui arwad, peksa
peál: Ma tahhan kannatada, Mind wallo, rist,
ei sa So armust lahjutada, Se polle raske ka.

5. So holeks jääb mo südda Müüd surses,
ellades: Ma tahhan ikke sedda, Ka kange tulle
sees

sees Kõl enne higgistada Oh Jesus! sinnoga,
Kui Paradisis seista Sant, willets, sinnota.

6. Ma ilma au ja illo Ei falli, tahha ma:
Ma nouan taewa ello, Waim püab senna ka,
Kus ta saab Jesust nähha; Ja senna nouan
ma, Kus wõttab maia tehha, Seal on hea el-
lada.

7. Oh Jesus, mo rõõm tulle! To sinno jure
mind, Et minna jään so sülle, Hing ehteks ar-
wab sind. Mind rõõmo-liina sata So armust
heldeste: Ei woi ma kahjo sada, Sest keik süs
on mo kã.

310.

O Jesu du mein Bräutigam.

Wisil: Mo Jesus, Jummal lihha sees ec.

Mo peigmees, armas Jesuke! Kes armust kui
üks talleke Mo sü eest olled surma läind,
Mind patto wõllast lahti teind.

2. Ma rikkutud ja roiggane, Sant, pimme,
paljas, rojane Siin tullen ka so lauale, Mind
ärä lükka kõrwale.

3. Sa olled arst ja walgustad, Se pühha
kaew, ja puhhastad, Se Issand kel keik anda
täib, Se dige kuub mis pulmas kãib.

4. Sepãrrast Jesus! pallun sind, Et sa mo
tõrowest peãstad mind, So werrega mind lep-
pita, Ja keigest rojast looppita.

5. Mo waese süddant walgusta, Ja usko mo
sees õhhuta, So warraga mind rikkaks te, Ja
minno lihha tallitse.

6. Et sind kes olled tõssine Mi Jummal, kui
ka innime, Mo Jesust taewa leiwaaks saan, So
armastust ka malletan.

7. Mo

7. Mo süddames nüüd kustuta Keik him-
mud, ja siis istuta Mo sisse usko, armastust, Ja
keik, kust sa saad auustust.

8. Mis hingele ja ihule On kassuks, anna
minnule, Keik rahjo kela, süddant ka Nüüd en-
nesega libhenta.

9. Te, et so söma aia wäest Keik kurri kauks
minno seesi, Et patto süüst ma peäseksin, Ja JS
sa arms tunneksin.

10. Oh aia minnust waenlased, Kes on mo
hinge wastased, Keik õiged noud mis on mo kã,
So waimoga nüüd kindlaks te.

11. Mis ial teen ehk nouan ma, Se sündko
kuida tahhad sa; Et ma woin waggast ellada,
Ja rahho sees siit lahjuda.

12. Siis wigo mind so rigisse So inglid om-
ma seltsisse, Et seäl so loual siinoga Ma rõmo
tunnen lõpmatta.

311.

Herr Jesu meine Ruh.

Wisil: Oh Jummal, sinno peäl re.

Mo rahho, Jesuke, Oh! te, et allate So ar-
mastuses pöllen, Sind tundma ussin ollen,
Sind pühhadega kidan, Ja sega aega witan.

2. So arms wessi keeb, Ja keik head min-
nus teeb: Mo meled uendago, Eõõd, mõtted
walmistago, Et, mis ma ette wottan, So auuks
tehha tõttan.

3. Oh libla minnoga Nüüd ennast lõpmatta:
So ommaks ennast annan, Sind ißka meles pe-
an, Mind armastad, oh sada, Et sind woin ar-
mastada.

4. Mo ossa olled sa, Mo ainus abbi ka: Mind wotta laulatada Soga ja ühhendada, Mind wotta ommaks sinna, Ehk ellan, surren minna.

5. Mind häddas, Jesuke, So rõmust rõdm: saks te, So heldus mulle tulgo, Mo meles wäggewo olgo, Et sinno peäle lodan, So abbi üksnes otan.

6. Mind sinno auuks ka, Oh Jummal, walmista: Keik lust, rõdm seisko minnust, Et ma ei lahku sinnust; Mo süddamesse tulle, Mull' isse rõmuks olle.

7. Et tulle Jummal, sa, So waimo läkkita, Kel joud on sedda tehha, Et saan ta abbi nähha; Mind järgest juhhatago, Mis hakkän, lõpetago.

8. Müüd Jesus, jägo ma So holeks lõp matta, Et wanna Adam surreks, Et uus au: riki pärriks; Oh te, et kulen minna, Et Amen ütled sinna.

312

Das Jesulein soll doch mein Trost.

Wisil: Oh Adam! sinno eksitus.

Mo rõmustus on Jesuke, Mo õn, mo lun: nastaja, Kes armastab mind tõeste; Ei woi mind lahjutada Ei ühteke, ma foggone End temma holeks pannen, Ehk surren ma, ehk ellan ka, Ehk head, ehk kurja tunnen.

2. Ons Jesus agga minnoga, Kõl siis woin korda sada, Kui pean häddas ollema, Ons waew mul kannatada? Mis kurrat! sa, Ilmpat, surm ka Mull' woite kurja tehha? Gest Jesu kääst

Läest Saan minna tõest Suurt abbi ilka
näha.

3. Mo Jesu peäle lotes ma Siin J Ssa ette
tullen, Mo waenlaste läest peäsen ka, Kui tae-
wa rikis ollen, Kus ello kroon, Kus he- a on,
Nään tedda, Kes on teinud Mind õnsaks ka, Ja
tedda ma Siin agga uskus näinud.

313.

Meine Arnuht macht mich schreien.

Wisil: Keik tulge minno jure nüüd 2c.

Mo waesus aiab mind, et ma Lään selle jure
kerjama, Kes rikkaks teeb ja termeks:
Sa Jesus, olled, tedda ma Siin nouan omma
nuttoga, Et lõõks so südda pehmeks.

2. Oh kust ma sedda joudo saan, Et sedda keik
siin toimetan, Mis on mo lohhus tehha; Mo
waimo, J Ssand, kihhuta, Meelt, süddant ilma-
lahhuta, Et uus meel olleks näha.

3. Mo hing mis keik on wäsinud, Ja pea
ärrojannunud, So laewo jure tõttab; Sul täib
mo himmo waigista, Mind täita ja mind rõmus-
ta, Et mo hing rammo wõttab.

4. Mo keeljad aia kaugele, Sa woid jo kiu-
satussele Kõl pea oisa tehha; Te, et ma uskus
kindlaks jään, Ja palwele ka järgest lään; Siis
saan so wägge näha.

5. Oh aia lüed nüüd laiale, Ja tõtta mulle
waesele, Et saan so sülle sisse: Sa tunned min-
no ihkamist, Mo pissarad ja õhkamist; Oh rõ-
musta mind isse.

6. Sa olled minno rõmustus, Ka siis, kui
mul on kurwastus, Ja ahhastus mind waerab

Sa polle ärralükkunud, Kes tunneb, et ta kad-
dunud, Ja omma hädda kaebab,

7. So heldus mind nüüd jahhutab, So mag-
gus sanna kossutab, Ja rõmustab mo mele:
Mo Jummal! mis ma ütlen weel; Keif minno
himmo, nou ja meel Käib agga sinno peäle.

314.

O! wie seelig sind zu nennen.

Wifil: Kes Jummalat ni lasseb tehha.

Meid tulles wägga õnsaks kita, Kes omma häd-
da tundwad tõest, Ei Jesuta woi aega wita,
Waid põllewad ta armo wäest: Ei tunnege teist
Jummalat kui üksnes omma Jesandat.

2. Oh! kes ei peaks tedda noudma, Ja keif
muud, mis ta wasto teeb Siin hopis ärraneda
joudma, Et temma pärralt saab ja jääb. Ta
pärrast mures ollema, On õnsas armus põlle-
ma.

3. Mo wend! kui ihlab sind mo südda, Siis
tulled sa seäl ellama; Kui sa mo pärrast tun-
nud hädda, Ja arm sind aiand surrema; Eks
ma ei peaks jedda ka, Mis on so wasto, rik-
kuma?

4. Joud on weel sant kui kannan hole; Ma
siiski wõttan kiusada Se etteseätud märgi pole,
Keif tunnid wõttan armada, Millal saan kihla-
tud soga; Sind ei woi lialt armasta.

5. Mo kallis Jesand! anna sinna Mull' en-
nam joud, kui ello on, Ja ennam weel, kui pal-
lun minna; Waat nõrkend süddant, mis sull'
toon! Nüüd on ta armo wallus jo, Tuld, wai-
mo ka, tuld mulle to.

315.

Ich liebe Gott und zwar umsonst re

Wisil: Ma tullen taewast üllewest.

Müüd armastan ma Jummalä, Ja sedda il-
ma palgata, Gesamma armastussega, Mis
temma armust tunnen ma.

2. Ma redda ennast armastan, Ja sedda
julgest tunnistän, Ehk kasso saan ehk samatta
Ges armastusses ellän ma.

3. Kes ial müüd ei armasta, Kui walgust,
mis on löpmatta: Ei sest ehk teifest holi se, Ei
armo andist peälege.

4. Ei taewa rõõm mind kihhuta, Ei au, mis
tulleb odata, Ei põrgo hirm mind sunnige, Et
armastan sind, Jesuke!

5. Se armastus ei kõlbage, Kui palga pär-
rast ligub se: Hea mele polest tahhan ma Sind
armastada rõmoga.

6. Ei maksage se armastus, Mis tarwis on
üks sundimus; Sest süddamest ka puän ma
Müüd armastada sundmatta.

7. Mo Lunnastaja, üksi sa Teed, et ma woin
sind armasta: Se maggus armo wallo tõest,
Se tulleb üksnes sinno käest.

8. Se wallo, waew, rist, tootus, So reiad,
hawad, wärristus, Need wotnud süddant min-
no käest, Sest armastan sind süddamest.

9. Se armastusse tulloke Käib minno läbbi
süddame: Et olled furnud minno eest, Ma sedda
tunnen süddamest.

10. Ei maast, ei taewast holi ma, Sind siiski
tahhan

tahhan armasta. Mo melest pörgo kisu sa,
Sind ükski süski tahhan ma.

11. Se eest mull' ärra toota Siin ühtegi, et
hoian ma So pole uskus: süski ma Sind tah-
han ikka armasta.

12. Mind polle tarwi? hirmoga So armo jure
aiada; Ma tahhan ilma hirmota Sind armasta
hea melega.

13. Kui polleks taewa rõmoge, Ei pörgo hawa
tuloke, Sind armastama süski jään, Kunni so
jure taewa lään.

316.

Ich habe nun den Grund gefunden.

Wisil: Kes Jummalat ni lasseb tehha rc.

Nüüd ollen minna põhja leidnud, Mis minno
ankurt kinnitab, Mo Jesu harous, kes on
heitnud Mo peäle armo, mis mull' saab: Se
pohhi ikka kindlaks jääb, Kui Ma ja taewas
hukka lääb.

2. Sa hallastus on usso pohhi, Mis ei moi
ärramõiteta: Meed armo käd on ikka lahti,
Mis pattuseie pakkub ta: Se halle südda järgest
keeb; Ehk tulleb, tullematta jääb.

3. Ei meie pea hukka sama; Meid Jummal
tahhab aidata; Sest tulli Pöeg meid lunnasta-
ma, Laks taewa, mei' eest pallub ta: Sa hüab
mind nüüd allate, Et lahti teen mo süddame.

4. Oh põhjato arm, mis keik pattud On Jesu
surmas nelanud! Sa patto hawad kinni seud:
Sa hukkamõistmist kelanud; Et Jesu werri löp-
matta Nüüd hüab: Jesa hallasta!

5. Ma tahhan uskus se peäl lota, Se werre
sisse

siise wauda, Sult patto waemas abbi ota, So süddamesse wadata: Seält ühte järke leian ma Suurt hallastust, mis otsata.

6. Kui muud feik mo käest risutakse, Mis ihho, hinge jahhutab: Kui feik rõõm ärrawoetakse, Kui selge hädda wabhutab, Kui abbi jääb weel kaugele: Siis hallastus jääb allate.

7. Kui on ma ilma asjust hädda, Kui alles murre alla jään, Kui mitmel wisil tunnen sedda, Et nende kallal waewa nään, Ehk seggaseks mo meel saab teäl, Siis lodan hallastusse peäl.

8. Kui parremast tööst wigga leian, Mis ollen teinud ilma peäl, Siis Jesu ette ennast heidan: Keik kiitleminne kaub teäl; Sest tunnen siiski rõmustust, Et Jesus on täis hallastust.

9. Mis Jesus tahhab, sündlo ikka, Ta wotab rohkest hallasta: Ons se mo meles, polle wigga: Ta wõtko süddant waikista: Ehk on mul rõõm, ehk hädda teäl, Siis lodan hallastusse peäl.

10. Se pohja peäle nüüd jään minna, Runni ma ellan ilma peäl: Ma arwan, teen ja mõtlen siina, Runni üks like ligub teäl: Kül iggawest siis laulan ma: Se hallastus on pohjata.

317.

Run gute Nacht, du eitles ic.

Wisil: Pääxx lõppeb nüüd ic.

Nüüd põlgan ma, ma ilma! so tühja tülli, Sest taewas on mo feigelallim willi: Keik sinno rõõm mull' sadab waewamist, Kül Kristus sest ma leian hingamist.

2. Mo Jesuke mind nouab ommaks prudiks, Et

mo hing temma auks ta riiki pärriks, Ei sedda au ei leia kusti ma, Ei hõbbe, kuld woi nenda rõmusta.

3. Kas pean ma sest õnnest lahti jama, Ja iggawest se pärrast kahhetsema? Ei mitte! sull end annan, Jesus, ma, Mo olled Sa, ma ollen sinno ka.

4. Ma sinnoga end tahhan ühendada, Ei maialt woi mo südda rahho sada: So armas-tus mind armsast jahhuta, Sest põlgan ma, Mis ma ilma himmustab.

5. Ta on mo Tal, se ellam laps siin Ma peäl, Se illusam mis ial nähtud on teäl, Ta selge au mind nenda rõmustab, Et ennesest mo meel kül ärra saab.

6. Suur Jehowa! kui keik härrad on so teenrid, Keik wäggi ka; sind kummardawad inglid; Mis innime, et mõtled temma peäl, Ja armastust ta sisse wallad teäl.

7. Halleluja! mull' on keik korda lainud, Mo Jesus on mind armsast ommaks teinud: Sest taggane, ma ilma tühhi lust, Sest Jummalast saan üksnes rõmustust.

318.

Mein Herze soll nun ganz absagen.

Wisil: Kes Jummalat ni lassseb tehha.

Müüd tahhan ma tõest mahhajätta Ma ilma tühja rõmustust, Ja, kunni ellan, senna tõtta. Et saan täis Jesu armastust: Mo südda, kauaks rahhota Ja wallus tahhad ellada?

Siin wahhel laulakse wastastikko ja forra pärrast:

S Jesus rõmustaja, Hinge jahhutaja, Jesus kauniken! Oh kui wiwid kaua! Hingel iggaw, jous! Sind ma iggatsen Jummal Poeg, mo hinge peig, Et ma muudki, kui sind agga Ma peäl noua tagga.

2. Kui mind siin rõmustab ning hoiab Mo Jesus minno karjane; Siis naeran, kui mind takkanouab Se pörge-hunt, mo waenlane: Mis temma mulle kurja teeks, Kui mul on Jesus karjatsees?

2. Mind so tiwad katwad, Ja mind ärrasaatwad Keizkist waenlasist; Mässago kül kurrat, Prassigo keit kurjad, Jesus on mo eest. Raksugo ja paukugo; Tehko pat ja pörgego tülki, Jesus wottab sülle.

3. Siis wotta temma arms sülles, Sa leitud tal, nüüd hingada, Mis ta on muddast tõstnud ülles, Ja armsast tabhab sojenda; Sind sadab bige tele ka. Kus teised on; nüüd hinga sa.

3. Kurrat! sind ma naeran, Surm! sull' selga pöran, Hirn! sind põlgan ma. Ilm! mo peäle astu, Lauldes ma so wasto Seisan rahhoga. Jummal kül on abbiks mul, Ma ja pörge rahhul jäwad, Ehk kül nurrisewad.

4. Me karjane, mo toidus, warra, Mo süd' dont ilmast tühjenda, Et temmast praego lah'kun ärra, Meelt taewa pole üllenda: Seält rahho otsin, seält ka toon, Kus Jesus minno warra on.

4. Rikkus mingo ärra! Sa mo lust ja warra, Jesus, rõmoga. Ärra tühjad auud! Ärra kurjad nouud! Jäge teadmatta, Hädda, rist, ei pea wist, Et ma paljo pean kanda ma, Jesussest mind käämma.

5. Mo kunningas ja wend ei tabha, Et, mis ta wihtab, armatsen, Et tedda piisut' jättan mahha, Ja muud, mis ilmas, iggatsen: Siis tahhan ilma wihtada, Ja Jesust üknes ih'kada.

5. Keik mis ilm sin püab, Illusaks ka hüab, ei ma pü-ge, Pattud jäge mahha! Minna teid ei kahha, Min-ge võrgusse! Kõrkistus ning surustus, Eho, mis toob patto mulle, Selga võran sulle

6. Voi! mis head põlwe saab se nähha, Kes täiest lahkeb ilmast teäl! Ei woi sell' ennam tül-li tehha Ei kõrkus, ahnus, lihha meel: Siin ellab temma rahho sees, Seäl iggawenne rõõm on ees.

6. Minne kurvastaja! Sest mo rõmustaja, Jesus on jo sin; Kes sin armastawad Jummalat, need sawad Rõmo, kui on piin. Tehhaks kül sin häbbi mull; Siiski jääd sa kriges waewas, Jesus, mo rõõm taewas.

Wimne salm laulakse sel wiisil, kui: Au, kirus olgo iggawest.

7. Müüd saand ma taewa rõmustust Ja Jesa sõbrust tunda; Sest polle mul muud himmustust, Kuid taewa seltsi sada; Ma sedda wägga ihhal-dan, Et minna Jesu wennaks saan, Ja taewa riki lähän.

319.

Run wachen alle Wälder.

Müüd waltw'wad innimesed, Mets, weiksed, linnokesed; Mis ellab ilma peäl: Siis touse meel ja mötte, Et touse, wotta ette, Mis Loja mele pärrast teäl.

2. Kus on keik tähhed jänud? Pääw on neid ärrasaatnud, Ja paistab selgeste; Et mingo päi'e isse! Müüd Jesus minno sisse Jo paistab üpres heldeste.

3. Pääw on müüd meile tõtnud, Ja õ on är-ralõpnud, Ka nenda lõpperwad Dõd, kus on risti higgi, Kui jouab tulla liggi Se pääw, kui surnud tousewad.

4. Mo ihho unnest touseb Ja rided se'ga pan-
neb Et olleks kattetud: Oh olle Jesu'enne, Mo
wasto armolinne, Et hing saaks sinnust ehhitud.

5. Pea, Käed ja jallad! teile Nüüd tulleb
miina töle: Kui uskus algate, Siis laisa seltsi
kärä Jääb teitest kaugel ärra, Ehk kül end tōga
waewate.

6. Nüüd minno hingand tehha! Tōöd wotta
jälle tehha: Jo olled maggand kül. Kül sa saad
aega nähha, Kus tōöd sul polle tehha, Kui rō-
mustus saab taewas sull'.

7. Mo kōrwad, su ja südda! Nüüd kiitke wāg-
ga Tedda, Kes ihho, hinge eest Kui hoidja mur-
ret kannab, Ja armust abbi annab, Ja peästab
keige kahjo käest.

8. Mo rōdm, oh Jesus! tōtta, Mind warjo
alla wōtta, So arm mull' paistko weel: Kui
Sadan tahhab neelda Mind, lasse inglid keelda:
Need olgo mulle warjuts teäl.

9. Mo armad, teil ka olgo Hea pääw, ja är-
go tulgo, Mis teid woib kurbasta. Oh Jesus,
kela hädda Ja kaebdust; kule sedda, Mis tulleb
so käest palluda.

320.

Wisil: Nu, kitus olgo süddamest.

Oh armad wennad, bed ka, Oh kuulge minno
sanna. End wotke hästi walmista Ja Je-
su holeks anda. Ei nalli-asse polle sün, Gest se
on Jesu surm ja piin, Mis meid on pattust
peästnud.

2. Kas sünnib alwaks piddada Jesusse sur-
ma hädda? Ja jalgadeza tallada, Ehk põlgada
keit

Keik sedda? Waat! sedda teme töeste, Kui meie ühhe pattule Weel anname siin woimust.

3. Oh! mälletage süddames, Mis Jssand meie le teinud, Kui meie waesed hädda sees Ei kusti armo leidnud: Siis tuli meie Jesuke, Ja kinnitas meil' heldeste, Et ta keik wõllad maksnud.

4. Ta andis andeks heldeste Keik meie efsitussed; Eks olle tössi? üttelge, Mo wennad, du sad waesed! Ta ütles: süüd on leypitud; Müüd ellage kui peästetud, Ja lahti tehtud hinged.

5. Mis arm se on? kusi agga se, Mo armad wennad, tulleb? Et kahhe wahhel ollete, Ja südda arraks lähhäd? Waat! wahhest teie loodate, Ja uskus julged ollete, Ja wahhest jälle arrad.

6. Oh wotke süddant katsuda, Siis näte teie selgest, Kui pat teid tulleb kiusama, Et teie siis ni julgest Ei wõtta sedda lämmata; Waid südda tahhab unnusta, Et Jesus teid on peästnud.

7. Oh ärge olge woisimatta, Kui woisimat tummad lambad, Kes ennast andwad weddada, Kuhho sa ial tahhad: Kui patto himmo touseb weel, Siis üttelgo so usklik meel: Jesus mind peästis sinnust.

8. Ja sedda tehkem julgeste, Siis on meil rahho ikka: Se risti lödud Jesuke, Se kautab keik wigga. Mo wennad, andke kät se peäl! Ei pea enam meie meel End lastma pattust petta.

9. Te kallis Önnisteggia! Et olleme keik julged; Kätpiddi wotta tallota Meid sinno waesed lapsed. Kui pat meid wottab kiusata, Siis

isfe mele tullea, et sa meid pattust peäst-
nud.

321.

Ach du liebes, volles Wesen ic

Wisil: Au, kirus olgo iggawest ic.

Oh armas Jesus! meil on weel kül kartus,
ning ka häbbi, kui mõtle ne se armo peäl
Et omma surma läbbi Meid wallitsenud ennesel,
Ja meie waesed süiski weel Ei tunne sind ni sel-
gest.

2. Se tõssi on: sa olled kül Jo monda hinge
wõtnud, Ja, kui ta ennast andis sull, Ka puh-
hastama tõtnud: Sa olled tedda keelmatta Ta
hädast peästnud, armust ka Teind õigeks, heaks
ja truiks.

3. Se wõttaks armo sallata, Ja selle tõõd
ja wägge, Kes siin ei tahaks tunnistata, Mis
arm heal meel teggi, Et temma omma werrega
Meid keik on wõtnud puhhastata, Kes sedda häs-
ti noudnud.

4. Eks olle selle hulga sees Jo monned inni-
messed, Kes kül on alwad ilma ees, Ja ärra-
põltud waesed, Kes süiski sinno waimoga, (Mis
on ma-ilmal teadmatta) On woitnud wägga
rohkest?

5. So pühha risti-poggodus kui kuulda
saab sest hulgast, Ta armastab ja auustab, Ja
aitab tedda wahwast. Oh! peaks ta ni puhhas
ka So silma ees kül ollema, kui ta on wende
melest.

6. Waat aaga, armas Jesuke! Ehk sa kül
õnnistanud; Meid rohkest, süiski olleme ka kah-
jo

jo nähha sanud. Gest monni ei sa eddase, Ja monni on weel foggone So ellust kaugel ärra.

7. Ja peaks nüüd ka öllema Se surem hull, oh Jesus! Kes hakkawad jo ellama So armo läbbi uskus, Kes ennast andwad sinnule Weel iggapäwa täieste, Ja kitsa tee peäl käiwad.

8. Ei ommeti keik polle weel Siin sedda armo noudnud, Et olleksid jo ennestel' Se önne sata joudnud: Ja siiski sinno surm ja piin, On keik need hinged, kes on siin, So ommaks lunastanud.

9. Sind palluwad so sullased, Ja sinno ümardajad, So ärrapeästud pattused Sind wägga kummardawad: Oh! tulgo sinno waim nüüd weel, Weel tännapäwa meie peäl, Se meie armo saatko.

10. Oh, kallis arm! oh, kaunike! Oh, heida armo peäle! Sa kallis armo tulloke! Oh sada sada tele Keik neid, kes sinno armo tööd kül näwad, agga süddamed On ommeti weel tui mad.

11. Oh nende tahtmist, Jesus! sa, Sa isse murra katki: Eö mahha förged mötted ka, Ja allanda neid mani: Oh wotta ärra tiggedust, Ja kangekaelust, surustust, Keik wotta hopis ärra.

12. Et hua armust nende peäl, Kes wallatummad lapsed On, sinno teed ei tunne weel, Et taltseks nende mötted; Keik agga kes head rääkiwad, Waid süddames on kawwalad, Neid näita meie ülles.

13. Keik lihha himmud kauta, Ja, te, et meie waesed Neid wöttame keik põlgada, Kui unnes nägge

näggemissed. So armo, mis on rõõm, ja õn,
So himmud, mis keik pühhad on, Neid panne
asfemelle.

14. Ma peältsed asjad otsima, Neid meles tak-
ka noudma, Ja tühja lihha kombega Siin en-
nast rõmustama; Se on küll õige kurvastus,
Piin, waew, ja selge willetsus, Mis kurrat rõ-
muse hüab.

15. Waat agga, peigmees, Jesuke! So tõe
õppetussed On tuima innimessele Küll hirmsad
eksitussed; Et nende sees on rummalus, Sest
kallist sannast tüddimus, Mis nemmad ei woi
moista.

16. Oh, tulle Jesus! tulle sa, Oh! kela patto
lõarra: So waimo tuld meil' lakkita, Ja põlleta
keik ärra, Mis hingele üks tühhi piin, Ja anna,
et need rahwas siin Keik saaksid õiget ello.

17. Kas tahhate, et Jesuke Teid sataks õige
tele? Ja otad teie järrele, Et parrandate meie:
Ehk tahhate nüüd sedda teed, Mis enne lainud
pattused, Kes põrgusse on lainud.

18. Oh helde Jesand! sinna naad So laste
õhkamissed, Oh! tomma meie süddamed, Ja
kela lahkimissed. Oh wata meie kurwa meelt,
Oh! kule laste nutto heält, Neid sada rahhho
sisse.

19. Keik järrestikko lihuta, Et moistaks
nende südda, Et teine teise järrel' ka Küll sel-
gest tunneks sedda, Et ikka Talle järrele
Siin kõndima on õnnis tõ, Ja kaunis, mag-
gus ello.

20. Oh rahwas! kuulge, tulge nüüd Se ar-
mastusse liggi, Mis hawasid keik meie süüd, Ja
teggid

teggid selles higgs. Keif furjad himmud lahku-
go, Ja iggaweste kaddugo, Oh! sage Talle
parrast.

21. Ka tulge kallid hinged! siis, Ja joudke
ussinaste, Kell' süddames on teine wiis, Kui
olli ennemuiste, Kui teie waewa tundsite, Mis
ennestele tegate, Kui söbber alles woobras!

22. Et läski, heitkem põlweli, Ja silmilli keif
mahha. Waat peigmees seisab liggi, Ja ei
jä ukse tahha. Oh! kiitkem omma Jesusest,
Ja laulgem puhtast süddamest Nüüd Amen,
Halleluja.

23. Nüüd Jesus! sinno armastus Meid tom-
mab, ning ka sadab, Se on ka meie õnnistus,
Mis peäle südda watab: Üks wiim, mis sa-
dab kasso teäl, Üks waikne armo- tule heäl,
Mis puhhub kuhho tahhab.

24. Oh Jesand! anna meile kät, Se arm
on wägga kallis. Waat! siin on meie südda-
med. Nüüd rahwas olge walmis! Ja igga
hulk se sütab ka Jo ommad lampid põllema.
Sa Peigmees! minne ele.

322.

Ach liebster Jesu, rufe mich ic.

Wisil: Nüüd risti-rahwas laulage ic.

Oh armas Jesus! kutsu mind, Et so heält
tundmas ollen; Gest hing, ka ihho otsib
sind, Kui kanna-poeg ma tullen So järrele.
Kui pat ja surm, Ja kartus on, kui raske
koorm, Siis woid mind ferkitada.

2. Ma ollen paljo patto teind, Hea melega
kül efsind, Ka kui sa minno järrel känd, Ei olle
ma

ma sest holind; Ma, i' ma asjad noudsin ma, Ja laia tee peäl káisin ka, End tahtsin hukka sata.

3. Siis náita sinna minnule, Mis maggus on so ikke, Sa annad armo rohkeste, Sa polle sega sitke, So meel on helde, tassane, So werri peástab úksine Meid innimesi pattust.

4. So tassandus mind rómustab ka wasto surma, patto: Arm armo peále mulle saab, Ma leian sest keik rómo: Mull' ello, ónne tootad, Oh hing! sa tóest rahho saad Sest tootusse sannast.

5. Kúl olled hea, mo Jesuke! Te, et ma ussim sedda, Ja et jáán allandussesse, Ka náitan usko nenda, Et ollen rahhul sinnoga, Ja, et mo liggimenne ka Woiks olla moga rahhul.

6. Kui sedda loormaks armab meel, Siis óppin uskma kangešt' Se loorm siis kergeks láhháb teäl, Et súnnib kanda hólpsast: So armastus keik sedda teeb, Et kergemaks so ikke lááb, Sa olled isse kandja.

7. Nüüd omma kerge ikkega, Oh Jesus! aegsast tulle, Ja te, et omma teoga Ei minna surustelle. Oh! sada, et sind armastan, Siis hól-doga kúl kátte saan, Et iggawest sind tenin.

323.

Wisil: Nüüd surno kehha mattame.

Oh helde, kallis Jesuke! Te tahti minno súddame Meist sallajamist wórkudest, Ja mind mo kurnast súddamest.

2. Ma húan, Jesus, appi sind, Oh Jesus, Jesus aita mind: Mul on suur hádda súddames, Ma ollen raske murre sees.

g 2

3. Ma

3. Ma mötlen sinno surma peäl, So hawad on mo honeks teäl, Et saaks mo hing neis hoietud, Ja armo sisse woetud.

4. Oh Jesus, hoia uskus mind So werre sees, kui otfin sind: Lass' mind so werres uiuda, Ei ial ärralahkuda.

5. Oh Jesus, sinno werre wäes On abbi kei kil ilma sees, So werri woib keik puhhast, Ja murre sees ka rõmusta.

6. Sa olled, Jesus, wägget mees, Te puhtaks mind so werre sees, Siis ollen õiges puhtusses, Ja ellan pühha ello sees.

7. Oh Jesus aita isse mind So werrega, siis kidan sind; Mind nõdra, Jesus, kinnita, Mind puhhast so werrega.

8. Nüüd jään ma, Jesus, rahhule So werre sisse kindlaste: So hawade sees hoia mind, Siis iggawest ma kidan sind.

9. Amen! nüüd Jesus arowita, So waimoga mind kinnita! Amen! oh Jesus aita mind, Siis iggawest ma kidan sind.

324.

O Jesu Hoffnung wahrer Heu.

Wisil: Nüüd surno kehha marrame.

Oh Jesus, helde olled sa, Ja ustaw, sell' äks lotus ka, Kes ussub, pallub süddamest, Mis kasso leiab temma sest?

2. Sind, sind, oh Jesus! leiab ta, Kui magus messil olled sa, Mis üllem kui woib ihkada, Se on mis otsib, leiab ka.

3. Muud polle, mis on maggusam, Ei kuulda muud, mis helledam: Meel armsamat ei tunnege, Kui on se laps, mo Jesuke.

4. Ei

4. Ei keel woi üllesrääkida, Ei kirri sedda näi-
data; Kes Jesust tõest armastab, Se üksine
sest tarkust saab.

5. Mo maggus nut on tunnistus, Mis mag-
gus on ta armastus, Mis näitis, kui werd wal-
las ta, Se mõttab süddant jahhuta.

6. Oh imme! Würst, kes woimust saand, Ja
kallist palka walmistand: Mis süddamest siin
tahhan ma, Mis lodan, üksi olled Sa.

7. Kui pallaw on so arm so sees! Kui mag-
gus temma põlletus: Mo eest werd walland
waewa al, So walgus wiib mind Juuma-
lal.

8. Ep olle ühte rofikest, Kust maggusam hais
touseks seest; Kui se mo mõtted rõmustab, Mo
wain siis ellast minnestab.

9. Se on kui wina, pima oog, Kui feigekal-
lim hinge roog, Mis ei te näлга wähhemaks,
Waid isso lähhäb suremaks.

10. Kes sedda maitse nud nälgab weel, Kes joob,
sel on weel janno teäl: Ta nouab Jesu heldusse,
Muud teik on auruks temmale.

11. Kes armastust nüüd maitseb siin, Sel on
ta maggusam kui wiin: Kes sest saab täiest, õn-
nis se, Ei sessel pudu ühtege.

12. Oh armastusse imme, tõ, Kuis põlled sa
ni lahkeste! Kes Jesust armastab, sel on Siin
Feige armastusse kroon.

13. Se armastus teeb haigeks mind, Meel
lahkund siit, ja ihkab sind. Millal saan küs,
sind näggemast? Suud anna mulle maggu-
sast.

14. Mo sisse, Jesus! tulle sa, Sa üksi woid
mind

mind jahhuta, Oh tulle! to so jure mind, Siis armastan ma järgest sind.

325.

Dämmlein geschlacht 2c.

Wifil: Kes Jummalat ni lassēb tehha.

Oh Jesus, pūhha Tallekenne! Kes olled mo eest surma läind, Kui minna mõtlen, armokenne! Mis head sa mulle olled teind; Siis minna wägga ihhaldan, Et ma sind ennast nähha saan.

2. Ma olin üppres wägga rummal, Ja ussin patto teggema, Ja äkki selt mull' wäsel, Jummal! So walgus pididi tousema, Gest ärkas üles minno meel. Ja sedda ma ei moistnud weel.

3. Siis hakkasin ma tundma hädda, Et südda olki kinnwine, Et uhkus wägga rikkund sedda, Et otse tühhi olli se; Waid seddamaid sain tunda ka, Et keik läks ärrasullama.

4. Kūl süddames ma tundsin sedda, Kes olli tulnud minno peäl; Ei minna saand weel nähha tedda, Gest se keik olli unne weel, Ja siiski seisis mõtte sees; Se on üks wägga kallis mees.

5. Siis südda armastusses põlles, Mo himud käisid temma peäl, Se JEsand seisis ilka meles, Ta pole südda wahhis teäl. Mind nägematta kinnitas, Kes olli mo sees liikumas.

6. Mis rõmo minna siis sain kätte, Kui Jesus tulli minnusse! Ma heitsin mahha temma ette, Ta sai mo peäle wõimusse Weel enne kui ta armo tõ, Ja nimme wäggi olli ka.

7. Ma tundsin warsti, et nüüd tulli Mo kallis Jesus minnusse! Gest otse kui ta näggo olli, Kui

Kui risti külges surmasse läks, ja leiz ärralep-
pitas, Mull' nenda ennast ilmutas.

8. Seäl wessi temma külje hawast Ja werri
jooksis rohkeste: Ta kahhest käest ja kahhest jal-
last Käl werri tilkus selgeste. Ma näggin, waim
sai oimaseks, Ja meel läks pea seggaseks.

9. Nüüd diete sain moista sedda, Et olin ho-
wis hukka läind; Ma tundsin otse surma hädda,
Et ma ni paljo patto teind. Mul olli hirm, et
ollin ma üks Jesu tapja olnud ka.

10. Mo kallal peälegi nüüd olli Se hinge
tapja, waenlane, Se teggi mulle sega tülli, Et
ütles: patto sullane! Eks sinna polle minno käes,
Üks põrgo tuf, ja surma mees?

11. Ma põõrsin lohke sinno pole, Oh ilma-
süta ralleke! Ma andsin ennast sinno hole, Mo
kallis helde Jesuke! Et piddid moga teggema,
Mis so nou piddi ollema.

12. Käl wahhest kartsin, et weel minna Ei
kõlbaks sulle tullema: Siis lootsin ta, kui meel
sai sinna, Et piddid so pall ollema. Ma mõtle-
sin: ta hallastab Mo peäle, ja mind arwitat.

13. Siis Waimo läbbi böldi mulle: Sa är-
ranetud! kule nüüd Ma annan armust andeks
sulle Keik sinno rasked patto süüd: Nüüd on sul
rahho, õnnistus, Ja kaddumatta rõmustus.

14. Se wägga rõmustas mo mele. Ma hin-
gasin nüüd sinno sees, Ma waatsin agga sinno
peäle, Mis sinna teggid jüddames, Sa põlleta-
sid, surmasid Sa parrandasid, aitasid.

15. Mull' anti armust roga süa, Se olli man-
na ello-puust; Ja sedda anti mulle jua, Mis io-

seb, so jõe suust. **Seis, Jesus!** mo eest anti
jund, Et piddid nenda toitma mind.

16. So werri, mis so harwust wallas, **Se keif**
mo surma upputas: **Se wessi,** mis so küljest
wolas, **Se keif** mo rojust kautas. Ma jain so
liikmeks sinnusse, Ja sinno laste seltsisse.

17. Kui waenlane sai sedda nãhha, **Mis min-**
na sain so armo kãest; **Siis** pãdis ta mull' tulli
tehha, **Ei** minna holind siiski sest. Ma jãtsin
tedda wihhasse, Ja jain so ihho harwusse.

18. Uht sanna weel, mo **Tallelenu!** Ma pal-
lun keigest ommast wãest: Ja mulle kasuks ar-
mokenne, **Mu** lahkugo, keif sãddamest: **Siis** kãin
sain walges, ollen ka **So** rigi õnnis pãrria.

326.

Du wollest uns das Creuz: Geheimniß 2c.

Wisil: Mis kirust woime, **JSsand!** sulle 2c.
Dh **Jesus!** wotta sa meid walgustada, Ja
omma risi, surma õppetada.

2. **Sest** se, mis cest so werre andsid sinna, **Ei**
se woi ellades siin tüh;aks miina.

3. **So** sanna kargab õlle mürid' ikka; **Ka** kiu-
satusse sees sel polle wigga.

4. **Kes** panneb paiso sinno werre jõe, **Et** ta ei
joseks keige ilma peãle?

5. **Kus** on se pããw? **Kes** teab sedda aega? **Et**
temma omma wãgge ei woiks nãita.

6. **Se** tõeste ep olle nalja assi. **Eks** olle altari
al innimesi,

7. **Kes** mitto aastat kãtte-maksmist hũudwad?
* **Kes** teab, millal need weel rahhul' jãwad?

8. **Kui**

* Wata Joan. Ilmutam. ram. 10. 6. peat 9 ja 10. salm.

8. Kui kurrat: olge wait; ei neil' woi õõlda,
Kuis Jesu werre heält ta jouaks teelda?

9. Mis agga hüab kallis Jesukenne? Mu-
janno on; oh risti, innimenne!

10. Kas wihha-meeste werd, sa Jesand!
püäd? Ei mitte: surmast neid sa wälja hüäd.

11. Ta tahhaks, et ei ükski hukka lähhaks, Ja
panneb omma surma armo tähheks.

12. Et agga lihha meel ta heält ei tunne; Ja
kõrw ka sedda tähhele ei panne:

13. Sepärrast on üks hulk, kes tunnistawad,
Sest polle ükski wait: keik küssendawad.

14. Need hüüdwad iggas paikas, tede peäle;
Oh innimesed! kuulge meie heäle.

15. Et teid woib Jesu pole juhhatada: Siis
polle tarwis, wihha alla jada.

16. Siis polle tarwis, katjudele õõlda: Oh!
wotke nüüd meid waesed ärraneelda.

17. Ei mägedele: tulge, ja meid katke, Meid
dane: ummaid, ja meid kinnimatke.

18. Ni kui sa olled, Talle liggi astu. Kui tul-
leb, siis sind wottab heldest wasto.

19. Kui patto wõlg sind tahhab hirmutada;
Siin on, kel janno on, sind parrandada.

20. Selt, kelle kätte õige kõhjus antud, On
ello pattustele ossaks pantud.

21. Kes nüüd on pattune, ja rop, kel häbbi, Ja
ommast wäest ei sanud kuskki abbi.

22. Waid Jesu jalge ette allandanud: Meist
polle weel üks ainus hukka sanud.

23. Ehk olleks temma karro; ta saab lambaks.
Ehk olleks külm, kui jea; ta saab kül sojaks.

24. Ehf' furnud on! uus ello tulleb ette. K l
Jesa annab tedda poia k tte.

25. Waim p ab tedda illusaks siis tehha; Mi
wäljas poolt, kui seest on armo n hha.

26. K l wäljas näikse Jesu surreminne; Sees
agga p hha Waimo ellaminne.

27. Se on n ud meie t  ma-ilma pe le. Sees
Jesuss annab meile omma mele.

28. Et sedda peab waestel' tunnistama; Weel
teie woite talle prudiks sada.

29. Prudiks sel armsal' waggal' Jesussele,
Kes sadab kuulma ue laulo he le.

30. K tpiddi tahhame teid finni w tta, Ja
omma h bbi sees Ta pale t tta.

31. Ei meie h bbene teist: waatko sedda Keis
wariferid kes ei tunne h dda.

32. K l meie t este teid wime siina, Kus Jes
sus on: k l se saab korda minna.

33. Ja temma wottab k tte peäl teid kanda,
Ja mis weel ennam on, suud teile anda.

34. Ta hakkab teie kaela ümber finni: Ta
kohhus on, et ta on armolinne.

35. Seest neil', kes waimus temma jure joud
wad Ta annab suud, ja keis, mis nemmad noud
wad.

36. Mis on se: waimus temma jure joud
ma? Et teada saaks, mis peab takka noud
ma.

37. Se on: Jesusse jalge ees siin uskma, Et
meie s ud ta wõtnud ristis maksta.

38. Ning kui ta surma ristis l ppetanud, Siis
p hha waim on tedda õigeks moistnud.

39. Ja

39. Ja kui ta woimust sanud patto peäle, Ja andis kōhhut, taewa sada, jälle.

40. Ja minna, ehk ma sedda kül ei näinud, Ollen sel tunnil pattust puhtaks läinud.

41. Seai minna ollen würstiks sanud jälle; Ka härraks kurrati ja surma ülle.

42. Mis moodub siis keik hädda, patto wigga? Kui Talle werri kâ, ma woidan ikka.

43. Ja kui ma mõilen werre hinna peäle, Ja lassen Jesu haroussse mo mele;

44. Siis wärrisewad keik ma - ilma lapsed, Et nemmad ei woi seggada mo mõtted.

45. Mis imme! Jesus on meid armastanud, Ja keik ma - ilm on ammo kâsko sanud:

46. Et ta üht last ei pea ärratama, Mis uskus maggab, egga hirmutama.

47. Sest need on sanud rahho Talle külges, Ja maggawad nüüd julgest temma sülles.

48. Saab nähha, kes neil' julgeks tülli tehha: Jesusse kâ on nende hing ja kehha.

49. Kui hea se on, ja wâgga mele pärrast, Kui kegi peâsnud keigest ilma kârrast.

50. Oh Jesand! kui meil agga joudo olleks Keik pühhad teeksime sull' warsi wâseks.

327.

O Vater, Herr! o Liebes, Brunn!

Wisil: Oh Adam! sinno eksitus ic.

Oh Jesa südda! Jesuke! Sa armo hallik
ikka Head Jesa meelt teed meilege, Et par-
randa mo wigga; Meelt, süddant, hinge wotta
sa, Ja rohke armo merres Neid pesse puhtaks,
lopputa, Ja uiuta so werres.

2. Keik.

2. Keif tullist wihha waigista, Ja mulle armo sada; Ka iggawat tuld kustuta, Mis mind woiks põlletada. Keif Kurja aia minno seest, Mis mind woib kulumaks tehha, Et ma so armastusse kãest Saan ello walgust nõhha.

3. Mo süddant, meelt, ja mõtted ka Nuud wõtta õppetada, Et jouan woikse melega So maenitkussed kuulda Keif woõdrast tuld mus lamamata, mis põrgust wõlja joseb; So legi agga tundko ma, mis armastussest touseb.

4. Mo Jummal! sega süta sa, Et armastussest põllen, Et sinno arm ei lahku ka, Ehk surren, ellus ollen; Sind armastama õppeta So waimoga; ja anna, Et sinno armastust woin ma Kõl aulast tähhel' panna.

5. Sind armastama touseko ma So armisa tahtmist mõda: Ma mingo nenda maggama, Mo palwed wõtta kuulda. Sind armastama, aita mind, Mi kui ma ial jouan, Et ikka liggimest ja sind Siin armastada nouan.

6. So armastust keif ihlago Ka õhklades mo südda; Mo silma wessi wolago, Et saaksin roõlest sedda; Mull' lippuks on so armastus, Mis al ma ollen wandund; Mo kindel sin, kils, rõõmustus: Seta ma õlleks kaddund.

7. Oh armastusse Jummal sa! Ma tahhan ennast heita So alla ellus, surmas ka, Te, et mo seest ei leita Muud, kui so kallist armastust. Sest tahhan juttustada Ja kita sinno hallastust, Kõl sedda tunnistada.

8. Ma rõigin, wait ka ollen ma Sell' auuks, Kes mind lonud Ja armastand, et arme ka So armast'

armastus mull' tonud. Te, et so armastus mo
sees Mind sataks armastama Sind keiges min-
no süddames, Ja sedda täiest tundma.

9. Müüd armastusse lefi sa, Oh JEsus! mo
sees süta, Et põrgo wihhast peäsen ma, Et se ei
aega wita: So maggus armastusse tö Se mo
sees wallitsego, Mo armastusse legike Se kumalt
ikka seislo.

328.

Ihr Kinder des Höchsten, wie stehts 2r.

Ommal Wisil:

Oh Jummalä lapsed! Kuis armoga luggu?
Kas armastus süddames sadab jo suggu?
Ous ühhes nous ikka keik süddamed weel! Ehk,
tunneb jo lahkumist wendade meel? Se JSa
seäl taewas woib süddamed tunda: Ei sünnige
wendade nimmet neil' panna, Kui armastus süd-
dames legid ei anna! Kui armastus süddames
legid ei anna.

2. Ni pea, kui üllewelt sündsime uel's, Siis
Kristus meid wallit'es wendeks, ja deks: Üks
JSa, üks usk, ja üks waim, ja üks te, Üks rist-
misse seädus on keikidele. Need woiwad töest
süddamed fokko siin kōita: Ei woi meie muud
sest, kui maggusat leida; Riid, kaddedus, wihha
ei sa ennast näita, Riid kaddedus, wihha ei sa
ennast näita.

3. Se emma, kes üllewel, kous meid peab,
Se on se, kes armastust süddames seab. Üks en-
nam ei maksa, kui teine nüüd teal. Sest südda-
med ühendab allandlik meel: Kus isfi meel,
wihha,

wihha, riid wallitseb wáhha, Seäl polle weel mitte táit armastust náhha, Weel wáhhem se inglidel' rómo woib tehha; Weel wáhhem se inglidel' rómo woib tehha.

4. Ka suggulast Sioni koggodus játtab, Ja wendade seltsi end rómoga heidab. Kes ma ilma rómust ei lahjuta end, Ja süiski end kawwalast náitab kui wend, Ei tedda woi ellades wennaks weel wótta, Kui meelt parrandama ta aufast ei tótta. Sest Sion ei lasse heal meel end petta, Sest Sion ei lasse heal meel end petta.

5. Waat agga, mis õnnistus meile on antud, Kes õleme wendade hulka jo pandud. Waat, õnnistud õlleme siin, ja ka seäl. Oh! kiitkem siis Jesust, kes seltsis on teäl, Et laulgem siis JSand at keif ühhest melest, Ja temmale tulao au keikide kelest, Et tunnukse Sioni hea selts sest heálest, Et tunnukse Sioni hea selts sest heálest.

6. Mo wend! mis ma ollen, se õlled ka sinna, Sa párrid ka sedda, mis taewas saan minna; Ja senna káib igga meel keikide eest, Üht ainust ka noutakse koggodussest. Meil' tulleb kord wende eest ello ni játta, Kui Jesus sai surres meid párriaks wótta: Üks like jo tunneb, mis teisel' teeb hádda, Üks like jo tunneb, mis teisel' teeb hádda.

7. Oh! nomigem, saatkem ka teine teist tele, Et ello kroon ei saaks káest woetud jálle; Kui Sioni werrest nüüd Pabel on táis, Süis hoia me ühte, sest arm on, kui kóis. Ta laste heált kuleb kúl JSa seäl kórgest: Táis üks meel se rikklub ka Pabelit kergest: Kes saab nende wasto, kes ühhes on járgest? Kes saab nende wasto, kes ühhes on járgest.

8. Siis olgem nüüd rõõmsad, ja armastust hoidkem, Ja waeratud wendade koorma ka kandkem, Et pääw pääwalt armastus kange- maks jääks, Ja ellades sõbrus ei otsa siin jääks. Se J Ssa ka sedda heal mele! woib nähha, Kui kites au temmale wattame tehha, Ehk meie, kui lapsed kül jouame wähhä, Ehk meie, kui lapsed, kül jouame wähhä.

9. Seäl teises ma, ilmas on parrem se luggu, Kus J Ssa ees seisab se õnnistud suggu, Ja pallawas armus jo kunningast jääb, Kus Jee- susse heldus neil' selgemaks jääb. Oh! sago nüüd ühhendud süddamed, käd, Ja Sioni pärrast ka tehke keik palwet: Arm hoiab ni tug- gewast ühte need meled, Arm hoiab ni tugge- wast ühte need meled.

329.

Uch Gott gieb uns deine Gnade etc.

Wisil: Keik tulge minno jure nüüd, etc.

Oh Jummal! anna armo nüüd, Et wälust keik ja patto süüd Woin tundes mahha- jätta, Kui Jeesust uskus kindlaste Nüüd uouan, kes siin täieste Mull' appi jouab tõtta.

2. Ee, et siin ellan järgeste So sanna möda waggaste, Ja keik so auuks pannen; So wai- moga mind wallitse, Et otse lähjän taewasse Jeesusse läbbi. Amen.

330.

O der alles hätt' verloren, etc.

Wisil: Nüüd surnud kehha mattame etc.

Oh kes keik olleks kautand, Ka ennast, agga kätte saand Se ühhe, mis on tarwis teal, Kust rõmo saab hing, waim ja meel.

2. Oh!

2. Oh! kes keik ärraunnustaks Ja Jesust ükssi
mälletaks, Sest temma arm on lõpmatta, Teeb
süddant wai'seks, puhtaks ka.

3. Oh kes ta armo merresse Siin'olleks up-
pund terweste; Ei se saaks nähha kurwastust,
Ei murret, waewa, ahvastust.

4. Oh kes keik mahhajättaks teäl, Et keikist
lahi oleks meel: Siis woiks ta rahhus ellada,
Ja rõõmsaste siit lahkuda.

5. Oh peäseks südda nüüd sest ka: Mis pettab
tühja näoga, Ja tedda kelab kawwalast Jesusse
jure tullemast.

6. Oh saaks hing armo walgussest Jehowat
leida ennesest, Et temmaga jääks ühhendud, Sest
otse tühjad on keik muud.

7. Oh hoiaks mo meel üksiti Jehowa pole allati;
Siis lõppeks ükskord süddamest keik waero ja
wallo iggarwest.

8. Mo Jummal! rikkas heldussest So sisse
tomma risti wäest Mo waimo, hinge, et soga
Ma ühhes ollen lõpmatta.

331.

Wisil: Woi! mis minna ollen reinud ic.

Oh! kui rummal on mo südda! Jesus! arwa-
likkult sull' Tunnistat, ja kaeban sedda:
Pat kül teggi hädda mull'. Minna olin rojane,
Ja ka wägga pörane, Et ma wotsin isse püda
Dmmast häddast lahti sada.

2. Essite ma noudsin sedda, Et ma tunneksin
mo süüd: Kui sain tunda mo suurt hädda, Ei ma
sedda tahtnud nüüd. Oh kuis wottis kannata
Minno Jesus minnoga, Enne kui ma uskma õp-
nud, Et keik olli Jesus maksnud.

3. Kui

3. Kui ma noudsin head tehha, Siis ma tundsin wigga teal; Kui ma püüdsin Jesust nähha, Siis mind lihha waewas weel: Käl ma näggin siis, et ma Alles ollen rammota: Ennefest mo patto kehha Ei woind muud kui kurja tehha.

4. Kui ma mõtlin: nüüd mo wigga On kül otsa lõppenud, Ei ma arwand, et ni wägga Ollin ennam rikkutud; Siis ma jalla tallast teal Pea-lani tundsin weel, Et keik minno südda, mõtte Olli sanud patto kätte.

5. Waat! ma püüdsin lahti sada Keigest minno pattudest; Agga ma ei woinud moista, Et mind minno Jesus sest Lahti teinud kannates, Et, mis ma ma ilma sees Teinud, keik se patto kättra Lemma täiest maksnud ärra.

6. Mis hing ial waewa näggi Omma rummalusse sees: Keik mis mulle hädda teggi, Gest sü olli minno käes, Et ei woind ma uskuda, Ja ei tahtnud olla ka Pattune, ja kurjad mõtted Nähha ja mo kurjad kumbed.

7. Gest on ilmas õnnis ikka, Kelle filmad lahti saand, Et ta näab: keik patto wigga Jesusest on surretand: Jesus ärranetud sai, Keigel' ilma' õnne tõi, Maksis pattud, ello toja, Keige Ma, ja taewa loja.

8. Kes siis mind woib hukka moista, Kui saan Jesu hinda näind? Kes woib kohtus wasto seista, Et mind Jesus lahti teind? Ehk ma ollen rummal kül; Tarkussels on Jesus mull': Käl se seisab mo eest kohtus, Kes sai pörgul' surma-rohhuks.

9. Käl se seisab minno kõrwas, Kes mind wägga

ga armastab, Käl se seisab mo eest waewas,
Kes mind pattust lunnastab; Ei ma karda ked-
dagit, Surma, patto, kurratit; Mul on teä-
da Jesu wäggi, Se on minno abbi-wäggi.

10. Kohtus Pea on Jesus isse, Kes mind
lunnastanud teäl, Mo hing waub rõmo sises,
Et mo söbber on jo seäl. Käl mo hing süs nähha-
saab, Mis nüüd uskus ihhaldab: Hopis peäseb
patto käest, Surma, pörgo-waimo wäest.

11. Se, mis, Jesus! räkind sinna, Polle
weel keik minno kä: Agga töest tean minna, Et
saan, mis nüüd film ei nä: Käl sa annad keel-
matta, Keik, mis tootanud sa. Amen on keik
tootussed, Iggawessed kinnitussed.

12. Nüüd mo hing! oh ärra wässi Paltwes:
ärra holi sest, Kuida ilmas käib so kässi: Ei siin
ello iggawest: Pallu agga järgeste: Jesus! aita
heldeste, Uskus woiteldes keik woita, Amen!
sinna woid käl aita.

332.

Wisil: Oh Jsa taewa rigi sees, &c.

Oh kunningas! nüüd hallasta, Ohtal, meid
wotta toeta, Meid nõdraid, Jesus, ar-
wita, Et jouame siin woitelda, Et woimust sa-
me löpmatta So werre läbbi keelmatta.

2. Keik meie tö on tühhine, Ei kolba So ees
ühtege: Mis isse teme, mõtleme, On paljas
So ees peälege, Keik meie südda, nerud ka On
lahti So ees löpmatta.

3. Mo sallajamad mõtted ka Ei olle se ees
teadmatta; Mis tehtud kurja ilma sees, Ei woi-
neid katta ükski mees; Mis sallaja on südda-
mes, On paljas keik seäl kohto ees.

4. Mo

4. Mo pattud, Jesus rikku sa, Mis teädawad ja teadmatta, Mis minno süddant waewawad, Mo peäle uest kaebawad: Mo Tal! neiste mind lahti sa So omma kalli werrega.

5. Mul on kül paljo woitlemist, Ja tunnen usso teggemist, Mind waenlane ka hirmutab, Ja minno süddant kurwastab, Ei woi mind aita ük-
sige, Kui sinna üksnes, Jesuke.

6. Jo Sadan puhho hirmutab, Ja puhho süddant kurwastab, Kui sega polle rahhul weel, Siis lükkab uhket meelt mo peäl', Mind püab monne wiisiga Mo ommast Tallest lahjuta.

7. Kui siis ei maksa uhke meel, Ja tõstab hirmo minno peäl'; Kui, Jesus, hirmust peäs-
tad sa, Siis tulleb kawwalussega: Kui ma ei walwa allati, Siis mind ta peitab peagi.

8. Mo Jesus, nüüd mind kinnita, So kalli pühha Waimoga: Mind nõdra, Jesus, puhhasta So omma kalli werrega, Mo süddant uskus toeta Sesamma kalli werrega.

9. Ma ütlen sulle, Jesuke: Oi! Oi! mo kal-
lis Tallele, Mul on kül iggaw otades, Ja siiski tean süddames, Et sinna hädda siise mind Ei jätta, et saan kita sind.

10. Mo Tal, sa ütled minnule: Oh ärra kar-
da, ussike! Kui juhtud tulles ollema, Ehk risti-
merres uiuma: Se wee-woog sind ei upputa,
Ei risti tulli kõrweta.

11. Mo süddames mull' kinnita, Mis ommas
sannas rågid sa: Ma ollen tulnud otsima Keik
pattused nüüd armoga, Ja ärrapeästima nem-
mad keik, Mo hatous on neil pühha paik.

12. Keik, mis sul pudub ialge, Mo seest sa leiad rohkeste: Ei pea pudo ollema, Sind tahhan isse aidata: Ma ollen sinno hinge peig, Mo seest sa leiad abbi keik.

13. Mo hawusse ja hingama Müüd minno pühho rahhoga; Ja walwa, panne tähhele, Ma seisan so eest järgeste, Ja olle rahhul minnoga; Siis on sul rahho otsata.

14. Amen! mind ikka kinnita, Mo kallis Tal! so werrega! Ma annan keik so hولة, Ja war jule laán sinnusse: Kui kalla uiub merres ta, Las' mind so werres uiuda.

15. Ei kalla mäel woi allada, Waid ello woe seest otsib ta; Ka nenda, Jesus, nõrken ma Siin ilmas sinno werreta. Amen! so werres kossuta Mind taime armo wihmaga.

333.

O du süsse Eust, re.

Wisil: Helde Jesuke! Sinno re.

Dh, mis maggus on Jesus, minno õn! Diget rõmo mulle sada, Walle, rõmo ma ei ota: Dh, mis maggus on Jesus minno õn!

2. Selgest armust seält Jaggad üllemelt Minno hingel' jahhutamist, Waimolikk's ello samist Selgest armust seält Jaggad üllemelt.

3. Jesu armastus Maggus sundimus: Dh! kui pohjato ta heldus: Minno südda! se on rõmus, Jesu armastus Maggus sundimus.

4. Jätke rahhule, Urge lüsfige Mind, et ma saand Jesust leida, Temma pole üksnes hoida: Jätke rahhule, Urge lüsfige.

5. Jummal õnnistab Mind, ja rõmustab; E

Se rõõm ühhelgi ei tulle, Kui ei Jummal tem-
mas volle Jummal õnnistab Mind, ja rõmustab.

6. Se on, ussun ma Lihhal' teadmatta: Waim
se ükfi sedda kuleb, Sedda armo wägge tunneb.
Se on, ussun ma, Lihhal' teadmatta.

7. Kui sul rahho kã, Tulleb Jesuke: Temma
paistus se woib tehha, Et saad selget rõmo näh-
ha. Kui sul rahho kã, Tulleb Jesuke.

8. Siis keik mahhajaáb, Mis sull' murret
teeb: Kurbdus ei woi senna sada, Kus on Je-
susse rõõm trãda. Siis keik mahha jaáb, Mis
sul' murret teeb.

9. Oh, mo kaitfia! Eello hoidia! Ürra lahku
minnust ärra Siin ma, ilmas, kus on kãrra,
Oh mo kaitfia! Eello hoidia!

334.

Berwein' v Christen Mensch, 2c.

Wisil: Ma püan keigest hingest, 2c.

Oh nutta omma hädda Ja hukkaminnemist
Ja ärra kaeba sedda Jesanda suremist;
Sest meie wigadussed On tedda waewanud,
Ja meie eksitussed On tedda surmanud.

2. Sepãrrast wotkem wata Se Preestri peäle
nõud, Kes jouab leppitada Keik meie patto süüd:
Ea sadab, kannab isse Kui üks hea karjane
Meid rõmo rigi sisse; Kes on ta sarnane!

3. Kui ta siin wottis kätte Meid peãsta wih-
ha kãest, Werd ei ta tonud otte Ei hãrgest, ja-
radest; Ea omma kallis werri Sai ohwriks
wallatud, Se on se pühha merri, Kus hing
saab puhhastud.

4. Sesuggune lãks tãrwis, Meid häddast peãs-
tada

tada, Kel polleks, kui end ohwris, Weel surma
kartada: Kes nõdrust tunnud wägga, Kui meie
isegi, Ei leitud siiski wägga Ta jurest ühtegi.

5. Oh wata Jõsa taewas! So Poia surma
peäl, Kui südda patto waewas So pole hñab
teäl: So waim meid juhhatago, Kui himmud
kuusawad, Meid hästi kinnitago, Et nemmad
lahkuwad.

335.

Ursprung des Lebens, ic.

Wisil: Sion-käebab süres häddas, ic.

Oh sa ello ohhutama! Walgus mis keik wal-
gustab! Kust ei ükski, mis on waia, Jõ-
ma aego himmustab, Sinna ellaw hallikas, Sel-
ge kui kristalli klaas, Kes seält pühhasst templist
toused, Hingesse, kel himmo, jooksed.

2. Sinna ütled: Kes siin nouab Ello wet, mis
iggawest Janno kustutada jouab, Tutgo, wot-
ko minno käest, Taewa hüüd ja ello kaew Jah-
hutarwad, kedda waew käsib uskus tulla mul-
le, Keik ma rõmustan; et tulle!

3. Siin, mo karjane! ma tullen, Joda om-
ma tallekest; Selle janno sees ma ollen, Et sind
saaksin armokest: Ei sa kela, et ma sant, Mul-
le mis sa tootand, Jo mo waesust meles pead,
Ja so anded ilma annad.

4. Maggus wessi! Kus sa owad, Seal hing-
waim, meel kossuwad, Jggawessed anded to-
wad So käest, kes sind ossuwad; Kes sind agga
maitsta saab, Maggusaks keik tunnistab, Süd-
da hüppab, laulab, õiskab, Keik hirm kaub
ehk kül tuiskab.

5. Wot

5. Wotta siis so sanna peäle Minno waimo
jotada, Ja mo iggatsewa mele Roggoniste lük-
lada Sinno armo merresse, Seäl mind ilka
taewasse Pühhad himmud juhhatago, Südda
neist kui joobnuks sago.

6. Tahhad sa mo peäle panna Ommast ristist
ossa ka; Alita siis, et sinno sanna Ilka kulen
rõmoga; Kes so risti karrikast Siin joob, ted-
da Sa seäl wast Wottad rõmustada jälle Sin-
no jures waewa peäle.

7. Wotta mind siis jahhutada Seäl ka, ar-
mas Jesuke, Kus so karjad ei woi sada Nähha
waewa, häddage; Kus on rõmo rohkeste, Ar-
mas rahho täieste, Auustus ja diskamine,
Pühha ello tasfuminne.

336.

Dich Jesum loben wir, Lämmlein, ic
Wifil: Sind Jummal lidame, ic.

Oh Zal! sind lidame.

Oh Zal! sind tänname.
Oh Zal! sind kiitwad iggawest,
Kes uskwad keigest süddamest.

Sind keif se rahwas auustab,
Kes wiuda so werres saab.
Se tulli, Jesa sinno läest,
Et andsid Poia meie eest.

Nüüd on keif ärraleppitud.
Et Zal on ärratappitud.

Se Zal sai ohwriks meie eest,
Meid peästis patto, surma läest.

Gest lidab keif se Ilma, ma,
Et Zal meid peästnud werrega.

Oh Tal! sind kiitwad Kerubim,
 Ka laulwad sulle Serawim:

Pühha on meie Tal!

Pühha on meie Tal!

Pühha on meie Tal!

Keig' wäggede JSand!

So wäggi sure auuga

Käib ülle taewa, ülle Ma.

Jo wannast pühhad wannemad,

Usklikud ja muud õppejad

Sind kiitsid, kallid Talleke!

Enne kui tullid ilmale.

Kaksteistkümmend Apostolit,

Ja keik need pühhad Prohwetid,

Ja mitto omma werrega

Sind tunnistawad lõpmatta.

Sa nimmetad meid Sioniks,

Ja Jummalä Israeliks,

Kui meie uskus woitleme,

Soga kui Jakob eitleme.

Sa wottad wasto pallujad,

Kes sinnust armo kerjawad,

Sa kuled nende palwe heält,

Ja wottad koorma nende peält.

Oh Tal! sa tullid heldussfest

Meil' omma JSa sülle seest;

Ei põlgnud neitsit emmaks sa,

Kui meid keik tahtsid lunnasta.

Sa rikk' sid surma surmaga,

Ja saatsid meile taewa ma.

Kuis woime sind kül tännada,

Ja so suurt au kül kuluta?

Oh Tal! meis' anna waimo weel,
 Kes juhhatab meid õige teel.
 Oh Tal! meid wotta puhhasta
 Nüüd omma kalli werrega.
 So werre läbbi löpmatta
 Oh kallis Tal! nüüd kauta
 Keik pattud, mis weel tunneme,
 Ja usso tee peäl woitleme.
 Last' meid so werres uiuda.
 Ja patto wasto woitelda:
 Oh Tal! meid ikka kinnita,
 Ja palwe waimo anna ka.
 Oh Tal! sind meie kidade.
 Oh Tal! siud ikka tänname.
 Oh Tal! Meid hoia uskus teäl,
 Ja anna lahke waimo meest.
 Oh Tal! meid nõdraid toeta,
 Meid ommas werres jahhuta.
 Oh kallis Tal! nüüd hallasta,
 Meid sada omma Waimoga.
 Oh Tal! meid aita heldeste,
 Et sinno peäle lodame.
 Keik meie lotus, Jesus, Sa!
 Meid ärra jätta abbita,

Amen.

337.

Auf ihr Streiter! durchgedrungen, 2c.

Wifil: Kes Jummalat ni lassib tehha, 2c.

Oh woitlejad! et kãige peäle, Et kãige Talle
 jãlge sees, Kes auga saand Sioni mãele,
 Keik waewa naero kannates: Rui Pea woido-
 troni nããb, Laisk like on kes mahha jããb.

h 5

2. Mis

2. Mis kardate? et seiske kindlast Ni walwades kui palludes; Eks Kristus woimust sanud aufast Seäl maule Dead rõhhudes. Müüd käige järrel temma wäes; Siis woimust sate Kristusses.

3. Kes Sionisse asset teinud,, Ei pea nõdrust kaebama: Ja et ta waene hukka lainud Ei keif se waewa wasto sa: Sest JSand on, kes terweks teeb, Ja nõdradele wäeks jääb.

4. Dns waenlane kül wägga julge, Ei polle siiski hädda sest; Kül same tedda (julgest tulge) Kui leiba süa Talle wäest: Waat! jubba pögenemas on, Sest JSand siin ja Kideon.

5. Ehk mao kihwt kül kurja nouab, Ja lihha end ka kinnitab; Siis Kristus immet tehha jonab, Ja woitleb ning ka woimust saab; Sest olge wahhud, tehke heält, Se woitja tulleb appi seält.

6. Dns nõdrus meil, siis Tal on tuggew, Meil waesus, JSand rikkas on; Ka immoteust on ta wägger, Kel on sesuggune au kroon? Eks se ei jouaks aidata, Kes keif woib üllespidada?

7. Kas Jummal tõrkub appi tõttes? Oh käige peäle julgeste; Teil olgo häbbi taplust jättes, Kui arraks, laisaks lähhäte; Eks olleks prudil häbbi sest, Kui ta ei usuks peiokest?

8. Ei ükski sa au krooni pähha, Kui ta ei woitle Jesu wäes, Ja kurjad himmud ei lö mahha Ni kaua kui weel hing ta sees: Kes agga woitleb, söddib teäl, Saab idiget rahho kätte seäl.

9. Siis walwage ja käige peäle, Ja palmes hästi woidelge Seks, kunni same senna mäele, Kus woimust laulab Tallele: Saab otsa argi päwa lö, Siis hingamisse pääw on kä.

338.

Jesu kumm mit deinem Vater, 2c.

Wisil: Jummal, Ma ning raewa Loja, 2c.

Omnia Jesusa mull' tulle Jesus! sind ma armastan, Ustavaks nou-andjaks olle: Waim te! et so honeks saan. Oh kolmainus Jummal sa Wotta mo sees ellada.

2. Jesus te, et ussun minna Sinno sanna täieste, Sedda kohhe-teeks teind sinna, Et saaks rahho hingele, Mis suur rõõm on sannast ka, Ei woi läbbi urida.

3. Omnia waimo, armas JEsu, Minno sis-se läkkita, Et jääb sessse minno südda, Mis so sannast kuulnud ma, Mis so Poeg meid õppetab, Kes so tahtmist kinnitab.

4. Pimmedaks mo südda sanud, Ei ma moista ennesest: Kui Waim sai mind walgustanud, Peäsin pimmedusse läest: Kui ta ilka juhatab, Siis mo meel töt kätte saab.

5. Armastusse lampid süta Waimus, meles põllema: Kallis Waim! mo hinges sata Pühhad kired tousema: Sinno pühha tulle-leel Die-te mind kumaks teeb.

6. Jkka tulleta mo mele, Mis mull' Jesus tootab, Et ma lodan temma peäle, Kui se mõtte mulle saab, Kas saab abbi Jesussest? Kui sa pallud süddamest.

7. Et mo Jesus mo sees ellab, Polle karta ühtege, Armo andidega täidab Temma Waim mind rohlest: Kui ma tedda armastan, Temma sannast tarkust saan.

8. Kes ta sannast siin ei holi Egga tedda ar-
mas-

masta, Dtsib tühjast himmust abbi, Iggamest
saab kurtaks ta; Jummal polle temma sees,
Wihha palk on temmal ees.

9. Südda! polle karta hirmo, Jesus on so
abbi-meest, Käl sind kattab temma rahho, Pol-
le joud waulaste lääes: Alma need sind waewa-
wad, Jesu rahho kausmist saad.

10. Ma ilm, õiged head sa wihtad, Minne
omma rahhoga! Gest ma wihtan, mis sa ih-
kad, Ei so rahho kesta ka; Jesu rahho rõmus-
tab, Alm! so rahho kurtastab.

11. Jesus, mind ei pea sama, Eht mul pal-
jo hädda lääes, Se so armust lahbutama, Et so
rahho on mo sees: Jesust mele, mõttega Tah-
han üksnes armasta.

12. Jesus, Issa jure sinna Sures ele lai-
nud jo; Himmo on, heal meel minna, Armust
mind so järrel to: Kui sa tahhad, tullen ma
Sinnoga siit minnema.

339.

Frolich soll mein Herze springen, 1c.

Wisil: Miks mo südda ennast waewad, 1c.

Rõmustes mo südda kargab, Gest et nüüd
Kallist hliid Ingli wäggi laulab. Kuulgem,
Kuulgem rõmo heale; Alma-ma Häab ka: Kris-
tus sündis mele.

2. Jummal tulleb tänna taewast, Häddalisk,
Waewalist Peästma keigest waewast. Jum-
mal sünnib innimeseks, Minnule, Sinnule:
Meiega saab ühheks.

3. Kas woiks Jummal wihha kanda Ennam
weel Meie peäl? Poega wottab anda: Se Poeg,
les

Kes on Jesa südda, Tulleb seält Ulewelt, Ar-
rawõtma hädda.

4. Kas se meid nüüd mahhajättab, Kes end ka
Rigiga Rinkida meil' wõttab? Els poeg peaks
armastama, Kes woib ka Lõppeta, Mis woib
Kurwastada?

5. Olleks ta meid teotanud, Polleks ta Wae-
waga Inimesseks sanud. Kui rõõm meie kah-
just olleks Temmal nüüd; Meie süüd Ei ta kand-
ma tulleks.

6. Temma nou on leppitada Patto tõ Rog-
gone, Tappa-talleks sada! Talleks, jah! mis
surma läbbi Sadab ka Rõmoga Armo, rahho,
abbi.

7. Nüüd ta ommas sõimes seisab, Nenda sind,
Kui ka mind kahleste ta hüab: Jätke, wennad!
mahhajätke Kurwastust, Ahhastust, Keik head
mo läest wõtke!

8. Oh siis, noor, ja wanna! joua, Minne nüüd
Ruttust siit, Sedda takka noua: Sedda armas-
ta, Kes lahkest Armastab, Jahhutab, Walgus-
tab sind setgest.

9. Kes siin paljo kannatate, Wadage, Siin
on te, Kus peäl rõmo sate: Uskuge. et ta teid
sadab Senna, Kus Rõmustus Waewata teid
otab.

10. Kellele pat hinge koormaks On, et ta Wal-
loga Arwab ello surmaks, Olgo julge; siin on
näha Se suur mees, Kelle läes, Hawad ter-
weks tehha.

11. Kes on waene, häddalinne, Tulgo ta Us-
soga, Ta on armolinne: Siin häid, andid jae-
takse, Nendega Otsata Südda kosjutakse.

12. Jesus! lass', ma hakkas tinni Sinnusse,
 Illoke! Moga ühte sünni. Minno ellamisese illo
 Dled sa; Sinnoga Rahhul on mo ello.

13. Ei ma kardas omma wõlgo, Selle koorm,
 Ribbe surm, Pandi sinno selga. Noja määgita
 nüüd ollen; Puhhas ma! Selga ka Issa ette
 tullen.

14. Puhhas ollen sinno läbbi, Sinno teed
 Mulle heäd, Sinnust saan ma abbi. Anna en-
 nast maista mulle, Armoke! Kaunike! Minno
 jure tulle.

15. Kowwaste so polle hoian, Sinnoga Ellan
 ma, Sind ma surses leian. Sinno jure tahhan
 tulla Rõmoga Otsata Teises ellus olla.

340.

Du unser auserwähltes Haupt ic.

Ommal Wisil:

Sa meie lotus, Jesuke! Sa Pea oh! te, et
 tunneme Siin sinno naelte assemist, Et wäl-
 ltsend meid iggawist, Ja sinno löhki kistud kül-
 jest sa Meid sada sisse, läbbi, wälja ka.

2. Üks imme, assi tdest on se: Laps pölgab
 sedda essite; Ja pärrast mees kül surreb ka, En-
 ne, kui jouab uskuda. Se on se üllem tarkus
 allate, Ka puhha koggodus sest tunnukse.

3. Senni kui rahwas ilma peäl, Ja Jesus
 neile peästjaks teäl, On armo, õppetussest se Se
 ots, ja ka se algminne; Ja et se on se tarkus tdest
 te, Se on teil teada, kes töt tunnete.

4. So jalge ümber hakkas ma, Mo peästja!
 sest et sinnota Ma ei woi tundi ellada, Ei muud
 kui

fui sind, ka armasta: Oh! jouaksin ma sedda armo ka Nüüd rahwal' selgest ülesrâkida.

5. Ma tunnistan: kes tuleb peält? Kel hinges polle rahho weel? Kes nõab, mis wigga pat on teind, Ja, et ta hopis pattuks läind, Ei leia kusti nou ma ilma peäll? Se kuulgo: sa woid õnsaks sada weel.

6. Kes agga ommast melest hea, Ja lapsesf sadit laitmasta, Ei tunne lihha himmo weel, Egga mis ahnus, uhke meel, Saab isse korda hinge asja sees: Se on üks kurt, üks pimmes, willets mees.

7. Üks pühha, wagga innime, Kes ellab, kui üks inglise, Ei Jummalast ka arwata, Siin ennam loma ollewa, Kui metsas on need lehhed pude peäl, Mis keik on Jummalast ka lodud teäl.

8. Se nou, mis taewas iggawest On woetud jääb kindlaks tõest; Kes sedda tahhaks laitada, Se peaks Sadan okema: Üks pottisep keik sugust souest teeb, Se läbbi sou siis riistaks saab, ja jääb.

9. Se kallis ello, ramat seäl (*) Jai katte alla Moosesel, Ja seitsme pits'ri märgi al, Kunni ta liggi sai se Tal, Kes nouab neid, kes endid põlgawad, Ja wihkeb neid, kes endid ktdawad.

10. Se fanna, mis on risti peäl, Jo paistab werre-karwus teäl, On se, kes on Immanuel, Ja sikkä tähtes nähti seäl. (**) Küt lihha meel siin hohkuo, irwitab; Waid Jummal wandes sedda finnitab.

11. Mi tõeste, kui ellan ma, Se ütleb, kes ei wal-

(*) Joannes. Ilmut. ram. 5, 5. (**) 3 Mooses. ram. 16, 5, 21, 22,

walleta, Kes mis ta rägib, korralt, teeb, Ja iggaweste tõeks jääb: Mo poeg, kes armas mul ja kallis ka, Se peab illempreester ollema.

12. Poeg tulleb, näitab selgeste, Mis on se dige preestri tõ: On temma armas Jssale, Siis on ka temma tahtminne: Et Jssale nou peaks korda minnema, Siis ilma eest ma lähhan surema.

13. Meed sannad on nüüd kirja sees; Meid kuleb, loeb iggamees: Kui agga tahhad õppi da, Kas keik peaks tõssi ollema, Siis ütleb Jeesus: wõtke iggamees Nüüd sedda tunda ommas süddames.

14. Baat! nenda sedda tunnukse; Kui so sees tõeks tehakse, Et risti samba tõeste On so eest furnud Jeesuke. Se sünnib hinges mitme wiisiga; Ja wiinne ots on: sa pead uskuma!

15. Kui kegi tunneb essite, Et hinge luggu polle hä, Ja wottab ennast parrata, Ei te, mis enne teinud ta, Ja waewab ennast mitme murrega; Ei tunne se, mis on üks Peastia.

16. Waid kui üks waene pattune Kurb on et ta ni rojane, Ja arwab pattuks, mis on pat; Näab jouota end ollewad, On nouta, õhlab; warsi Jeesus seäl Ta kallal on, enne kui mõtleb weel.

17. Kuis kassi käib? Käl hädda kões; Siin ollen omma werre sees. Mo poeg! siis ütleb Jeesuke, Sull' pattud andeks antakse, Mo peale woota, ussu, touse ka Ja walmista end rõõmsast kōndima.

18. Hing saab uut waimo, et ta teeb, Mis Jeesus käsib, ja usk näab: Ta näab siis omma Talle

Tallekest, On rammo sanud temma wäest: Ta
touseb, kattab end õigussega, On ühhel hõvil
tuttaw Tallega.

19. Siis rammo, hääbi, allandus On südda-
mes, kui warrandus: Need kolm need jäwad
allate, Ei lahku nemmad paigastle: Ei hea nou
siis ei ial tühjaks jä; Sest õnnistusseks lähhab
meie tõ.

20. Hing es site saab hingada, Siis süa, ja tõõd
tehha ka: Siis usk end wõttab kinnita, Et
truiste woib söddida; Ta teeb tõõd, ja kui sed-
da tehtud saab, Siis ennamist, mis teinud,
unnustab.

21. Ja kui hing wahhest wõttaks ka End ar-
mo tõõst siin rõmusta, Siis hääbi näitas hin-
gele Ni paljo wiggadust, et se On rõmus, kui
end issi unnustab, Ja omma Peästja üksnes
mälletab.

22. Siis watab usklikkude meel Kõl ikka Jesu
armo peäl, Ja puab õõd ja pawa ka, Ta mele
päärast ellada, Sest et ta nende surma risti
poond, Ja nähtawalt neil' au ja kroni wõnd.

23. Oh Jesus! kui so rahwa keel Ei olleks ni,
kui pitkse heäl; Siis moistaksime meie weel,
Miks paljo neid ei kule teäl; Mis agga sedda:
immeks pannen ma? Sest innime on kurt ja
pimme ka.

24. Sest pääsib Jesus, silmad ka, Mis kinni
lahki teggema; Kui hüame, siis ütleb Ta Kur-
tide wasto: Ehwata! Siis armo õppetus was
kulukse, Ja silmad Talle pole pöõrtakse.

25. Siis Talle sanna kuleme, Siis temma ar-
must rägime, Mis meie waesed Ta pääst saand.

Sitast ta meid on walgustand; Kui wagga him-
mustab siis meie meel, Et keik ma-ilm saaks tem-
ma parral' kael!

26. Suur Jesand teenrid lakkitab, Ta tenis-
tus meid römustab: Nüüd kallis Jesus! aita sa
Et rahwas wöttaks uskuda: Oh! tomma süddan!
Kui neid hüame, Ja ilmu, kui so peäle näitame.

341.

O Sonne, die aufs niedre sieht, 2c.

Wisil: Nüüd Jummalale auustust, 2c.

Sa, Päike, watad alwa peäl: Kui muld, põrm
laulan ma, Mis so suur wäggi tombab teäl:
Et ussun, rågin ka, Et ussun, rågin ka.

2. Ma tunnistan nüüd julgeste: Mul habbi
ennesest, Et ma saand walgust heldeste Ma-ilm
walgusfest, Ma-ilm walgusfest.

3. Ma siiski wottan tunnista Ka sedda tõeste,
Et armo wäärt ei olle ma; Ma waene pattune,
Ma waene pattune.

4. Se aeg mul polle teadmatta, Kui arm mind
walgustas: Kui Jesus hüdis, tullin ma, Et ta
mind armastas, Et ta mind armastas.

5. Kui muido sünnib, sündis teäl: Hing olli
wimato, Siis Jesus wottis Olla peäl, Et olli
wimato, Et olli wimato.

6. Mind wottis Onnisteggia, Ni kui üht sur-
nud meest, Et ta mind pididi harrima Ja peästma
surma kääst, Ja peästma surma kääst.

7. Kui minna abbi ihkasin, Ta tulli abblga;
Siis abbi kartma hakkasin, Sest hädda tundsin
ma, Sest hädda tundsin ma.

8. Mo kallal Jssand waewa naad Jo pitka aega teal, Au temmale weel pissut jaab, Et hallastand mo peal, Et hallastand mo peal.

9. Oh rahho tüüred! wadage, Kas teie sest, sif ma? Ta peästnud on mo süddame Sest patto kättest ka, Sest patto kättest ka.

10. Mind aitke raskest palluma, Et teen, mis õppetab Mo Jesus, kes jo põllema Mo süddant süttitab, Mo süddant süttitab.

11. Sest seltsif healed kulan ma, Kus hingab Jesuke: Meed laulwad lahkest mulle ka: Hing! seisa julgeste, Hing! seisa julgeste.

12. Sel hinge sõbral, kunningal, Sel on üks halle meel: Meid keik ta kaitseb armo al, Se armastab sind weel, Se armastab sind weel.

13. Mi kaua Jesus leppitab Meid, kummi ellame küü temma wimal's prudik's saab Se puhta süddame, Se puhta süddame.

14. Kui Jesus käsib, minne ka, Et panne tähele: Kui Jesus tombab, ruttu sa, Kui peab, seisma jä, Kui peab, seisma jä!

15. Kui ta sind kidad, kummarda: Kui ta sind armastab, Siis wotta julgest hingada, Se kas sul's sulle saab, Se kas sul's sulle saab.

16. Kui Jesus sõitleb, üttele sa, Se lähhab tarwis mull', Mind pekfa, Jssand, armoga; Sest tänno annan sull', Sest tänno annan sull'.

17. Kui Jesus näitab siin ehk seal Nüüd omma armo tö; Sepärrast olle rõmus teal, Mis sünnib teistele, Mis sünnib teistele.

18. Kui sinno läbbi tahhab ta Head tehha teistele; Siis hakka peäle wäega: Te julgest usso tö, Te julgest usso tö.

19. Keig' naero, pudo, wallo al Nüüd andkem
 süddame Sell' kallil' surel Jummalal, Ja omma
 Tallele Ja omma Tallele.

20. Nüüd kitus olgo sellele, Kes armo seädust
 teind: Käl ükskord näikse selgeste, Et Pabel
 hukka läind, Et Pabel hukka läind.

21. Meid, JSand, armust kinnita, Et kasso
 sadame So werre õppetusega. Neil' wäetimat
 tele Neil' wäetimattele.

342.

Du blutiger Versöhner, ic.

Wisil: Nüüd hing' wad innimesed, ic.

Sa merrine leppitaja, Ja risti-rahwa peästja,
 Sa meie hinge mees! Meil on se kindel mõt-
 te, Helta so jalge ette, Ni paljo, kui joud usse
 kões.

2. Siin olleme so lapsed, So ärrapeästud wae-
 sed, Kes ello rammo saand, Mis sinno hamus
 olli, Ja hinge sisse tulli, Misga meid olled imme-
 tand.

3. Jo meil on teada ammo, Ja se on meie ram-
 mo, Et sind ei meie tõ, Ei pea kihutama, Meid
 waesi armastama; Wald se on sinno tahtminne.

4. Ei meie lausu sanna: Meel wottab immeks
 panna, Küsib: Kas on so nou, Et waesed orjad
 wöttad, Meid wabba's tehha tõttad, Ja annad
 neile kroni au?

5. Sind wägga armatseme, Ja wägga peh-
 meks löme, Kes kui põrm arwatud. Oh silmad!
 wõtke nutta, Gest muud meil polle tutta, Kui
 et üks Tal on tappetud.

343. Det.

343.

Der Gnadenbrunn fleußt noch, 2c.

Wisil: Oh wagga Jummal! Kes keik 2c.

Se armo hallikas Woib keik, kes tahtwad, jota:
 Kas Jummal asjata Mo hing, sind peab oot-
 ma? Waat! sanna walgus sind Kõl sedda õppe-
 tab, Et Kristus patto tõõd Õkspainis lõppetab.

2. So tõ ei maksa, se Ei woi sind parranda-
 da; Et ussu Kristust, kes Sind jouab walmista-
 da, Ja omma werrega Keik wihha leppitand, Ja
 tõhhe taewa pool Teed meile walmistand.

3. Et polle joudo sul, So pattud ärrasata;
 Sest wõtko sinno usk Jeesuse peäle wata: Kõl
 Sadan sinno meelt Woib ärraseggada, Kui
 Waim ei aita sind, Siis olled hukkas sa.

4. So armo järrel, et Mind pattust waewa-
 takse, Niid tunnen janno ma, Kui hirm, mis aetal-
 se, Oh Jeesus! joda mind: So waim, se aidago
 Sest patto häddast mind, Et ollen rammoto.

5. Kel õige janno, kes So õigust tahtwad näh-
 ha, Neil olled tootand, Neid pattust lahti tehha;
 Sa näitad õiget teed, Mo kallis Jeesus! Siis
 olle abbimees, Keik abbi on so lã.

6. Kui armo hallikast Mind ikka tahhad jota,
 Siis õigeks elluks woin So armo peäle'lota; Sa
 helde hallikas! Mind joda järgeste, Ma ellan
 kannates Siis ikka õnsaste.

344.

Der schmale Weg ist breit genug, 2c.

Ommal Wisil:

Se kitsas te on lai Kõl taewa minna, Kui otse
 lãid seäl peäl ja tassaste, Siis sinno jalg ei
 liugu

liugu pahhaste : Kui kannab hoolt, et saaksid
siina, Siis kitsas te on lai kül taewa miina.

2. Kül waimo te on rõmus, ubbas, kerge, Kui
usio sees saab ärra arwatud, Ja südda ka se por
le kånatud. Kui esjite saad kätte järke, Siis
waimo te on rõmus, ubbas, kerge.

3. Kuis karru woib üks wagga lammas olla ?
Üks kiskja hunt ei seisa tarra sees : Ni waimo te
ei kõlba lihha ees. Ei ilmas se woii senna tulla :
Sest karru ei woii wagga lammas olla.

4. Sind pühha Waim peab waimuks sünnitama,
Siis ostad sa wast kaima waimo teed : Sest
muido sa siin tühja waewa naad. Sind lihha !
ma pean surretama, Mind pühha Waim woib
waimuks sünnitada.

5. Kes Kristussest on ueks lomaks tehtud, Se
üksnes káib ta järrel truiste, On risti al, ja naer
ruks esjite ; Sest siis wast au sees, se saab näh
tud, Kes Kristussest on ueks lomaks tehtud.

6. Siin Jesuga sind mahhamaetakse, Ja ürris
lest jaad sinna hauasse, Siis touseid sa ja lähhad
taewasse, Siis waimo sulle jaetakse, Kui tem
maga sind enne maetakse.

7. Gesamma waim kes Kristust siin on kat
nud, Se katsub ka Kristusse Jüngrid meel, Ja
temmal on üks ainus wiis ja meel ; Ei olle teist
teed meile seatud. Se jünger saab kui JSand
isse katstud.

8. Ehk kül so te káib ohhakatsest läbbi, Ei
siiski hing, waid kanda pistakse, Ja selle waem
suurt wallo sull' ei te, Kui woitled, et pat ei
te hábbi, Ehk kül se te káib mitmest surmast
läbbi.

9. Ei waewa ka se kebja ikke wägga Ei se siin muud kui kurja kauta, Waim peab se siis ei teoda lämmata, Kui kannatad sa hinge wigga, Ei waewa siis se kebja ikke wägga.

10. Se kerge koorm teeb raskele meele rõmo, Sest selle al hing touseb taewasse, Se waimo töö läab hästi eddase, Ja maitseb ka Ssanda armo, Se kerge koorm teeb raskele meele rõmo.

11. Oh tomma mind, et sulle, Jesus! tõttan, Oh tomma mind, ma ollen kaugel weel. So kitsas te on wägga rõmus teäl. Keik head ma se peäl so kääst wõttan. Oh tomma mind, et sulle, Jesus! tõttan.

345.

Am der Brust der Gnade liegen, 1c.

Wisil: Keik tulge minno jure nüüd 1c.

Siin armo rindus maggama, Ja süiski ikka näljama, Ei se woi korda minne: Kui agga olled holeta, Ei wotta hästi immeda, Waat, siis ei kosju sinna.

2. So Jesu rinnad jooksewad, Ja armo wälja aiawad, So usso suud ta otab: Ta täidab sedda tõeste, Ja immetab sind rohkeste; Arm aitab, kui usk lodab.

3. Kui olled alles oimane, Siis olled umbes seggane, Sa tahhad, ja ei tahha; Siis olled kadumisse peäl, Kui ussud, süiski tunned weel, Et usso joud jääb mahha.

4. Sest süddamest nüüd otsige, Mis kelab teid, ja õppige, Mis tõssist noud teind tühjaks; Ja tühjendage ennast sest: Siis arm teil annab enesest, Mis tõeste teeb rikkaks.

5. Et seisa fenni kaebamast, Ja wigga nenda
õõrdamast: Ma nouan, ja jaân ilma, Ma kere-
jan, polle kasso sest, Nalg on, ei sa ma rasolest,
Jaân sandiks, tunnen kûlma.

6. So hâbbiks ausast tunnista: Dat mis mind
siddund tundmatta, On keelnud joudo samast;
Sest hing, ehk ta kûl ârratud, Ei emale sa juhha-
tud: Ei Jesus wâssi saatmast.

7. Arm! so leel põlled iggawest, Ja toidab
ennast ommast wâest, Oh te ka mulle soja! Ma
usjun, et so helde meel, Mis mulle tarwis lâhhab
teâl, Mo eest ei warjul hoia.

8. Et annad, waat, siis wottan ma, Ei sinna
ial wiwita So iâussfest meid tâita: Sul ilka
parras aeg on kâ, Sa wottaksid kûl iggawâ Meid
õnnistada, aita.

9. Arm! kui so jomist katsume, Siis ka heal
melel waume So armo merre sisse; Siis om-
mad anded kätte saad, Misga sa liikmed ehhitad,
Kes õlled Pea isse.

10. Hing! õppi sedda selgeste, Et se on rikkas
tõeste, Ja ellab armo warral, Kel anded âreto
on kâes, Ja siiski ommas riklusfes On tassane
ja maddal.

11. Te siis, et julgest tulleme, Ja wotmas ahned
õlleme, Meel kâigo sinno peäle, Et pallume ja otse-
me, Ja kopputamâs wibime, Kûl kuled meie heâl.

346.

Hier sind Kinder von verschied'nen, 2c.

Wisil: Jesu ristist, 2c.

Siin on lapsed 2c: Mitmesuggused, Õnsad wae-
sed 2c: Sa neid õnsaks teed. Kui sa woid, siis
pube

puhhasta; Kõl sa woid: nüüd same ka Puhtaks,
sedda :; Tawad sinno käd.

2. Nht uut süddant :; Mis so sarnane, Kallis
Ssand :; Meie pallume. Katta meid so wer-
rega, Te meid puhtaks neitsiks ka. Anna mei-
le :; Mis mei' sowime.

3. Pühhad mehhed :; Kes nüüd peawad Puh-
tad käd :; Tõstma, küssiwad Rammo sinno
käd, misga Woiksid teisi aidata : Se on tar-
wis :; Anna sedda head.

4. Pühhad naesed :; Rahhul hingage, Mi kui
waesed :; Eigg astuge. Mingo tõ ja tülli ka :
Siin meil' tulleb hingada. Oh! mis rahho :;
oh! mis rõõm on se.

5. Waatke peigmeest :; Teie tüdrukud! Tal,
mis ristis :; Arratappetud, Se teid tommab
allate, Teeb, et usso tulloke Selgest põlleb :;
Ei sa kustutud.

6. Oh! poisimehhed :; Kes on naeseta, Wotke
käd, :; Talle sirruta, Wotke armo rammo siit,
Misga woite teisi nüüd Talle jure :; wahwast
aiada.

7. Armo legid :; Tõge kõlko teäl: Moistko ka
nüüd :; Jggauhhe meel: Marta ihho tähhendab,
mis tööd tehhes waewa naab. Maria waid :;
Süddant näitab meil'.

347.

Weg mein Herz mit den Gedanken, 1c.

Wisil : Sion kaebab süres häddas, 2c.

Südda waene! ärra möttele : Ei ma ennam
õnsaks sa! Eks ei pühha kirri ütle : Zum-
mal tahhab õnnista. Ollad sa õäl, pörane, Zum-
mal on hea, kohlane; Ollad sa käl surmat tenind ;
Ärra karda, peästja sündind: 2. Käl

2. Kúl sind on se patto többi Ni, kui keik muud rikkunud, Mis on maust Ewa lábbi Ilma sisse tikkunud: Agga kui sa parrandad Omma meelt, siis armo saad; Pallu andeks, nutta peäle; Jummal kuleb nutto heäle.

3. Ei ta polle hunt ja karro, Kes sind puaks surmada: Temma hallastusse arro Ei woi ärraarwada: Jummalal on issa meel, Halle südda waese peäl; Meie waew, se waewab tedda, Meie surm teeb temmal' hädda.

4. Ni kui ellan, ei ma tahha Selle dála hukatust; Waid et pöördes jättaks mahha Patto tööd ja wallatust. Jummal tunneb rõmo sest, Kui dáal peäseb eksmissest, Uhteainust ei ta tahha Ommast karjast kautada.

5. Ei woi lambur kaddund talle Holega ni otsida: Jummal on ni wägga halle, Et ta surmurega Takka nouab tallekest, Mis on lahknud temma käest, Ja ta karjast: kes se tuttab, Kúl se rõmo pärrast nuttab.

6. Jummal neid, kes töest öiged, Ei ükspäines armasta; Waid ka keik need waesed hinged, Mis hunt sanud warrasta, Kes seäl pörgus warritseb, Innimesse iggatseb, Selle wasto ärritada, Kedda tulleb kummardada.

7. Siiski Se meid armo polest Nouab taewapärriaks; Kutsub, koggub ommast holest, et ta riik suurt kasso saaks: Kes nüüd senna töttada, Köhna rigist peäseada Ausast nouab, selle peäle Töstab taewas rõmo heäle.

8. Jummal ja keik taewalissed, Kes seäl kites töstwad heält, Diskawad, kui innimesseid Parrandawad omma meelt: Agga mis on wihasstand

tand Sedda, ellik kurbastand; Se ta unnustab ja katab, Merre pohja sisse mattab.

9. Mago end merri laiaks, Olgo pohhi modt matta, Mingo jöggi järsuks wolaks; Polle sedda armata Selle wasto ühtege, Et suur Jummaliggapå Pattud armust andeks annab, Dälaid patto-ellus kannab.

10. Lahku hing! siis murre karrast, Mis sind wottab eksita: Mis sa tahhad patto pärrast Usjata end wässita? Olleksid so pattud weel Ennam kui liiro ilma peäl Merre äres süiski Jummal Rikkam armust on; oh rummal!

11. Olleks tuhhat ilma leida Jummalast süin ehitud, Ja so peäle tulleks heita Keik, mis seäl on eksitud: Kül süüd olleks siis so peäl, Süiski ei ni paljo weel, Et need woiksid armo katta, Ja ta walgust kinni matta.

12. Se mull' lahti. Jummal! sinna Selle armo wärrawad, Et ka keikis paikus minna Mait sen sinno maggusad: Armasta ja aia mind, Et ma, ni kui jouan, sind Jälle wottan armastada, Ja ei mitte kurbastada.

348.

Dir dir Jehova! will ich singen, ic.

Ommal Wiisil:

Sull', Sull', Jehowa! tahhan laulda, Muud Jummalat ei olle finnota, Mo laulo wotta, Jesand! kuulda, Oh! aita mind so waimo wäsega, Et sedda teen Jesusse nimme sees, Siis meksab se ta läbbi sinno ees.

2. Mind, Jesa! tomma Poia jure, Et poeg mind

mind jälle tommaks sinnule, Et ellaks mo sees
waimo murre, Head meelt ja moistust annaks
minnule; Siis ma so rahho tunnen enneses, Ja
mängin lauldes sulle süddames.

3. So heldussfest mind aita laulda, Siis diete
sind lauldes kulutan, Siis on se wägga illus kuul-
da, Kui waimus sind, ja tões kummardan; Siis
waim mo süddant sulle ühhendab, Et se suurt lau-
lo sulle walmistab.

4. Et kostab mo eest, Käl saan nähha, Et õhtab
rähimotta sannaga, Gest jouan uskus palwet
tehha, Ja tunnistab, et so laps ollen ma, Ja
Kristussega sinno pärria, Et, Abba JEsu! ma
wain litteda.

5. Kui mo hing nenda abbi püab Se wägga
armsa JEsu nimmega, Ja sinno waim ka mo
sees hñab, Siis peab so südda ellaks minnema,
Et armust otse põlleb se so sees, Kui ma sind pal-
lun uskus sinno ees.

6. Se palwe, mis so waim mull' sadab, Käl se
on wägga armas sinno ees, Se peäl' so JEsu
südda watab, Et sünnib se so poia nimme sees,
Ma ollen temmas laps ja pärria, Ja armo eest
saan sinnult armo ka.

7. Oh! õnnis, kes ma sedda tunnen, Mis
sinno waim mo waimus tunnistab, Ma tean, ja
üpris immet's pannen, Et mo hing keik head an-
nid so kääst saab: Sa annad mulle paljo ennam
weel, Kui minna moistan, pallun, püan teäl.

8. Oh! õnnis, kes ma Jesu nimmel Sind pallun,
fest ta pallub minno eest, Ja istub seks so parral
kätel, Gest keik on Jah, ning Amen temma sees.

Se eest ma laulan sulle auustust, Et kinkid mulle ni suurt õnnistust.

349.

Ach ein Wort von großer Treue, ꝛc.

Wisil : Jesus, surma ärraxoõitja, ꝛc.

Suur, ja ustaw on se fanna, Wäärt, et wasto wottame, Sedda tabhan, mele panna Allan-
dusfes allate : Pattustele Jesus isse Tulli peäst-
jaks ilma sisse, Reid leik õnsaks teggema. Kur-
rat ! sind nüüd naeran ma.

2. Jummal ! sinno auuks sedda Tabhan tun-
nistada nüüd : Wägga suur se patto hädda Olli-
mul, ja paljo süüd ; Keik, mis kurri, moistsin ag-
ga Tehha, ja ei olnud wagga, Siiski surem on,
nään ma, Hallastus, mis pakkud sa.

3. Kristus ! tähheks ollen minna, Et suur halle-
meel on sul : Pattused leik kutsud sinna, Oh, se
meel on kallis mull', Sinna kutsud : tulge waesed,
Haiged, arrad, waewalissed, Tulge pulma ride-
ga Uskus, wiimisel aial ka.

4. Halleluja ! tulge waesed, Laulge lojal' lõp-
matta : Riikem temma hallastused, Selge arm-
meil' paistab ka ; Ello surnuttele annab, Armas-
tusfega meid jodab. Jesus ! te, et sinnule Ha-
laluja laulame.

350.

Lebt Christus was bin ich betrübt, ꝛc.

Wisil : Üks hingamisse pääxx on se, ꝛc.

Tal ellab, miiks meel kurwastab ? Mind Kris-
tus wägga armastab : Ehk leik ilm minnust
ärralääb, Kõl ! et mo õnnaks Kristus jääb,
Halleluja !

2. Mo

2. Mo Jesus ellab, kaitseb mind, Se rõmus-
tab, mo südda! sind Ehk kurri selts siin uhke on,
Neid naera, sulle saab au-kroon. Halleluja!

3. Mo Jesus ellab kõrges seäl, Kes panneb
minno wasto teäl? Ja teeb kül naeruks waen-
lase Ja temma karwalusse tö. Halleluja!

4. Ehk tahhaksin, ei moista ma, Miks mulle
tulleks kurwasta? Et Jesu sisse ussun ma, Kes
woib mult ello risuda? Halleluja!

5. Nüüd teeb, kes surmast tousnud, Se, Et
ma woin minna taewasse, Ei kela mind surm
egga pat, Tal peab puhtaks ulitsat. Halleluja!

6. Mo usk leik pattud kustutab, Kui last mind
Jummal armastab, Kes leppitud, mo sobber ka,
Pat kurrat, ilm, mis möllad sa? Halleluja!

7. Oh surm! sind ma ei kardage, So joud käib
ülle kurjade, Mo ello, Jesus. sunnib sind, Wiib
sinnust läbbi taewa mind. Halleluja!

8. Kui abbi, armo, pallun ma, Siis wotta Je-
sus! arowita; Ma ussun, mind nüüd kinnita,
Ei surmast olled tousnud sa. Halleluja!

9. Et innimeseks sündind sa, Mi tõest ei lähhä
hukka ma; Kes siin ei mötle kaksite, Waid ussub,
ei sa kohtusse. Halleluja!

10. Ma ussun omma Jesusest, Kes tappetud
on minno eest, Ja surmast tousnud minno heaks,
Ja sanud minno kaitsejaks. Halleluja!

11. Kuis pean hukka minnema? Ei se woi ial
sündida. Sind, wäggero Jesus, kidan ma: Kes
ussub, ellab Sinnoga. Halleluja!

12. Ma ellan nüüd ja iggawest; Oh rõmo! mis
saan Jesusest! Sind Jesus, tannan ilma peäl,
Sind, Jesus, kidan siin ja-seäl. Halleluja!

351.

Em'ge Weisheit, Jesus Christ! 1c.

Wisil: Südda! mihs sa murreted 2c.

Zarkus, hinge peig! Kes sa Kasa-rahha saatnud
 ka, Eks sa polle noudnud tõest Kae-andmed,
 Kae-andmed minno kääst?

2. Eks so arm löönd kät moga? Eks sa kihlaid
 annud ka? Eks ma sanud sõrmukse, Kui waim
 tuli, kui waim tuli minnusse?

3. Eks sa mind jo armastand, Kui ma sind weel
 kurwastand? Eks sa olnd mo kossia, Kui weel
 ollin, kui weel ollin tõrkujä?

4. Eks so JCSa mitte mind Armust sinno jure
 wiind? Kui mind tombas keigest wäest, Mo
 uskmatä! mo uskmatä ello seest.

5. Kui süis lälksin sinnule, Wotsid sa end min-
 nule Tutwaks tehha ennam weel, Kui paar rah-
 wast, kui paar rahwast ilma peäl.

6. Sinno armo ollen ma Monda aastad tun-
 nud ka, Ja so meel on järgeste Mo pool' hoid-
 nud, mo pool' hoidnud truiste.

7. Pulma ehte olled sa Enneses mull' annud
 ka, Sinno lihha, Jesuke! On mo hinge, on mo
 hinge kuele.

8. Seeb se on mo õigus tõest, Mis mind peäs-
 tab patto kääst: Et sa mo sees sündinud, On
 mull' õnneks, on mull' õnneks suggenud.

9. Egga mulle pudu nüüd Pühha waimo kallid
 hüüd; Sinnoga saan tõeste Omma ossa, om-
 ma ossa rohkeste.

10. Agga üks on waial weel, Et mo südda,
 mõtte, meel Sinno sees end järgeste Ei weel hoia,
 ei weel hoia kindlaste.

II. Wah

11. Wahhest võrab meel so poolt, Kui ta peaks
Eandma hoolt, Et so sisse ikka jääks, Ja mis
tarwis, ja mis tarwis ikka teeks.

12. Et sa mind nüüd waimoga Nenda linnis-
tand, et ma Tean, et jaan tdeste Armo sisse,
armo sisse järgeste.

13. Oh siis tomma mo meelt nüüd Hovis sinno
sisse siit, Et, kui pitser, ma so käes Ollen, ja,
ollen, ja so märk mo sees.

14. Sinno sisse himmustan, Maad ja taewast
unnustan, Ei ma tahha sinnota Kuski muido,
Kuski muido hingada.

15. Oh et seisaks nüüd mo meel Eikumatta selle
peäl, Et sind agga armastan, Runni ligun, kun-
ni ligun, mälletan.

16. Ni, et iggal aial ma Nhtes ollen sinnoga,
Et ma ei te, nouage Muud, kui sind, muud, kui
sind, mo armole.

17. Sedda noud mull' linnita, Süddant en-
nam ehita. Oh et surm ja ello teeks, Jesus!
mind, Jesus! mind so sarnatseks.

18. Wottad sa mind kihhuta, Kes mind siis
woib lahuta Armust, mis käib wäggewast Jum-
malasse, Jummalasse Jummalast.

352.

Heut ist des HErren Ruhe Tag, 1c.

Wifil: Nüüd Kristus surmast rousnud on 1c.

Uks hingamisse pääw on se, Mis meie tänna
peame; Et seislo argi-päwa tö, Ja saatke
toidust hingele. Halleluja!

2. Kül praego on üks fallis aeg, Nüüd pühha on
ka siin se paik, Kes meelt ei wötta parrata, Ei sedda
siin ei fallita. Halleluja!

3. Dns

3. Ous Jummal pühha wiuhaga, Siis waese heält ei põlga ta, Et kites tedda palluge, Waat! se on meie õige tõ. Halleluja!

4. Et kiitge temma kätte tõ, Kes tühjast lonud targaste Maailma omma sannaga, Suur on ta rammo ofata. Halleluja!

5. Kui enne ilm sai ehhitud, Siis innime sai walmistud, Sel olli õigust, tarkust kül, Ja walgadus ei pudund sel. Halleluja!

6. Oh tundke! mis ta meile teeb: Ta annab mis keik loom siin sõõb: Ta on kes hoiab, toidab ka, Ja wõttab murret piddada. Halleluja!

7. Se seisko teie meles ka, Et Kristus tousnud auuga Sel päwal, ja toond rõmustust, Ja meie hinge õnnistust. Halleluja!

8. Se kedda nenda waewati, Ja risti sambas surmati, Et piddi ärrakadduma Ta õppetus siis temmaga. Halleluja!

9. Sesamma peasis surma käest, Ja tousis ülles omnast wäest, Sest said ta Jüngrid rõmustud, Kes temma pärrast kurwastud. Halleluja!

10. Ta näitis ennast nendele, Ja nemmad näggid selgeste Need harwad temma külges weel, Sest olli rõmus nende meel. Halleluja!

11. Et pühhitsegem õiete Sesamma päwa kalliste, Ja laulgem suust ja süddamest Niid omma kallist Jesukest. Halleluja!

12. Suur Jummal, kes sa walmistand Maailma, ja keik ehhitand So auks, ja mitme hädda seest Meid peastnud, hoidnud iggameest. Halleluja!

13. Keik ommad teud õppeta Meid tundma, et
F
neet!

need laitmatta, Eäis au ja sure kitusse Wäart
on, ja et neid laultakse. Halleluja!

14. Oh kallis Onnisteggia! Kes surnust illes-
tousnud sa, Meid sada illesärkama Gest patto
unnest holega. Halleluja!

15. So surnust illestousminne Se saatko meid
nüüd eddase, Et selle peäle lodame, Kui waen-
lastega woitleme. Halleluja!

16. Oh pühha Waim! meid öppetä So sanna
meles piddama Ja kuulma keigest süddamest, Et
ust, arm, lotus tulleks sest. Halleluja!

17. Sa öige walgus walgusta, Meid täida
onuma armoga, Et meie tö ja ello wiis So mele
pärrest olleks siis. Halleluja!

353.

Das wahre Christenthum ist, 2c.

Wisil: Mis kitust woime Jesand, 2c.

Uks wagga ello se on kerge töest; Ehk siis, kui
meid ei aitaks Jesus heldest,

2. Ehk siis sa woiksid sedda raskeks päina:
Gest temma isse aitab koorma kanda.

3. Mis koorm se on? sa pead armastama. Ta
armastab, sind sadab armastama.

4. Ta hoidis Jessa pole ikka waljust, Ka siis,
kui olli ilma keigest rõmust.

5. Ei Jummal wallo te: ta kelab heldest. Kust
wallo tulleb siis? so ommast melest.

6. Eas! sedda waewajat nüüd tappa ärra
Siis löppeb hädda keik, keik patto kärä.

7. Mis tahhad hädda sees ni wägga nutta?
Jesusse pole öhkades sa tötta.

8. Et ütle: Jessa! wata minno hädda, Oh
Jesus! aita mind! Ta kuleb sedda.

9. Sind nõdrus hirmutab; ei põrgo wea. Sa langed koggone; et touse pea.

10. Sa eksiid mitto kord; et pallu andeks. Sind kurrat hirmutab; usk sago kangeks.

11. Sa ärra põlga armo, mis on selge. Ei päike paista sull'; on siiski walge.

12. Ja kui ka walgus keik woib ärramiinna; ehk kauta ka teed, siis ussu sinna.

13. Kui sedda wisi kaid, ja Jesu peale Salo-
dad, kül nääd teed ja walgust jälle.

14. Mis olled uskunud, saad sinna nähha:
Ja kuidas usknud sa, ta wottab tehha.

15. So ikket tahhan siis, mo Jesus! kanda,
So koorma alla end heal meel anda.

16. Kui lihha melest se kui waero on nähha;
Siis tunneb waim kül sedda kergeks tehha.

354.

Höchster Priester, der du dich. 10.

Wisil: Südda miiks sa murretsed?

ehk: Ommal wisil:

Uilem preester! kes sa tõest ennast ohwrinud
mo eest; Anna, et ka minno südda Woiks
weel siin so ohwriks sada.

2. Ei arm wasto wottage, Mis sa ei teind,
armoke! Mis so pühha käest ei tulle, Ei se kõlba
Jummalale.

3. Tappa siis ja surreta Minno tahtmist, me-
led ka, Süddamest keik mis mo omma, Ehk
teeks tuhhat wallo, tomma.

4. Jhho, hing' ja mis mul on, Hopis sulle ohw-
riks toon. Oh et nüüd ei mingisuggust Tomat-
ta jääks ennam minnust.

5. Kúl siis, Jesand! Pátte saad, Mis sa mo
Páest himmustad: Kúl ma siis saan weel siin
waewas Armsaks ohwriks Jesal' taewas.

355.

Sieh hier bin ich, Ehren. König, 1c.

Jummal ma ning taewa loja, 1c.

Wata Jummal! siin ma rummal Heidan en-
nast pólwele, Nutto heále lapse mele Toon
ma, Jesus, sinnule; Lasse ennast minnust leida,
Kes ma tuhk, sou, pórmoke.

2. Wata jálle minno peále, Kána mind so jár-
rele, Sulle jouan, Sind ma nouan, Kui so pár-
ris lapsoké; Lasse ennast minnust leida, Wotta
mind, já minnusse.

3. Armo púan, appi húan, Jesand sinno hal-
lastust, Mis keik sawad, Kes full' armsad, Kes
siin nouwad armastust; Lasse ennast minnust
leida; Kes sind saab, saab ónnistust.

4. Taewa selgus! hinge walgus, Ilmasüta
talleke, Sinno kúljest, sinno süllest Otšin armo,
peioke: Lasse ennast minnust leida, Kallis wág-
gew Jesuke.

5. Waat, kui halle on so talle, Ja so lapse nut-
to heál, Kurwastusses, allandusses Laulab ár-
dast minno keel: Lasse ennast minnust leida,
Wágga nouab sind mo meel.

6. Ilma kárra, rikkus, warra, Lust, au, keik
mis ilma peál, Teeb mul hádda, sest mo súdda
Nouab mis on úllewel: Lasse ennast minnust
leida, Jummal! walmis ollen teál.

356. Blut

356.

Blut und Wunden haben, ic.

Wisil: Armas Jesus! sind ma pallun, ic.

Werri on meid ühhendanud Jummalaga, et on sanud Meie werri auustud. Gest ta kihlas ennast sega, Tulli innimeste sekka; Müüd keik süüd on unnustud.

2. Kes on wärrisema läinud, Et ta paljo patto teinud, Tulgo ette römoga, Waatko, kuida wäggero Jummal, Kui laps, mis on waene rummal Sõimes maggab illota.

3. Temma kâ, ed õnnistawad Keik kes seie ilma sawad: Nende peäle on ta kâ Märkinud jo keik needsammad, Kes ta holeks endid andwad, Et neid wottaks peästada.

4. Temma silmad jahhutawad, Ja neid jälle parrandawad, Kedda pat siin waewanud. Uskus nende peäle waatko, Himmo temma pole saatko, Kes kui us seäl rippunud.

5. Temma kõrwad kinnitakse, Mei' ees läbbi uritakse Josa ukse külge seäl: Se, kes kunnigas on isse, Tulleb seks ma ilma sisse, Et ta sullaseks saaks teäl.

6. Temma su mis pallus ikka Omma Jusat, et keik wigga Pattust löppeks tõeste: Se sõõb, kui üks innimenne, Alwa roga, waesekenne! Et on nälg ja janno kâ.

7. Temma õht, mis wäggewaste Wanne matte ni kui laste Surnud kehhad arratab; Waat se ligub pissut sõimes: Sedda temma risti külges Arrasurres löppetab.

8. Temma jallad, kelle kando Rõhsuma weel

peab maddo, On nüüd wägga nödrad weel:
Siiski ommal aial tödrowad, Et keik woimust är-
rawötrowad Mao suggust ilma peäl.

9. Temma filma wessi nouab Jahhutamist;
siiski jouab Meie sü eest wolada Ni kui jögge
selgest werrest, Yggawesse armo merrest Sure
Lamatussega.

10. Omma selga peab temma Kristi alla Lum-
mardama, Kui Landmisse aeg on kä. Piitsad
fellel hädda tewad Siis kui wälad sedda löwad;
Meie patto sü on se.

11. Temma kühjest wiimisel aial Wee, ja wer-
rejöed laial Botrowad joosta rohkeste, Meie
hinged parrandama, Pessema, ja jahhutama,
Abbita et olleme.

12. Temma südda tunneb hädda, Wallo
waewab wägga sedda, Nüüd ta peksab pissut
teäl: Siiski se neid ommal aial, Redda kurrat
saatnud laial Wäggewaste peästab weel.

13. Kallis laps! mis sündind hilja, Sa
meil' sadad römo, wilja, Jo sa olled algmissest.
Waat, mis römo lapsed, waesed, Pattused,
kül mehhed naesed, Tundrowad sinno sündmissest.

14. Keik sind wägga armastawad, Kes so
heldust maitsta sawad, Nemmad androwad sulle
suud. Maggusam, kui maggus ölli Neile on so
lapse põlli, Redda maddo salwanud.

15. Neil on sinno lapse ello, Kui se feigelül-
lem illo, Uskus on need römustud, Et sai armo
aial nähha Römo, mis sa wotsid tehha, Kui
said lapseks sündinud.

16. Keik ma = ilma parrandussed On, kui sitta
warrandussed Sinno wasto armada: Sa woid
häd

hädä lahhutada, Arwamatta jahhutada: Wotta mo peäl' wadata.

17. Keif ma ilma tühja kÄrra Sada minno melest ärra Wibimatta, aegsaste: Kui mind kurri himmo hüab, Patto sisse fata puab, Last' ma watan söimesse.

18. Runningas kÜl olled sinna Ülle taewa, Ma; ja minna Pannen imme's süddamest: End sa wottad alwaks tehha, Üpres paljo waewa nähha, Kannatades meie eest.

19. Armsad kÄed! mind wasto wõtke, Wiimisel tunnil appi tötke, KÜl teid wägga ihkan siis, Kui saan hädä vrrust minna Zeie jure tulla sinna Menda kui on lapse wiis.

357.

Was sag ich dir mein lieber Mann, ic.

Ommal Wisil:

Wo hinge mees! mis ütlen sull'?: Sull' kedä da mitto korda otsin, Ja kui so silma ees siis seisan, Weel küssin?: Weel küssin, kust ma hakkän kÜl.

2. Ma tään: sind armastama teäl?: So pole keigest joust joudma, Ja ilma palgata sind noudma; Se on se?: Se on se, mis mul pudub weel.

3. Mull' anna, mis sa öölnud meil'?: Mis peawad so lapsed sama, Kui nemmad tahtwad so tööd tehha: Üks ihhe?: Mis sünnib minno kaela peäl'.

4. Üks südda, mis on tassane?: Mis sinno werres uiub, ellab, Üks rammo, mis keif ärrawoidab; Armastes?: Üks wallo, mis ei nõrgaks te.

5. Oh! anna julgnst, kannatust :; Et tödd teen, hingan ühhe tassa, Käl alm, kui us end heidan mahha; Käl wahhest :; Nään kunninglikko auustust.

6. Üks silm mis selge, puhhas ka :; Üks kõrw, mis ussin kaebdust kuulma, Ja uled õigust kulus tama, Ka olgo :; Üks nou mul taewa selfiga.

7. Mo hingon Tallel' naeseks töest :; Ei armas tagi muud mo mõtted, Kui tedda, ja leik temma liikmed, Ja sedda :; Ja sedda leigest süddamest.

348.

Du heiliges Kind, wer ic.

Ommäl Wisil.

Oh puhha laps! Kes Sind näab süddames, Sell tulleb meel ka, Et leikis woiks olla, kui olled ka sa.

2. Oh! wata nüüd peäl, Mis püab mo meel, Et puhtaks saan ma, Mind ehita isse so ennesega.

3. So illo on suur, Sa heldusse juur! Se wangiitseb mind, Ja kissub so pole, et armastan sind.

4. Võrm ollen kül ma, Mind sagiks said sa; So werri on se, Mis wahwast mind tomand, et sain sinnule.

5. Kes ussub nüüd töest, Saab lubba so käest, Et puhhasse läab, * Ja seält omma peastjat siis waimo sees näab. * Ebr. 10, 19.

6. Sa werrine Tal! So walgusse al Tdest näme siin ka, Kui tutwaks nüüd same jo Jummalaga.

7. Ja kes sedda tuld, Mis sees põlleb sult, Waid ükskord siin näab, Sell südda ka arms sees pollema läab.

8. Gese

8. Sest julgus saab mull', Et annan au sull'
Suur Ingel toob, teeb, Mis talle auks * pals
wele tarwis siin laab. * Jlmut. 8, 3.

9. Aus autinne tal! Keif on so ká al; So
rahwas oh peig! Sind armastab wágga; sest
sa olled keif.

10. Sind kummardame, Sind armastame,
Sind kídame ka, Meid waesi sa leppitand Jum-
malaga.

359.

Dem bluf'gen Lamme, 10.

Ommal Wisil:

Sell' risti lödud Werrise tallele, Pu kúlge po-
dud Mo cest, mo söbrale, Kes siis ni sure wal-
lo tundis, Kui pat ta süddant keif läbbi tustis ;:

2. Sell' annan minna Müüd ennast ueste;
Ma jáán ka táanna Ta ommaks koggone, Ja
annan, mis ta tahhab tehha: Ta wótko must,
mis ta ei woi náhha ::

3. Kúl on mul nödrust, Se teab Jesus kúl;
Wigga ja pudust On wágga paljo mul: Mo
üllempreester peab joudma, Mind parrandama,
ja mind ka woidma ;:

4. Ta pühhas werres Saan minna puhhas-
tud, Mis temma kúljest On wálja purtsanud;
Müüd on se allati ta murre, Et hinged saaksid
keif temma jure ;:

5. Oh kallist armo! Kui mötlen selle peäl, Et
sa mind põrmo So jure kutsnud weel, Ja mind
ni hellast tallotanud, So werri on süddant sul-
latanud ;:

6. Siis südda waub, Ja on ni immet táis, Et

moistus laub; Ma mötlen jälle siis: Kuis woid
meid nenda armastada, Kes sind on wõtnud ni
kurwastada :/:

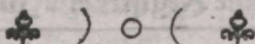
7. So film on annud Mull' armo tännine,
Ja murret kannud Mo eest ni truiste; Ma us-
sun, et sa eddespidi Mind juhhatamast ka weel
ei tüddi :/:

8. Mind waest ja santi Sa hoidsid armsas-
te, Keif pattud anti Mull' andeks rõõmsaste;
Eks peaks ma se eest au näites Sullama, ja
tännama sind kites? :/:

9. Sa üllem Keiser! Üks waene põrmoke,
Kes pattust weider, Se on so armoke! Se
arm on tõest kül arwamatta; Kes polle tunnud,
ei usju sedda :/:

10. Sest peab südda So pärralt ollema, Ehk
rist ja hädda Mull' peaks tullema; Se on mo
tõ: sind auustada, Sest tahyan agga so peale
wata :/:

Esimeenne Register,

ehk Zuhhataja, mis näitab,

Misjugguse, lehhe küljest need Laulud leitakse.

A.

Õrka lilles, minno südda,	284
Aita, Jeesus, lorda minna	26
Amen, Au Issal' olgo	314
Armas Jeesus, Armastaja	315
Armas Jeesus! awwita	108
Armas Jeesus! rõmustaja	132
Armas Jeesus! sind ma pallun,	286
Arm kes sa mind oled lonud	316
Arra waimo tветaja	317
Au, kitus olgo iggawest	101

E.

Eddasi! Eddasi! Sion, minne	318
Ehk kurjad kül mind kiusawad	207
Ei ilmast holi ma,	162
Ei lahku minna sinnust	163
Ei ma muud siin ilmas tahha	31
Eks löppe yea wahhimees	319
Eks mo lohhus tanno tehha	320
Eks sa heida, Karjane!	323
Eks se olle arm ja heldus	119
End näita koido, täht	324
Et kiitke Jummalat,	296
Et möda lainud pimme õ	268
Et tulge kokko pattused	324
Et wiimne tund siin keikil tulleb	243

Hel-

Z.

Helde Jesuke! Sinno suggustke	32
Herodes, miiks sa ehmatad?	49
Hinged, allandusse sees	325
Hinge ello, Jesuke	327
Hinge peioke, Helde Jesuke!	33
Hing kui tahhad hingada	329

J.

Jesukest ei jätta ma, et ta mo eest podud	331
Jesu ristist tahhan räkida	332
Jesus, húa mind ilmast, et ma sind	50
Jesus ilmasüta Tal meie eest on	332
Jesus, keige üllem há, hingamist toob	35
Jesus kes on õnnistusseks	333
Jesus Kristus, Lunnastaja	124
Jesus Kristus, õnne andja,	72
Jesus minno mõttes ligub,	334
Jesus, minno rõmustus, maggus	36
Jesus näita mull' so jouds	335
Jesusse õnnisteggia on mo lotus, Punni	336
Jesus, oh aita! et woimust woin sada	164
Jesus on mo ainus ello,	37
Jesus peästnud olled sinna	338
Jesus rõmustaja, Hinge jahhutaja	38
Jesus, surma ärrawoitja	53
Jesus, te, et sinno harwad	340
Jesus, tulle minnule, já mo jure järgeste	39
Jesus üks sa olled ikka, keige kallim	341
Jssand, heida armo meie peäle!	309
Jssand! Kurja ollen teinud,	133
Jssand, omma wihha sees	134
Jubba ká on wiimsed aiad,	10

Esimestenne Register ehk Tuhutaja.

Jummala mele pärrast siit	50
Jummalat kiitke, Jummalat kiitke!	297
Jummal Jäsa meile jä	101
Jummal Ma ning taewa Loja	269
Jummal olgo tännatud,	108
Jummal wäggero wallitseja	220

K.

Keigeüllem armo walgus	342
Keikis paikus, kus ma seisän	244
Keik Inglid kulumawad	14
Keik kallis hinge õnnistus	156
Keik on nüüd hästi sündinud	70
Keik sündko nenda ikka mull'	167
Keik teeb hästi Jummal,	207
Keik tulgo minno jure nüüd	209
Kes Jummalat ni lassib tehha,	168
Keskel selle ello sees üks surm on meis	245
Kes omma ihhoga meid täanna	125
Kes tahhab tõest armastada	345
Kidetud olgo Jäsand, Järaeli	103
Kristus! kes meid õnsaks teed,	56
Kristus on meie patto eest	73
Kristus se läks taewa, kus ep olle waewa	85
Kristusse werri, õigus ka	346
Kül sa helde. Jäsus tülled	169
Kürie eleison, ehk Litania	309
Kürie, oh! Jummal Jäsa kõrges	102
Kui Jäsus ristil naelati,	55
Kui Jäsus sure armoga	123
Kui Jummalaga puad sa,	112
Kui Jummal meis ei olleks nüüd,	221
Kui Jummal siin ei kaäna hoolt,	222
Kui	

Esfinenne Register ehk Juhhataja

Kui meil on püsti hädda lääes	305
Kui neitsit omma lapse tõi,	15
Kui ollen surma hädda sees	349
Kuis pean wastowõtma sind, armas	3
Kui sa püad tunda sada	350
Kui sa risti tulles põlled	352
Kui surma tund on uufe ees,	246
Kui warra üllestoufen ma	270
Kül waggade jello siin seestpidi hiilgab	354
Kuis ni julge, waene rummal?	356

L.

Lapsed, kuis on hinge luggu	358
-----------------------------	-----

M.

Ma armastan, oh Jummal! sind,	247
Ma hüan, Jeesus, appi sind	170
Ma, ilm ei holi sest, et süddant puhhastakse	51
Ma kidan, Jeesus Jummal, sinno abbi	270
Ma kiitlen ükspäinis neist werriisist	359
Ma ollen weike lapsoke	360
Ma püan keigest hingest	248
Ma risti, innime, sa ütled; kas on tõssi	361
Ma tahhan jätta mahha	171
Ma tännan, armas Jeesa, sind	271
Ma tännan, armas Jummal, Jeesa	273
Ma tännan! Jummal sind	275
Ma tännan keigest süddamest	16
Ma tännan sind, Et olled mind	276
Ma tullen, armas Jummal,	126
Ma tullen taewast üllewelt	17
Ma waene muld, kes patto teinud	135
Meie ussume keik aino Jummal	114

Esfinenne Register ehk Tuhhataja.

Meil' anna rahho armoga	233
Meilt, armas Jummal, pöra	306
Meil tulleb abbi Jummalast	223
Miks mo südda ennast waewab	211
Millal ma saan sind, armas Jesus nähha	364
Millal saan ma nähha sind?	40
Mind, Jesus, walgusta	365
Mind Jummal Issa õnnista	313
Mind õppeta sind armastama	367
Mind waewab wägga raske koorm	368
Minna tahhan Jehowa kita	128
Minno hing auustab wägga	104
Minno südda, rõmustelle,	129
Mis hädda woib meil' süadida	224
Mis kitust woime, Issand!	233
Mis kui paggan, innimenne	370
Mis olled sinna, armas Jesus toinud	57
Mis tanno moistan ma	372
Mis waewab sinno süddant	171
Mis waewa olled sa mo pärrast	373
Mo armas Jesus, minno rõõm	41
Mo ello Kristus isse, mo kasso surrema	249
Mo hinge mees, mis ütlen sull'	461
Mo hing, head kaunid laulud	234
Mo hing! Jesu armastust	374
Mo hing! mis aega witad sa	376
Mo hing! mis annad Jummalale	377
Mo hing! oh anna süddamest	378
Mo hing, oh! rõõmsast kida	235
Mo Jesuke, kes mitto tuhhat	379
Mo Jesuke, sa ello leib, so jure eõsja	382
Mo Jesus, ello walgustus	383
Mo Jesus, Jummal lihha sees,	270
Mo	5

Esfinenne Register ehk Juhbaraja.

Mo Jezus, kallim ello, ja Pasa, Talleke,	384
Mo joud, sind tahhan armatseda	387
Mo Jummal, hallasta mo peäl'	137
Mo Jummal, Loja, abbimees	388
Mo Jummal! waat, kui kawwalad	173
Mo kääst süddant olled wõtnud	389
Mo keigekallim Jezuke,	175
Mo keigekallim warra	391
Mo omma sinna olled,	176
Mo peäle heida armo nüüd,	139
Mo peigmees armas Jezuke	392
Mo rahho Jezuke, oh te, et allate	393
Mo rõmustus on Jezuke	394
Mo südda ärka üles,	277
Mo süddamest ning melest	278
Mo südda, mi's sa murretsed,	177
Mo süddant annan keigest wäest	179
Mo südda, olgo rõmus nüüd,	181
Mo südda, olle üllewel,	74
Mo südda! olle walmistud,	279
Mo südda, tanna Jummalat	298
Mo waesus aiab mind, et ma	395

V.

Need! Inglid taewast tulleswad,	19
Need Inglid taewa walgusses	105
Need wallatumad kiitlewad	225
Need kumme kasko moistkem nüüd	113
Neid tulles wägga õnsaks kita	396
Ni kui ma ellan tõeste,	140
Ni sündko minno assi,	183
Nüüd armastan ma Jummalat	397
Nüüd hing'wad inimessesed	287

Nüüd

Esimenne Register ehk Juhhataja.

Nüüd Jummalale auustust	19
Nüüd, Jummal, minna kidan	27
Nüüd kiitkem Kristust ussinast	20
Nüüd kiitko keigest süddamest	237
Nüüd kitus olgo Jummalal,	5
Nüüd kitus olgo sulle,	300
Nüüd Kristus surmast tousnud on	75
Nüüd Kristus ülestousnud	77
Nüüd laulgem suust ning süddamest	301
Nüüd olle, Jesus, kidetud,	21
Nüüd ollen minna pohja leidnud,	398
Nüüd on se pääw jo lõppenud,	288
Nüüd paistab meile kauniste	226
Nüüd põlgan ma, ma, ism!	399
Nüüd põlgan minna rõõmsaste	185
Nüüd, risti, krogodus, Gull' olgo	6
Nüüd risti, rahwas, laulage	158
Nüüd surno kehha mattame	252
Nüüd tahhan ma tbest mahhajätta	400
Nüüd te mind pühha's armoga,	102
Nüüd touskem patto waewast,	11
Nüüd tulgo õnnisteggia	7
Nüüd, waggad, rõmustellege,	85
Nüüd walw'wad innimesed	402
Nüüd wotkem Jummalale	302
Nüüd wotke wäljapühkida	78
Nutta, innimenne, rasket patto süüd	59

D.

Õ lainud möda nüüd, pääw paistab	280
Õnnis, kes ei wõtta tehha	187
Õn sul, kui kardad Jummalat	187
Õh Adam! sinno eksitus	160

!

Oh!

Eosimenne Register ehk Juhharaja.

Dh armad wennad, ded ka	403
Dh armas Jesus kutsu mind	408
Dh armas Jesus, meil on weel	405
Dh armas Jummal, arowita, Ja kela	307
Dh armas Jummal arowita Sind hãddas	188
Dh armo juur! Mo pat on suur	141
Dh helde armo Issa, sind	142
Dh helde Jummal! sinnuse	189
Dh helde kallis Jesuke	409
Dh Jesuke! mull' armoke	87
Dh Jesuke! So jãrrele	87
Dh Jesus! armo walgus	192
Dh Jesus! hallasta, Ring	193
Dh Jesus! helde olled sa	410
Dh Jesus! kange sõddamees,	88
Dh Jesus Kristus! tulle sa,	109
Dh Jesus! meie jure ja	290
Dh Jesus! minna tean kũl	252
Dh Jesus! minno ello	195
Dh Jesus pũhha Tallekenne	412
Dh Jesus! rahho andia	308
Dh Jesus! rõmo saatja	130
Dh Jesus! sinno mallestus,	43
Dh Jesus! sinno wallo,	60
Dh Jesus! õllem abbimees	143
Dh Jesus wotta sa meid walgustada	414
Dh Issand suur on sinno arm,	228
Dh Issa sũdda, Jesuke, sa armo hallik	417
Dh Issa taewa rigi sees!	121
Dh Issa taewa sees! So Poia Jesusses	303
Dh Jummal lapsed! kuis armoga luggu	419
Dh Jummal anna armo nũud	421
Dh Jummal Issa! ilma Loja	115
Dh	

Esfinenne Register ehk Tuhharaja.

Oh Jummal ! kes sa heldussesi	106
Oh Jummal Eoja, pühha waim !	91
Oh Jummal ! meie tänname	304
Oh Jummal ! mitto õnnetust	212
Oh Jummal ! dige tassuja	312
Oh Jummal ! sinno peäl	254
Oh Jummal ! suur on sinno tõ	238
Oh Jummal ! tulle armoga	229
Oh Jummal ! tulle sinna Nüüd	62
Oh Jummal ! wata heldeste	230
Oh, kes keif olleks kautand	421
Oh Kristus ! Lunnastaja,	52
Oh Kristus ! walgus olled sa,	290
Oh ! kuhho lähhan ma	146
Oh ! kui õnsad on need pühhad	262
Oh kui rummal on mo südda	422
Oh ! kui waesed, waemalised	144
Oh Kuningas ! nüüd hallasta	424
Oh ! laulgem süddamest	22
Oh leinagem ! Ning kaebagem !	71
Oh ! mind wotta targaks tehha,	196
Oh minna waene pattune !	147
Oh ! minno armas Jesuke	45
Oh ! mis maggus on Jesus minno õn !	426
Oh ! mitto waewa ilma sees	255
Oh ! mõtle, mis ma teinud	63
Oh nutta omma hädda	427
Oh pallugem ja laulgem	28
Oh pühha laps, kes sind näab süddames	462
Oh pühha Waim ! meil tulle ka	92
Oh pühha Waim ! nüüd tulle sa,	94
Oh ! risti, rahwas, kannata	257
Oh ! sa ello õhnutaja	428

Esfinenne Register ehk Juhharaja.

Oh! sa ello Waim, meil' tulle	93
Oh surrelik! mind mälleta,	255
Oh süta tal! oh Jesus!	65
Oh taewa tuisenne Sa	95
Oh! tagganege, minno himmud,	197
Oh Tal! sind lidame	429
Oh targa mele jaggaja!	218
Oh! tõstlem omma heäle	79
Oh! tru Jummal, sulle kaeban,	149
Oh! tulge, innimesed	265
Oh! wagga Jummal, kes	198
Oh! wata innimenne,	65
Oh! wõtke katsuda Ja süddant	117
Oh! wõtlem Jummalat	239
Oh! wõtta, armas Jesus, wastu	200
Oh woitlejad! et káiige peäle	431
Omna Jõsaga mull' tulle	433

P.

Pääw aiab ärra sedda õõd,	281
Pääw lõppeb nüüd, Ja armas	291
Pääw lõppeb teäl, Mo waim	292
Pääw tahhab Eoja miinna,	293
Pühha Waim, sa ainus abbi	97

R.

Rõmustes mo südda kargab	434
Rõõmsaks sage, risti-rahwas,	23

S.

Sa innimenne! usfinast	109
Sa meie lotus, Jesuke	436
Sa olled wiimseksi	48
Sa	

Esfinenne Register ehk Juhhataja.

Ga päike watad alwa peäl	440
Ga werrine leppitaja	442
Ge aeg on jubba pä	263
Ge aeg on tõest ukse ees,	261
Ge armo hallikas woib feik, kes	443
Gedda Issa kõrges wotkem	305
Ge joulo pääw on rõmust suur	23
Ge Jummal Poeg Jesus	80
Ge kallis armo, õppetus,	12
Ge kitsas te on lai kül taewa minna	443
Gel päwal meie mõtleme,	89
Gell' risti lödud werrise Tallele	463
Ge pääw, oh Kristus! olled sa	294
Ge wanna aast on möda läind,	29
Siin armo rindus maggama	445
Siin on lapsed ;: mitmesuggused	446
Sind, Issand, tännan minna	282
Sind, Jummal! Eidame,	240
Sind pühha Waimo pallume	98
Sion kaebab sures häddas	231
So hing, oh Jesus! tehko mind	67
So holeks annan ennast ma	258
So nimmel lähhan nüüd	295
So nimmi pühha olgo!	301
So peäle, Issand! lodan ma	214
So peäle üksnes, Jesuke!	151
So pole, Jesus, küssendan	215
So pole, Issand, süddamest	152
So sanna meile kinnita	232
So sanna, se Du seggane	111
So süddant, innimenne,	8
So taewaminnemisse peäl,	90
So waimo, Issa, läkkita!	99

Esfimenne Register eht Juhhutama.

Südda, mis sa murretsed ?	217
Südda waene ! ärra mötle	447
Sull', sull' Jehowa ! tahhan laulda	449
Surm ! kus nüüd sinno odda [sai ?	81
Suur ja ustaw on se sanna	451

T.

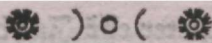
Tal ellab, miß meel kurwastab	451
Tarkus, hinge Peig, kes sa	453
Teie kurjad innimesed,	153
Tulge, risti, innimesed,	201
Tulle nüüd taewast, armas Jesus jälle	9

U.

Üks hingamisse pääw on se	454
Üks laps on neitsist sündinud,	24
Üks laps on sündind Petlemmas,	25
Üks maofenne ollen ma,	260
Üks on tarwis, armas Jummal !	203
Üks tallefenne leppitas	68
Üks wagga ello se on kerge tõest :	456
Ülem preester kes sa tõest	457
Uut aastat meie hakkame	30

W.

Walmista, mo waim, end kül,	205
Watta Jummal ! siin ma rummal	458
Weri on meid ühhenbanud	459
Woi ! mis minna ollen teinud,	154
Wotta Jsfandat nüüd kita,	82
Wotta nüüd Jsfandat, wäggawat	242

Teine Register, ehk Juhhataja,
 mis nende laulude üllemat õppetust ülles-
 näitab.

Kristuse tullemisest lihhasse ja Kohtule.

Ehke külge.

Jubba få on wiimsed aiad	10
Kuis pean wastawõtma	3
Nüüd kitus olgo Jummalal	5
Nüüd risti koggodus	6
Nüüd touskem patto waewast	11
Nüüd tulgo õnnisteggia	7
Se aeg on tõest ukse ees	261
Se kallis armo-õppetus	12
So süddant innimenne	8
Tulle nüüd taewast armas Jesus	9

**Jesuse Kristuse sündimisest
 ehk Joulo-Laulud.**

Reik inglid tulutawad	14
Kui neitsit omma lapse tõi	15
Ma tännan keigest süddamest	16
Ma tullen taewast üllewelt	17
Need inglid taewast tullewad	19
Nüüd Jummalale auustust	19
Nüüd kiitkem Kristust ussinast	20
Nüüd olle Jesus kidetud	21
Oh laulgem süddamest	22
Rõõmsaks sage risti-rahwas	23
Rõmustes mo südda kargab	434
Se joulo-päärw on rõmust suur	23
Uks laps on neitsist sündinud	24
Uks laps on sündind Petlemmas	25
Berri on meid ühhendanud	459

Teine Register eht Juhharaja.

Ue aasta laulud.

Aita Jesus korda minna	26
Nüüd Jummal minna kidan	27
Oh pallugem ja laulgem	28
Se wanna aast on mödaläind	29
Uut aastat meie hakkame	30

Laulud Jesussest.

Ei ma muud siin ilmas tahha	31
Helde Jesuke! sinno suggustke	32
Jesus keigeüllem hä	35
Jesus, kes on õnnistusseks	333
Jesus minno mõttes ligub	334
Jesus on mo ainus ello	37
Mo armas Jesus, minno rõõm	41
Oh Jesus sinno mällestus	43
Oh pühha laps, kes sind näab	462

Kolme Kuninga pühhal.

Herodes, miiks sa ehmatad	49
Jesus! hüa mind ilmast, et ma sind	50
Kui sa puad tunda sada	350

Maria Puhhastamisest

eht

Rüünla Päxwal.

Jummala mele pärrast siit	50
Ma - ilm ei holi sest	51

Maria Kulutamisest

eht

Paast - Maria Päxwal.

Oh Kristus lunnastaja	52
Kristusest kannatamisest ja surmast.	
Armas Jesus armastaja	315
Jesu ristist ;: tahhan räkida	332
Jesus surma ärrawoitja	53

Jesus

Teine Register ehk Juhhataja.

Jesus te, et sinno hawad	340
Jesus üks sa olled ikka	341
Kristus kes meid õnsaks teid	56
Kui Jesust risti naelati	55
Mis olled sinna, armas Jesus	57
Mo hing! Jesu armastust!	374
Mo hing! mis aega wita'd sa	376
Nutta innimenne! rasket	59
Oh Jesus sinno wallo	60
Oh Jummal tulle sinna	62
Oh mõtle, mis ma teinud	63
Oh nutta omma hädda	427
Oh süta tal! oh Jesus!	65
Oh wata innimenne	65
So hing, oh Jesus, tehko mind	67
Üks tallekenne leppitas	68

Kristuse Marmisest.

Keik on nüüd hästi sündinud	70
Oh! leinagem! ning kaebagem	71

Kristuse ülestousmisest.

Jesus Kristus õnne andja	72
Jesus õnnisteggia	336
Kristus on meie patto eest	73
Mind waerab wägga raske koorm	368
Mo Jesus kallim ello	384
Mo südda olle üllewel	74
Nüüd Kristus surmast tousnud	75
Nüüd Kristus ülestousnud	77
Nüüd wotke wälja pühkida	78
Oh! tõstkem omma heäle	79
Se Jummal poeg Jesus tõest	80
Surm! kus nüüd sinno odda sai?	81

Teine Register ehk Juhharaja.

Eal ellab ! miiks meel kurwastab	451
Üks hingamisse pääw on se	454
Wotta Issandat nüüd lita	82

Kristusse taewaminne missest.

Kristus se läl's taewa	85
Nüüd, waggad, rõnustellege	85
Oh Jesule ! mul armole	87
Oh Jesule ! so järrele	87
Oh Jesus kange sõd'amees	88
Sel päwal meie mõllem	89
So taewaminne misse peäl	90

Pühhas Waimust

ja temma mitmesuggusist andidest
ja tööst, ehk

Nelli-pühhi Laulud.

Oh Jummal loja, pühha Waim	91
Oh pühha Waim ! meil' tulle ka	92
Oh pühha Waim ! nüüd tulle sa	94
Oh sa ello Waim meil' tulle	93
Oh taewa tuifenne	95
Pühha Waim ! sa ainus abbi	97
Sind pühha Waimo pallume	98
So Waimo, Issa, lälkita	99

Laulud

Kolmainust Jummalast.

Au, litus olgo iggawest	101
Jummal Issa, meile ja	101
Kürie, oh Jummal Issa kõrges	102
Meie ussume leif aino	114
Nüüd te mind pühha's armoga	102
Oh Jummal Issa ! ilma loja	115

Jani päwal.	
Ridetud olgo Issand, Israeli	103
Maria Ratsma - minnemise ch	
Zeina Maria päwal.	
Minno hing auustab wägga	104
Pühhadest Ingliseft ehk Mihkli Päwal.	
Need Ingrid taewa walgusses	105
Dh Jummal, kes sa heldusfest	106
Jummala ja Kristusese heldusfest.	
Arm! kes sa mind olled lonud	316
Eks mo lohhus tänno teha?	320
Hinge peioke! helde Jesuke	33
Jesus ilmašuta tal	332
Mis waewa olled sa mo pärrast	373
Nüüd ollen minna pohja leidnud	398
Nüüd risti - tehwas laulage	158
Dh armas Jesus kutsu mind	408
Dh minno armas Jesuke	45
Sa werrine leppitaja	442
Sel risti lödud werrise tallele	463
Südda waene! ärra mötle	447
Suur ja ustaw on se sanna	451
Lomise reygudest, ja Jummal armust ja auust, mis neist tunnustse.	
Mo südda olgo rõmus nüüd	181
Jummala ettemurresemisest ja Wallisemisest.	
Keik teeb hästi Jummal	207
Kes Jummalat ni lassib teha	168

Teine Register ehk Juhhataja.

Miks, kui paggan, innimenne	370
Mis waerwad sinno süddant	171
Mo südda, miks sa murretsed	177
Mi sündko minno asfi	183
Dh Jummal suur on sinno tö	238
On sul, kui kardad Jummalat	187
Pühhaft Jummalala sannast.	
Armas Jesus armwita	108
Jummal olgo tännatud	108
Kui Jummalaga puad sa	112
Need kümme käsko moiskem	113
Dh Jummal tulle armoga	229
Dh Jesus Kristus tulle sa	109
Omme Jesaga mul tulle	433
Onnis, kes ei wotta tehha	187
Sa innimenne! ussinast	109
So sanna se on seggane	111
Pühhapäiwil laulda:	
Mks hingamisse pääw on se	454
Pühhaft ristmissest.	
Kui Jesus sure armoga	123
Pühhaft õhtosõmaaiast.	
Jesus Kristus lunnastaja	124
Kes omme ihhoga meid	125
Ma tullen, armas Jummal	126
Minno südda rõmustelle	129
Minna tahhan Jehowa kita	128
Mo Jesuke! sa ello leib!	382
Mo peigmees! armas Jesuke	392
Dh Jesus rõmo saatja	130
Sest õige ja walle risti-rahwa ellust.	
Hinged allandusse sees	325
	Ma

Teine Register ehk Juhhataja.

Ma risti-innime, sa ütled	361
Mind, Jesus! walgusta	365
Need wallatumad kiitlewad	225
Tulge, risti-innimesed,	201
Innimesse hinge häddast ja ärrarikmisest.	
Arra waimo toetaja	317
Oh Adam sinno eksitus	160
Oh kui waesed waewalised	144
Oh mitto waewa ilma sees	255
Se armo hallikas	443
Tõsifist meleparrandamisest.	
Armas Jesus, rõmustaja	132
Et tulge kokko pattused	324
Jesus peästnud oled sinna	338
Jesand! kurja ollen teinud	133
Jesand! omma wiha sees	134
Kui sa risti tulles põlled	352
Kuis ni julge? waene rummal!	356
Ma waene muld, kes patto teinud	135
Mo Jummal hallasta	137
Mo peäle heida armo	139
Mi kui ma ellan tõeste	140
Oh armo juur! mo pat on suur	141
Oh helde armo Jesa, sind	142
Oh Jesus! üllem abbimees	143
Oh! kuhho lähhan ma	146
Oh minna waene pattune	147
So peäle üksnes, Jesuke!	151
So pole, Jesand, süddamest	152
Suur ja ustaw on se sanna	451
Teie kurjad innimesed	153
Woi! mis minna ollen teinud	154
	Di

Teine Register ehk Juhharaja.

Õigest Usust ja Õigeksamisest.

Reik kallis hinge õnnistus	156
Kristusse werri, õigus ka	346
Kui sa risti tulles põlled	352
Oh Adam sinno eksitus	160
Oh Jesus pühha tallekenne	412
Oh Jesus wotta sa meid	414
Oh pühha laps, kes sind	462
Oh wotke katusda	117
Sa meie lotus Jesuke	436
Siin armo rindus maggama	445

Pühast risti, ellust.

End näita koido, täht	324
Keigelüllem armo walgus	342
Mo hinge mees! mis ütlen sul?	461
Oh armas Jummal armwita Sind	188
Oh Jesus armo walgus	192
Oh Jesus minno ello	195
Oh Jummal anna armo nüüd	421
Oh wagga Jummal, kes	198
Sa päike watad alwa peäl	440

Palwest.

Eks se olle arm ja heldus	119
Oh Issa taewa rigi sees	121
Sull, sull, Jehowa! tahhan	449
Wata Jummal! siin ma rummal	458

Waimolikkust walwamisest.

Walmista, mo waim, end kü!	205
----------------------------	-----

Waimolikkust woitlemisest ja woimusfest.

Eks sa heida karjane	323
Jesus oh aita! et woimust	164
Ma hüan, Jesus, appi sind	170

Teine Register ehl Juhharaja.

Mo Jummal ! waat , kui	173
Dh armad wennad , ded ka !	403
Dh Jesus hallasta ning aita	193
Dh kunningas nüüd hallasta	424
Dh mind wotta targaks tehha	196
Dh tru Jummal ! sulle kaeban	149
Dh woitlejad ! et káiige peäle	431
So peäle , Jfsand , lodan ma	214

Rassinuse seft.

Mo Jummal , loja , abbinnees !	388
--------------------------------	-----

Ma-ilma ja isstienne se árrasalgamis seft.

Ei ilmast holi ma , ei holi	162
Jesus rómustaja , hinge ja hbutaja	38
Kes tahhab tdest armastada	345
Nüüd põlgan ma ma , ilm !	399
Nüüd tahhan ma tdest mah hajätta	400
Dh kes keif olleks lautand	421
Dh tagganege minno himnaud	197
Uks on tarwis , armas Jummal	203

Himmust Jummal ja Jesusse järrele.

Eks löppe pea wahhimees	319
Eks sa heida karjane	323
Jesus minno rómustus	36
Jesus tulle minnule	39
Kül sa helde Jesus tulle	169
Millal ma saan sind , armas Jesus ,	364
Millal saan ma nähha sind	40
Mo feigekallim Jesuke	175
Mo feigekallim warra	391
Mo waesus aiab mind , et ma	395
Neid tulleb wägga õnsaks kita	396
Dh helde kallis Jesuke	409
Dh	

Teine Register ehk Juhharaja.

Oh sa ello õhnutaja!	428
Armastus seft Jesusse wasto.	
Hing ! kui tahhad hingada	329
Jesusest ei jätta ma	331
Ma armastan, oh Jummal	247
Mind õppeta sind armastama	367
Mo joud ! sind tahh an armatseda	387
Mo omma sinna oll ed	176
Mo rahho Jesuke	393
Nüüd armastan ma Jummal	397
Oh Jesus, helde oll ed sa	410
Oh Jessa südda ! Jesuke !	417
Sa olled wiimsekski.	48
Armastusseft we ndade ja keikide wasto.	
Oh Jummal lapsed ! kuis armoga	419
Jesusse järrel käimisest.	
Se kitsas te on lai l'ül taewa	443
Üks wagga ello se on kerge tõest	456
Kristi se allajast wäest.	
Keik tulge minno juur e nüüd	209
Oh helde Jummal si nnuse	189
Oh Jummal mitto ihnetust	212
So pole, Jesus, ki sfendan	215
Pühhasst südd ame waigistamisest.	
Hinge ello Jesuke	327
Jesus näita mul so joudo	335
Keik sündko nenda il ka mul	167
Südda ! mis sa mul retsed	217
Kannatusseft ja kindlast õnnisteggia	
pole hoidmisest.	
Eddasi ! eddasi ! Siin minne	318
Ehk kurjad kül mind kiusawad	207
Jesusest	

Teine Regisirer ehk Juhhutama.

Jesukest ei jätta ma	331
Nüüd põlgan minna rõõmsaste	185
Süddame andmisest Önnisteggia kätte.	
Mo hing! mis annad Jummalale	377
Mo Jesuke! kes mitto tuhhat	379
Mo süddant annan keigest wäest	179
Sell' risti lödud werrise tallele	463
Ällem preester! kes sa tõest	457
Rõmüst pühha Waimo sees.	
Oh mis maggus on	426
Usso Julgusest.	
Ei lahku minna sinnust	163
Jesus rõmustaja, hinge jahhutama	38
Ma kiitlen ükspäinis neist	359
Meil' tulleb abbi Jummalast	223
Miks mo südda ennast waewab	211
Mis hädda woib meil' sündida	224
Mo rõmustus on Jesuke	394
Nüüd ollen minna pohja leidnud	398
Oh Jummal sinno peäl	254
Oh kui rummal on mo südda	422
Tänno-ja Rituse- Laulud.	
Mis kitust woime, Jesand!	233
Mis tänno moistan ma	372
Mo hing! head kaunid laulud	234
Mo hing, oh! rõõmsast kida	235
Nüüd kiitko keigest süddamest	237
Oh Jummal! suur on sinno tõ	238
Oh tal! sind kida	429
Oh wõtkem Jummalat	239
Sind Jummal kida	240
Wõtta nüüd Jesandat	242

Teine Register ehk Juhataja.

Jummalikkust tarkusfest.	
Oh targa mele jaggaja	211
Waimolikkust Rihlamisfest.	
Oh wotta, armas Jesus, wasto mult	200
Mo kãest süddant olled wõtnud	389
Nüüd paistab meile kauniste	220
Tarkus, hinge peig! kes sa	453
Sallajast Usklikkude ellust.	
Kül waggade ello siin seestpidi	354
Pühha risti, koggodusse kaebusfest ja lotusfest.	
Jummal wäggero wallitseja	220
Kui Jummal meil ei olleks nüüd	221
Kui Jummal siin ei kãanna hoolt	222
Meil' anna rahho armoga	233
Oh armas Jesus meil on weel	405
Oh Issand suur on sinno arm	228
Oh Jummal tulle armoga	229
Oh Jummal wata heldeste	230
Siin on lapsed ;: mitmesuggused	446
Sion kaebab sures hãddas	231
So fanna meile kinnita	232
Surmast ja Üllestousmisfest.	
Et wiinne tund siin keikil' tulleb	243
Jesus õnnisteggia	336
Jummala mele pãrrast	50
Keikis paitus, kus ma seisari	244
Kestel selle ello sees	245
Kui ollen surma hãdda sees	349
Kui surma tund on ukse ees,	246
Ma armastan, oh Jummal! sind,	247
Ma püan teigest hingest	248
	Ma

Teine Register eht Juhhataja.

Ma tahhan jätta mahha	171
Mo ello Kristus isse	249
Mo Jesus! ello walgustus	383
Mo Jesus, Jummal lihha sees	250
Nüüd surno kehha mattame	252
Oh Jesus minna tean kül	252
Oh risti-rahwas, kannata	257
Oh surrelik! mind mäleta	255
So holec's annan ennast ma	258
Üks maokenne ollen ma	260

Jggawesfest ellust ja surmast.

Oh kui õnsad on need pühhad taewas	262
Oh tulge, innimesed	265
Se aeg on jubba ká	263

Zommiko-Laulud.

Eks löppe pea wahhimees?	319
End näita koido-táht	324
Et möda láinud pimme ó	268
Jummal, ma ning taewa loja	269
Kui warra ülestoufen ma	270
Ma kidan, Issand Jummal	270
Ma tánnan, armas Issa	271
Ma tánnan, armas Jummal	273
Ma tánnan Jummal sind	275
Ma tánnan sind, Et olled mind	276
Mo hing! oh anna süddamest	378
Mo südda árka ülles	277
Mo süddamest ning melest	278
Mo südda olle walmistud	279
Nüüd walw'wad innimesed	402
Ó láinud möda nüüd	280
Páaw aiab árta sedda óód	281

Teine Register ehk Juhharaja.

Sind, Issand tännan minna	282
Ohro-Laulud.	
Ärka üles, minno südda	284
Armas Jesus! sind ma pallun,	286
Nüüd hing'wad innimesed	287
Nüüd on se päärw jo lõppenud	288
Oh Jesus meie jure jä	290
Oh Kristus! walgus olled sa	290
Päärw lõppeb nüüd	291
Päärw lõppeb teal	292
Päärw tahhab loja miina	293
Se päärw, oh Kristus olled sa	294
So nimmel lähhan nüüd	295

Sõma-Laulud.

Et kiitke Jummalat, kes on ni helde	296
Jummalat kiitke, Jummalat	297
Mo südda tänna Jummalat	298
Nüüd kitus olgo sulle	300
Nüüd laulgem suust ning süddamest	301
Nüüd wõtkem Jummalale	302
Oh Issa taewa sees	303
Oh Jummal meie tänname	304
Sedda Issa kõrges	305
So nimmi pühha olgo	301

Laste Laulud.

Lapsed! kuis on hinge luggu?	358
Ma ollen weike lapsõke	360

Hädda aial.

Kui meil on püsti hädda kões	305
Kürie eleison	309
Meilt, armas Jummal, põra	306
Oh armas Jummal arowita	307

Teine Register ehk Juhharaja.

Oh Jesus rahho andia 308
Oh Jummal õige tassuja 312

Õnnistaminne.

Mind, Jummal Issa õnnista 313

Wiimne Laul.

Amen, au Issal' olgo 314

III. Register.

Der Ebstnischen Lieder
nach dem deutschen Alphabet.

Ach! bleib bey uns, HErr Jesu	290
Ach du liebes-volles Wesen	405
Ach ein Wort von großer Treue	451
Ach Gott gib du uns deine Gnad	421
Ach Gott mich drückt ein schwerer	368
Ach Gott und HErr!	141
Ach Gott! vom Himmel si:) darein	230
Ach Gott! wie manches Herzeleid	212
Ach HErr du gerechter Gott	312
Ach! lieben Christen, send getrost	257
Ach liebster Jesu rufe mich	408
Ach! mein Jesu! sieh', ich trete	286
Ach treuer Gott! barmherzig's Herz	189
Ach! was hab ich ausgerichtet	154
Ach! was sind wir ohne Jesu?	144
Ach! wenn werd ich schauen dich?	40
Ach! wie elend ist unser Zeit	255
Advents-Lied von der dreysfachen Zukunft	9
Allein Gott in der Höh' sey Ehr,	101
Allein zu dir, HErr Jesu Christ	151
Allenthalben, wo ich gehe	244
Als Christus geboren war	15
Amen! Gott Vater und Sohne	314
An der Brust der Gnaden liegen	445
Auf! auf! mein Herz mit Freuden	79
Auf Christi Himmelfahrt allein	90
Auf diesen Tag bedencken wir	89
Auf ihr Streiter durchgedrungen	431
Auf	

III. Register.

Auf meinen lieben Gott	254
Auf! meine Seel, danck	298
Auf Seel und dancke deinem HErrn	378
Aus meines Herzens Grunde	278
Aus tiefer Noth schrey ich zu dir	152
Befiehl du deine Wege	171
Bewein o Christen, Mensch	427
Blut und Wunden :, haben uns	459
Christ! der du bist der helle Tag	294
Christe! der du bist Tag und Licht	290
Christ fuhr gen Himmel	85
Christi Blut und Gerechtigkeit	346
Christ ist erstanden	77
Christ lag in Todes Banden	73
Christum wir sollen loben schon	20
Christ unser HErr zum Jordan kam	123
Christus der ist mein Leben	249
Christus, der uns selig macht	56
Da Jesus an dem Creuze stund,	55
Dancket dem HErrn, denn er	296
Danck sey dir, grosser Gott,	275
Das alte Jahr vergangen ist,	29
Das Jesulein soll doch mein Trost.	394
Das du mich diese finstre Nacht	268
Das wahre Christenthum ist!	456
Dem blutgen Lamme	463
Dem Vater dort oben	305
Der Gnaden-Brunn fleußt noch	443
Der schmale Weg ist breit genug	443
Der Tag, der ist so freudenreich	23
Der Tag hat sich geneiget	293
Der Tag ist hin, mein Geist und	292
	Der

III. Register.

Der Tag ist hin, mein JESU,	291
Der Tag vertreibt die finstre	281
Des Morgens, wenn ich früh	270
Dich JESUM loben wir! Lämmlein	429
Die Engel, die im Himmels Licht	105
Die Liebe leidet nicht Gefellen	345
Die Seele Christi heil'ge mich	67
Die Zeit ist nunmehr nah	263
Dir dir Jehova, will ich singen	449
Diß sind die heil'gen zehn Gebot	113
Du bist ja ganz mein eigen	176
Du blutiger Bersöner	442
Du Friedens-Fürst, HERR JESU	308
Du hast mir das Herz genommen	389
Du heiliges Kind, wer dich	462
Du Lebens Brodt, HERR JESU Christ	382
Du meine Seele, singe	234
Durch Adams Fall ist ganz	160
Du unbegreiflich höchstes Gut	175
Du sagst; ich bin ein Christ	361
Du unser auserwähltes Haupt	436
Du wollest uns das Creuz, Geheimniß	414
E in' feste Burg ist unser GOTT	223
Ein Kindelein so löbelich	24
Ein Kind gebohr'n zu Bethlehem,	25
Ein Lämmlein geht und trägt	68
Eins ist noth, ach HERR! diß Eine	203
Entfernet euch ihr matten Kräfte	197
Erbarm dich mein, o HERR GOTT	139
Erhalt uns, HERR, bey deinem	232
Erhebe dich o meine Seel	279
Erleucht mich HERR, mein Licht	365
Er	Er

III. Register.

Erschein du Morgenstern	324
Erstanden ist der heil'ge Christ	75
Es glänket der Christen inwendiges	354
Es ist das Heyl uns kommen her	156
Es ist gewißlich an der Zeit	261
Es sind schon die letzten Zeiten	10
Es spricht der Unweisen Mund wol:	225
Es woll' uns GOTT genädig seyn	229
Ewige Weißheit, IESUS Christ,	453
Fahre fort :. Zion fahre fort im Licht	318
Freu' dich, du Christenheit	6
Freuet euch, ihr Christen alle	23
Frohlich soll mein Herze springen	434
G ar lustig jubiliren	14
Geh' aus, mein Herz, und suche	181
Gelobet sey der HERR, der GOTT	103
Gelobet seyst du, IESU Christ,	21
GOTT der Vater wohn uns bey	101
GOTT der wirlds wohl machen,	207
GOTT des Himmels und der Erden	269
GOTT hat das Evangelium	12
GOTT sey gelobet und gebenedeyet	125
GOTT Vater, der du alle Dinge	115
GOTT Vater, sende deinen Geist	99
Guter Hirte! wilt du nicht	323
H ab herzlich Lob, hab ewig Danc	16
Helft mir GOTTES Güte preisen	27
HERR aller Weißheit Quell und Grund	218
HERR Christ, der ein'ge GOTTES Sohn	52
HERR, deine Treue ist so groß	228
HERR GOTT, dich loben wir,	240
HERR GOTT, nun sey gepreiset	300

III. Register.

Herr, ich habe mißgehandelt	133
Herr JESu Christ, dich zu uns wend	109
Herr JESu Christ, du höchstes Gut	143
Herr JESu Christ, ich schrey zu dir	215
Herr JESu Christ, ich weiß gar wohl	252
Herr JESu Christ, mein Leben	195
Herr JESu Christ, mein's Lebens Licht	383
Herr JESu Christ, wahr'r Mensch und	250
Herr JESu! Gnaden, Sonne	192
Herr JESu meine Ruh	393
Herzlich lieb hab ich dich, o Herr	247
Herzlich thut mich verlangen	248
Herzliebster JESu, was hast du	57
Heut ist des Herrn Ruhe, Tag	454
Hier sind Kinder von verschiednem	446
Hilf Gott, daß mirs gelinge	62
Hilf, Herr JESu, laß gelingen,	26
Hilf mir, mein Gott,	188
Höchster Priester, der du dich	457
Hüter wird die Nacht der Sünden	319
J ch armer Mensch, ich armer Sünder	135
Jch armer Sünder komm zu dir	147
Jch bin ein kleines Kindelein	360
Jch bin ein Würmlein arm und	260
Jch dancke dem Herren von gankem	128
Jch dancke dir, Herr Gott, in deinem	270
Jch danck' dir, lieber Herre,	282
Jch danck' dir schon durch deinen Sohn	276
Jch habe nun den Grund	398
Jch hab ihn dennoch lieb	48
Jch hab mein Sach Gott heimgestellt	258
Jch komm jetzt als ein armer Gast	126
Jch	Jch

III. Register.

Ich liebe Gott, und zwar umsonst	397
Ich ruf zu dir Herr Jesu Christ	170
Ich rühme mich einzig der blutigen	359
Ich will dich lieben meine Stärke	387
Ich wills wagen :; von der schönen	332
Jehova! dein Regieren macht	238
Jehova! nimm von mir die Kräfte	200
Jesu, deine heilige Wunden	340
Jesu, der du meine Seele	338
Jesu, frommer Menschen, Heerden	333
Jesu, gib mir deine Fülle	335
Jesu, hilf siegen, du Fürste des	164
Jesu, Komm doch selbst zu mir,	39
Jesu Komm mit deinem Vater	433
Jesu Kraft der blöden Herzen	317
Jesu, meine Freude	38
Jesu meiner Seelen Leben	327
Jesu, meiner Seelen Ruh	35
Jesu, meines Herzens Freud	36
Jesu, meines Lebens Leben	53
Jesu, rufe mich von der Welt	50
Jesus Christus Gottes Lamm	332
Jesus Christus, unser Heiland	72
Jesus Christus, unser Heiland, der von	124
Jesus Christus, wahr'r Gottes Sohn	80
Jesus ist mein Heyl und Leben,	37
Jesus meine Zuversicht	336
Jesus schwebt mir in Gedancken	334
Ihr armen Sünder kommt zu Haus	324
Ihr Christen, seht, daß ihr aussetzt	78
Ihr Kinder des Höchsten, wie stehts um	419
Ihr Seelen sinckt, ja sincket hin	325
In allen meinen Thaten	183
	In

III. Register.

In dich hab ich gehoffet, HErr!	214
In dieser Morgenstund will ich	273
In dulci Jubilo, nun singet	22
Ist es nicht ein Werck der Gnaden	119
K omm, Gott Schöpfer! heiliger	91
K omm heiliger Geist, HErre Gott	94
Komm, komm, o Himmels-Taube!	95
Komm, o komm, du Geist des Lebens	93
Komm, Sterblicher, betrachte mich	255
Kommt her, ihr Menschenkinder	265
Kommt her zu mir, spricht Gottes	209
Kommt und laßt euch Jesum lehren	201
Kyrie, ach Vater allerhöchster	102
L asset uns den HErrn preisen	82
L ebt Christus, was bin ich betrübt	451
Liebe, die du mich zum Bilde	316
Liebster Jesu, du wirst kommen	169
Liebster Jesu, Trost der Herzen	132
Liebster Jesu, was für Müh	373
Liebster Jesu, wir sind hier	108
Litaney	309
Lobe den HErrn, den mächtigen	242
Lobet den Herren, lobet den	297
Lob sey dem allmächtigen Gott,	5
Lob sey dir, Jesu, grosser Held	88
Lobt Gott, ihr Christen, allzugleich	19
M ache dich, mein Geist, bereit	205
M ach ich Unglück nicht wiederstahn	207
Mein' Augen schließ ich	295
Meine Armut macht mich schreien	395
Meinen Jesum laß ich nicht	331
Meine Seele erhebt den HErrn	104

III. Register.

Meine Seel, ermuntre dich	374
Meine Seele, wilt du ruhn	329
Meines Lebens beste Freude	31
Mein Gott, das Herz ich bringe dir	179
Mein Gott und Vater segne mich	313
Mein Heiland lehre mich recht lieben	367
Mein Herzens Jesu, meine Lust	41
Mein Herze soll nun ganz absagen	400
Mein Jesu schönstes Leben	484
Mensch wilt du leben stetiglich	112
Mit Ernst, ihr Menschen Kinder,	8
Mit Fried und Freud ich fahr dahin	50
Mitten wir im Leben sind	245

N imm von uns, Herr, du treuer	307
Nun bitten wir den heil'gen Geist	98
Nun danket alle Gott	239
Nun dancket all und bringet Ehr	237
Nun freut euch, Gottes Kinder all'	85
Nun freut euch, lieben Christen, gemein	158
Nun Gott lob! es ist vollbracht	108
Nun gute Nacht, du eitles	399
Nun ist es alles wohlgemacht	70
Nun komm der Heyden Heyland	7
Nun laßt uns den Leib begraben	252
Nun laßt uns gehn und treten	28
Nun laßt uns Gott dem Herren	302
Nun lob', mein' Seel, den Herren,	235
Nun mach uns heilig Herre Gott	102
Nun ruhen alle Wälder	287
Nun sich der Tag geendet hat	288
Nun treten wir ins neue Jahr	30
Nun wachen alle Wälder	402

III. Register.

O! der alles hätt' verlohren	421
O du aller süßte Freude!	97
O du allertiefste Liebe	342
O du Liebe meiner Liebe	315
O du süße Lust aus der	426
O Gott der du aus Herzens Grund	106
O Gott! du frommer Gott	198
O Gott; ich thu dir dancken	271
O Gott! mein Schöpfer edler Fürst	388
O Gott! wir dancken deiner Güte	304
O Haupt voll Blut und Wunden!	60
O heil'ger Geist Lehr bey uns ein	92
O Herre Gott, dein göttlich Wort	111
O Jesu Christ, der du mir bist	87
O Jesu Christ! mein schönstes Licht	45
O Jesu, du mein Bräutigam	392
O Jesu, Hoffnung wahrer Neu	410
O Jesu! meine Wonne, du	130
O Jesu, siehe drein	193
O Jesu! süßes Licht, nun ist	280
O Jesu süß! wer dein gedencft	43
O ihr Kinder, was wills werden	358
O Lämlein geschlacht	412
O Lamm Gottes! unschuldig	65
O Mensch wie ist dein Herzk bestellt	109
O Mensch wollest bedenken	63
O Sonne, die aufs niedre sieht	440
O Tod! wo ist dein Stachel nun	81
O Traurigkeit! o Herzeleid	71
O Vater aller Frommen!	301
O Vater der Barmherzigkeit	142
O Vater • Herzk, o Liebes • Brunst;	417
O Ursprung des Lebens	428
O Welt!	

III. Register.

O Welt! sieh hier dein Leben	65
O wie selig seyd ihr doch ihr Frommen	262
O wie selig sind zu nennen	396
O! wir armen Sünder,	59
S chaz über alle Schätze	391
Schau, lieber Gott, wie meine	173
Schmücke dich, o liebe Seele	129
Schütte deines Lichtes Strahlen	196
Seelen Bräutigam, Jesu	33
Sey mir doch gnädig, o mein Gott	137
Sie hier bin ich, Ehren König	458
Singen wir aus Herzens Grund	301
Solt ich meinem Gott nicht singen	320
So wahr ich lebe, spricht dein Gott	140
So wünsch ich nun ein' gute Nacht	185
Straff mich nicht in deinem Zorn	134
T reuer Gott ich muß dir Klagen	149
V alet will ich dir geben	171
Vater im höchsten Throne	303
Vater unser im Himmelreich	121
Verleih' uns Frieden gnädiglich	233
Versuchet euch doch selbst	117
Vom Himmel hoch, da komm ich her	17
Vom Himmel kam der Engel	19
Von Gott will ich nicht lassen,	163
Unser Herrscher, unser König	220
Unveränderliches Wesen	341
W ach auf, mein Herz, die Nacht	74
Wach auf, mein Herz und singe	277
Wacht auf, ihr Christen alle	11
Wär Gott nicht mit uns diese Zeit	221
Warum betrübst du dich mein Herz	177

Warum

III Register.

Warum sollt ich mich denn grämen	211
Warum wilt du doch für morgen	370
Waschet euch, ihr Volk der Sünden	153
Was frag ich nach der Welt,	162
Was fürcht' st, du Feind Herodes, sehr	49
Was für Kummer, was für	217
Was giebst du denn, o meine Seele	377
Was kan ich doch für Dank	372
Was kan uns kommen an für	224
Was Lobes soll'n wir dir,	233
Was mein Gott will, das geschch'	167
Was sag ich dir, die mit viel tausend	379
Was sag ich dir, mein lieber Mann	461
Weg mein Herz mit den Gedanken	447
Weil nichts gemeiners ist als	243
Wend ab deinen Zorn, lieber Gott	306
Wenn erblick ich doch einmal	364
Wenn ich in Todes, Nöthen bin	349
Wenn mein Stündlein vorhanden	246
Wenn wir in höchsten Nöthen	305
Werde munter mein Gemüthe	284
Wer im Herzen will erfahren	350
Wer ist wohl wie du? Jesu	32
Wer nur den lieben Gott läßt	168
Wie schön leucht't uns der Morgenstern	226
Wie soll ich dich empfangen	3
Wie wird doch so gering	51
Wir glauben all' an einen Gott	114
Wo Gott der Herr nicht bey uns	222
Wohl dem der in Gottes Furcht	187
Wohl dem Menschen, der nicht wandelt	187
Wo soll ich fliehen hin,	146
Seuch uns nach dir	87
Zion klagt mit Angst und Schmerzen	231

Gott allein die Ehre!

